

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายสตรีโดยใช้ลวดลาย
จากเลขไทย สำหรับร้านจิงเจอร์ (Ginger)

Women's Kaftan Pattern Design Inspiration from Thai Numerals for Ginger

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 116773
วันเดือนปี 14 ส.ย. 2554

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา ๒๕๕๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

รองศาสตราจารย์บุญสนอง รัตนสุนทรากุล
คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อ. ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง

ผศ.ดร. อุไรวรรณ (ปิติมณียากุล) ภาวดี

อ. จารุพัชร อาชวะสมิต

อ. ศักดิ์จิระ เวียงเก่า

อ. กมลศิริ ใจชื่น

อ. ปาณसार สุขสงวน

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการและเลขานุการ

..... กมลศิริ ใจชื่น

อ. กมลศิริ ใจชื่น

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายสตรี
โดยใช้ลวดลายจากเลขไทย สำหรับร้านจิงเจอร์ (Ginger)

Women's Kaftan Pattern Design Inspiration from Thai
Numerals for Ginger

นักศึกษา

นางสาวกุลชรี เสียงเย็น

รหัสประจำตัว

๔๘๐๒๐๑๕๑

ปริญญา

สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา

การออกแบบ

ปีการศึกษา

๒๕๕๒-๒๕๕๓

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเผยแพร่วัฒนธรรมไทย และเอกลักษณ์ของความเป็นไทยนั่นก็คือเลขไทย ซึ่งการใช้เลขไทยในขณะนี้กำลังที่จะเลือนหายไปจากคนไทย เนื่องด้วยไม่เป็นที่นิยม เขียนยากและไม่เป็นที่ยอมรับโดยสากล โดยในปัจจุบันนั้นได้มีคนไทยกลุ่มหนึ่งที่ตั้งใจเห็นถึงความสำคัญของเลขไทย และได้รณรงค์ให้คนไทยช่วยกันอนุรักษ์เลขไทย โครงการนี้จึงเล็งเห็นว่าควรที่จะมีการขยายฐานความนิยมของเลขไทยไปในทิศทางอื่นๆ นอกเหนือจากใช้ในการบอกจำนวน เพราะเลขไทยนั้นมีความอ่อนช้อย โค้งมนสวยงาม จึงนำจุดเด่นนี้มาสร้างให้เกิดเป็นลวดลายลงบนผืนผ้าโดยได้เลือกทำให้กับร้านจิงเจอร์ (Ginger) เพราะกลุ่มเป้าหมายของทางร้านนั้นเป็นชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้โครงการนี้ได้ออกไปสู่สายตาชาวต่างชาติ ให้คนทั่วไปได้เห็นว่เลขไทยนั้นมีเสน่ห์อันโดดเด่น อีกทั้งยังสามารถนำมาสร้างให้เกิดเป็นลวดลายบนผืนผ้าได้อย่างสวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ มีผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้องและให้ความช่วยเหลือหลายต่อหลายคน ทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จึงขอโอกาสนี้กล่าวคำว่า “ขอบคุณค่ะ”

ขอขอบคุณ...คนที่ดีที่สุดในชีวิต คนที่รักที่สุด คนที่เป็นทุกสิ่งทุกอย่าง ขอบคุณที่ได้เกิดเป็นลูกของพ่อสมชาย และแม่ปิ่นแก้ว เสียงเย็น ขอขอบคุณที่เชื่อมั่นในลูกคนนี้เสมอและคอยช่วยเหลือ คอยให้กำลังใจเสมอมา วิทยานิพนธ์เล่มนี้คงทำให้พ่อแม่หายเหนื่อยได้นะคะ

ขอขอบคุณ...อาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยทุ่มเทเวลาให้เสมอ ไม่ว่าจะดึกแค่ไหนอาจารย์ก็ยังเต็มใจให้คำปรึกษา และคอยเป็นห่วงเป็นใย คือใจและภูมิใจมากที่ได้อาจารย์ กมลศิริ ใจชื่น มาเป็นที่ปรึกษา
ขอบคุณมากค่ะ อาจารย์เอ๋

ขอขอบคุณ...อาจารย์สอนออกแบบสิ่งทอ (Textile) ทุกๆท่าน ที่สละเวลาช่วยแนะนำแนวทางต่างๆ และให้คำปรึกษาทำให้วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ประสบความสำเร็จ

ขอขอบคุณ...ร้านจิงเจอร์ (Ginger) และพี่ๆDesigner ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้ความรู้ที่ดีๆ

ขอขอบคุณ...ช่างที่ใช้ประสบการณ์และเวลาเพื่อทำให้ผลงานสุดท้ายออกมาสวยและดูดี เป็นกำลังใจสำคัญของวิทยานิพนธ์นี้ ป้าจ๊อบ ช่างปักที่ทุ่มสุดแรงทั้งตัวและใจเพื่อให้งานทุกชิ้นอลังการ น้ำทองช่างตัดเย็บที่ทำงานได้อย่างรวดเร็ว

ขอขอบคุณ...คนที่รู้ใจและคอยอยู่เคียงข้างเสมอ เป็นกำลังใจสำคัญที่คอยเตือนสติทำให้สามารถแก้ไขปัญหาทุกอย่างที่ผ่านเข้ามาได้ ขอขอบคุณ สิทธิชัย งามหงส์ทอง ที่เข้ามาเป็นส่วนที่ดีในชีวิต

ขอขอบคุณ...พี่สาวที่คอยให้กำลังใจและแนะนำสิ่งดีๆให้กับน้องคนนี้

ขอขอบคุณ...บ๊วยเพื่อนรัก ที่อยู่เคียงข้างเสมอ ไม่ว่าจะทุกข์หรือสุข ขอขอบคุณที่เดินทางมาไกลเพื่อช่วยทำทีลิส และขอบคุณเพื่อน PANK ทุกคนสำหรับกำลังใจ

ขอขอบคุณ...สุภาวดี เพื่อนที่มีชื่อแนะนำที่ดีให้มากมาย ขอขอบคุณที่คอยรับฟังและอยู่ข้างๆกันนะ

ขอขอบคุณ...น้องเบงก๋ น้องฝน น้องเมย์ น้องหนึ่ง ที่มาเป็นกำลังใจให้พี่ทำนุสรเสร็จทันนะจ๊ะ

ขอขอบคุณ...น้องก้อย น้องปลา น้องแนน ที่ทำให้พี่รู้ว่า Burn-out ที่ถูกต้องจะต้องทำยังไง ขอขอบคุณที่ช่วยให้พี่เห็นทางสว่างนะ

ขอขอบคุณ...เพื่อนๆTextile สำหรับกำลังใจและความช่วยเหลือต่างๆ ขอขอบคุณฮั่วและหมอมที่ให้เราครบถ้วนเสมอมา ขอขอบคุณหลีและเต้ที่ทำให้เราเรียน Textile ได้อย่างมีความสุข

ขอขอบคุณ...น้องนัตตี้ ที่ขอมเหนื่อยเพื่อมาเป็นนางแบบให้พี่ ทำให้ชุดออกมาสมบูรณ์ขึ้น ขอขอบคุณนิวที่คอยช่วยเหลือเสมอ

ขอขอบคุณ...น้องอิน น้องบิก น้องจิบ ที่ทุ่มเทตัว และเวลามาถ่ายรูปให้พี่ทั้งวัน ขอขอบคุณจริงๆ

ขอขอบคุณ...ตัวเองที่มีความพยายามและมีความรับผิดชอบ ทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตอีกขั้นหนึ่ง ขอขอบคุณที่ไม่ท้อแท้และเชื่อมั่นในตัวเองตลอดมา

ขอขอบคุณ...ทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จ “ขอบคุณค่ะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์	I
บทคัดย่อ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	VI
สารบัญภาพ	VII
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา.....	๑
๑.๒ ความสำคัญของวิทยานิพนธ์.....	๓
๑.๓ วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	๕
๑.๔ ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา.....	๖
๑.๕ ความเป็นไปได้ของโครงการ.....	๗
๑.๖ ขอบเขตของโครงการ.....	๑๑
๑.๗ แนวทางการศึกษาวิจัย.....	๑๒
๑.๘ ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	๑๓
บทที่ ๒ การค้นคว้าและสรุปผลข้อมูล	๑๔
๒.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับร้านจิงเจอร์ (Ginger).....	๑๔
๒.๒ ข้อมูลแนวทางการออกแบบ.....	๒๓
๒.๓ รูปแบบของเครื่องแต่งกายที่นำมาใช้ในการออกแบบ.....	๓๖
๒.๔ การเลือกใช้สวดคล้ายกับตำแหน่งของเครื่องแต่งกาย.....	๔๗
๒.๕ การเลือกใช้สีในการออกแบบ.....	๕๒
๒.๖ ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ.....	๕๕
๒.๗ ข้อมูลกรรมวิธีการผลิต.....	๖๖
๒.๘ การสรุปแนวทางการออกแบบโดยวิเคราะห์จากผลการทดลอง.....	๕๔
บทที่ ๓ การพัฒนาการออกแบบ.....	๑๐๐
๓.๑ แบบร่างและการพัฒนาการออกแบบ.....	๑๐๐
๓.๒ สรุปผลการออกแบบ และความเห็นของคณะกรรมการตรวจ วิทยานิพนธ์.....	๑๑๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๔ การนำเสนอผลงานในการออกแบบ.....	๑๑๔
บทที่ ๕ บทสรุปการออกแบบและข้อเสนอแนะ.....	๑๒๕
๕.๑ สรุปผลการออกแบบ.....	๑๒๕
๕.๒ ข้อเสนอแนะของนักศึกษา.....	๑๒๖
๕.๓ ข้อเสนอแนะของกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์.....	๑๒๖
บรรณานุกรม	๑๒๗
ประวัติผู้เขียน.....	๑๒๘

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๑ ตารางแสดงปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา.....	๖
ตารางที่ ๒ ตารางแสดงข้อมูลผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องแต่งกายสตรีร้านจิงเจอร์	๒๐
ตารางที่ ๓ แสดงวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของลายที่เกิดจากเลขไทยและลาย Arabesque.....	๓๔
ตารางที่ ๔ ตารางแสดงเกณฑ์การเลือกลวดลายเพื่อนำมาใช้ในออกแบบ.....	๕๐
ตารางที่ ๕ ตารางข้อมูลคุณสมบัติประเภทเส้นใย.....	๖๒
ตารางที่ ๖ ตารางข้อมูลคุณสมบัติชนิดเส้นใย.....	๖๒
ตารางที่ ๗ ตารางเปรียบเทียบคุณสมบัติผ้า.....	๖๔
ตารางที่ ๘ ความเหมาะสมในการเลือกใช้.....	๖๔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ ๑ เปรียบเทียบเลขไทยในแต่ละยุคสมัย.....	๑
ภาพที่ ๒ ภาพหน้าร้านจิงเจอร์.....	๓
ภาพที่ ๓ การปักชุดด้วยลูกปักแบบไทยเดิม.....	๔
ภาพที่ ๔ ภายในร้านจิงเจอร์ (Ginger) จังหวัดเชียงใหม่.....	๖
ภาพที่ ๕ ภายในร้านจิงเจอร์ (Ginger) เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	๖
ภาพที่ ๖ ภายในร้านจิงเจอร์ (Ginger) จังหวัดภูเก็ต.....	๗
ภาพที่ ๗ ตัวอย่างงานสร้อยร้านจิงเจอร์ (Ginger).....	๓
ภาพที่ ๘ ตัวอย่างงานกำไลร้านจิงเจอร์ (Ginger).....	๑๐
ภาพที่ ๙ ตัวอย่างงานเครื่องนุ่งห่มร้านจิงเจอร์ (Ginger).....	๑๐
ภาพที่ ๑๐ โรงงาน Rice for Asian Design Co., Ltd. จังหวัดเชียงใหม่.....	๑๔
ภาพที่ ๑๑ ผู้นำในการกำหนดแนวทางการออกแบบ	๑๕
ภาพที่ ๑๒ เครื่องหมายทางการค้าของร้าน GINGER.....	๑๖
ภาพที่ ๑๓ ภาพแสดงกลุ่มเป้าหมาย.....	๑๗
ภาพที่ ๑๔ การตกแต่งภายในร้าน.....	๑๗
ภาพที่ ๑๕ การตกแต่งพื้นที่ส่วนของผลิตภัณฑ์สิ่งทอภายในบ้าน.....	๑๘
ภาพที่ ๑๖ การตกแต่งพื้นที่ส่วนของเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ.....	๑๘
ภาพที่ ๑๗ และ ภาพที่ ๑๘ แสดงการจัดวางสินค้าภายในร้าน.....	๑๙
ภาพที่ ๑๙ แสดงภาพรวมของเครื่องแต่งกายสตรีร้านจิงเจอร์ (Ginger).....	๒๒
ภาพที่ ๒๐ เลขไทยสมัยพ่อขุนรามฯ พ.ศ.๑๘๓๕.....	๒๔
ภาพที่ ๒๑ เลขไทยสมัยรัตน โกสินทร์.....	๒๔
ภาพที่ ๒๒ การใช้เลขไทยบอกเลขที่ของเสาไฟฟ้า.....	๒๕
ภาพที่ ๒๓ การออกแบบลายหุมนาน โดยใช้ตัวเลขไทย.....	๒๕
ภาพที่ ๒๔ การตกแต่งผนังห้องนอนของ โรงแรม TENFACE	๒๖
ภาพที่ ๒๕ การตกแต่งผนังห้องน้ำที่ Asara villa & suite	๒๖
ภาพที่ ๒๖ รูปแบบเลขไทยของฟอรั่ม Angsana New.....	๒๗
ภาพที่ ๒๗ ทดลองการเชื่อมต่อกันของเลขไทย.....	๒๗
ภาพที่ ๒๘ ลวดลาย Arabesque ในรูปแบบทางเรขาคณิต.....	๒๘
ภาพที่ ๒๙ แสดงการแพร่ขยายของลวดลาย Arabesque	๒๘

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ ๓๐ และภาพที่ ๓๑ แสดงการสร้างกรอบขึ้นเพื่อเติมลวดลายที่แตกต่างกัน ในบริเวณด้านใน ตามแบบลวดลาย Arabesque	๒๕
ภาพที่ ๓๒ การปูกระเบื้องแบบเรขาคณิตตามลวดลาย Arabesque.....	๓๐
ภาพที่ ๓๓ การตกแต่งเรือด้วยลวดลาย Arabesque.....	๓๐
ภาพที่ ๓๔ แสดงตัวอย่างงานลวดลาย Vegetal แบบลายเดี่ยว.....	๓๑
ภาพที่ ๓๕ แสดงตัวอย่างงานลวดลาย Vegetal แบบลายแถบ.....	๓๑
ภาพที่ ๓๖ แสดงตัวอย่างงานลวดลาย Vegetal แบบ Diamond.....	๓๑
ภาพที่ ๓๗ แสดงตัวอย่างงานลวดลาย Vegetal แบบมีกรอบ.....	๓๒
ภาพที่ ๓๘ แสดงตัวอย่างงานลวดลาย Vegetal แบบต่อเนื่องเป็น Pattern.....	๓๒
ภาพที่ ๓๙ ตัวอย่างของการประดิษฐ์รูปนกยูงจากตัวอักษรภาษาอาหรับ.....	๓๓
ภาพที่ ๔๐ ตัวอย่างงานประดิษฐ์ตัวอักษรอาหรับ.....	๓๓
ภาพที่ ๔๑ ตัวอย่างชุด Kaftan แบบชุดคลุมยาว.....	๓๖
ภาพที่ ๔๒ ตัวอย่างชุดแบบ Kaftan Dresses.....	๓๖
ภาพที่ ๔๓ ตัวอย่างชุดแบบ Kaftan Top.....	๓๘
ภาพที่ ๔๔ ตัวอย่างชุดแบบ Beach Kaftan.....	๓๕
ภาพที่ ๔๕ ตัวอย่างชุดแบบ White Kaftan.....	๔๐
ภาพที่ ๔๖ ภาพรวมสไตล์ที่เป็นที่นิยมสำหรับชุด Kaftan.....	๔๑
ภาพที่ ๔๗ ภาพรวมสไตล์การใส่ชุด Kaftan ในตอนเย็น.....	๔๒
ภาพที่ ๔๘ แสดงตัวอย่างการตกแต่งบริเวณคอของชุด Kaftan.....	๔๓
ภาพที่ ๔๙ แสดงตัวอย่างการตกแต่งบริเวณปลายแขนเสื้อของชุด Kaftan.....	๔๔
ภาพที่ ๕๐ แสดงตัวอย่างการตกแต่งบริเวณชายเสื้อ/ชายกระโปรงของชุด Kaftan....	๔๕
ภาพที่ ๕๑ แสดงตัวอย่างการตกแต่งบริเวณพื้นผ้าทั้งหมดของชุด Kaftan.....	๔๖
ภาพที่ ๕๒ ภาพลวดลายจากเลขไทยแบบมีกรอบ.....	๔๖
ภาพที่ ๕๓ ภาพลวดลายจากเลขไทยแบบลายเดี่ยว.....	๔๗
ภาพที่ ๕๔ ภาพลวดลายจากเลขไทยแบบลายแถบ.....	๔๘
ภาพที่ ๕๕ ภาพลวดลายจากเลขไทยแบบลายซ้ำ.....	๔๘
ภาพที่ ๕๖ ภาพลวดลายจากเลขไทยแบบ Diamond.....	๔๕
ภาพที่ ๕๗ แสดงลวดลายที่นำมาใช้ในการออกแบบ.....	๕๑
ภาพที่ ๕๘ แสดงภาพวงล้อสีแบ่งเป็นวรรณะร้อน วรรณะเย็น.....	๕๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ ๕๕ ตัวอย่างการเลือกใช้สีวรรณะเดียว.....	๕๒
ภาพที่ ๖๐ ตัวอย่างการเลือกใช้สีตรงกันข้าม.....	๕๓
ภาพที่ ๖๑ เครื่องแต่งกายที่ใช้สี Monochromatic.....	๕๔
ภาพที่ ๖๒ แสดงพื้นที่การใช้สี Monochromatic.....	๕๔
ภาพที่ ๖๓ เครื่องแต่งกายที่ใช้สี Analogous.....	๕๕
ภาพที่ ๖๔ แสดงพื้นที่การใช้สี Analogous.....	๕๕
ภาพที่ ๖๕ เครื่องแต่งกายที่ใช้สี Complementary.....	๕๖
ภาพที่ ๖๖ แสดงพื้นที่การใช้สี Complementary.....	๕๖
ภาพที่ ๖๗ เครื่องแต่งกายที่ใช้สี Split Complementary.....	๕๗
ภาพที่ ๖๘ แสดงพื้นที่การใช้สี Split Complementary.....	๕๗
ภาพที่ ๖๙ เครื่องแต่งกายที่ใช้สี Achromatic.....	๕๘
ภาพที่ ๗๐ แสดงลักษณะของผ้าวอยล์ (Voile).....	๖๕
ภาพที่ ๗๑ สารเคมีที่ใช้ในการทำแป้งพิมพ์เบิร์นเอา (Burn out).....	๖๖
ภาพที่ ๗๒ ลักษณะของผงและสารขึ้น CIBIG.....	๖๘
ภาพที่ ๗๓ แสดงขั้นตอนการเตรียมแป้งพิมพ์.....	๖๘
ภาพที่ ๗๔ ตัวอย่างสวดลายบนแม่พิมพ์สกรีน.....	๖๙
ภาพที่ ๗๕ เครื่องรีดแผ่นความร้อนช่วยให้ความร้อนบนพื้นผ้า.....	๖๙
ภาพที่ ๗๖ แสดงสีของแป้งพิมพ์เมื่อได้รับความร้อน.....	๗๐
ภาพที่ ๗๗ ตัวอย่างงานการพิมพ์แบบกัดใยผ้า (Burn out).....	๗๐
ภาพที่ ๗๘ แสดงผลจากบนกระปุกสีสกรีนแป้งยาง.....	๗๑
ภาพที่ ๗๙ การปักสะดึงกริ่งใหม่ตามแบบโบราณ.....	๗๕
ภาพที่ ๘๐ งานปักสามมิติโดยใช้เทคนิคการปักแรกเงา.....	๗๗
ภาพที่ ๘๑ ตัวอย่างลูกปักแก้ว.....	๗๘
ภาพที่ ๘๒ ตัวอย่างลูกปักมุกขนาดกลาง.....	๗๙
ภาพที่ ๘๓ ตัวอย่างลูกปักคริสตัล.....	๗๙
ภาพที่ ๘๔ ตัวอย่างลูกปักแต่ง.....	๘๐
ภาพที่ ๘๕ ตัวอย่างลูกปักโลหะ.....	๘๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ ๘๖ ตัวอย่างลูกปักมุกกรี.....	๘๑
ภาพที่ ๘๗ ตัวอย่างเพชรเทียม (๗.๑).....	๘๑
ภาพที่ ๘๘ ตัวอย่างเพชรเทียม (๗.๒).....	๘๒
ภาพที่ ๘๙ ตัวอย่างลูกปักครูปหยดน้ำ.....	๘๒
ภาพที่ ๙๐ ตัวอย่างลูกปักไม้ซ้อมสี.....	๘๓
ภาพที่ ๙๑ ตัวอย่างลูกปักกระดุกสัตว์.....	๘๓
ภาพที่ ๙๒ การปักโดยร้อยลูกปักเป็นสาย.....	๘๔
ภาพที่ ๙๓ การปักลูกปักบนสายผ้าพิมพ์.....	๘๕
ภาพที่ ๙๔ การปักลูกปักลายเส้น.....	๘๕
ภาพที่ ๙๕ การปักลูกปักที่บนแนวเย็บ.....	๘๖
ภาพที่ ๙๖ การปักลูกปักเน้นลายพิมพ์เฉพาะที่.....	๘๖
ภาพที่ ๙๗ การปักลูกปักทับบนช่อดอกไม้ตัดดอก.....	๘๖
ภาพที่ ๙๘ การปักลูกปักลงบนผ้าลูกไม้ทั้งผืน.....	๘๖
ภาพที่ ๙๙ ตัวอย่างเลื่อมชนิดกลมแบน.....	๘๗
ภาพที่ ๑๐๐ ตัวอย่างเลื่อมชนิดถ้วย.....	๘๗
ภาพที่ ๑๐๑ ตัวอย่างเลื่อมลักษณะพิเศษ.....	๘๗
ภาพที่ ๑๐๒ การปักเลื่อมด้านเดียว.....	๘๘
ภาพที่ ๑๐๓ การปักเลื่อมทั้ง ๓ ข้าง.....	๘๘
ภาพที่ ๑๐๔ การปักเลื่อมโดยใช้ลูกปัก.....	๘๙
ภาพที่ ๑๐๕ การปักเลื่อมซ้อนกัน (๑).....	๘๙
ภาพที่ ๑๐๖ การปักเลื่อมซ้อนกัน (๒).....	๘๙
ภาพที่ ๑๐๗ การปักเลื่อมชนิดพิเศษ.....	๙๑
ภาพที่ ๑๐๘ งานสกกรีนเบรินเฮ้า (Burn out).....	๙๔
ภาพที่ ๑๐๙ งานสกกรีนเบรินเฮ้า (Burn out) กับงานปักไหม.....	๙๔
ภาพที่ ๑๑๐ งานสกกรีนเบรินเฮ้า (Burn out) กับงานปักไหมและวัสดุปัก.....	๙๕
ภาพที่ ๑๑๑ งานสกกรีนสีขาวบนผ้าใยถั่วงวง.....	๙๕
ภาพที่ ๑๑๒ งานสกกรีนเบรินเฮ้าแล้วซ้อมสีวางบนผ้าสกกรีนสีข้างเข้มลายเดียวกัน.....	๙๖
ภาพที่ ๑๑๓ งานสกกรีนเบรินเฮ้าลายใหญ่แล้วซ้อมสีวางบนผ้าสกกรีนลายเล็กสีข้างเข้ม.....	๙๖
ภาพที่ ๑๑๔ งานสกกรีนเบรินเฮ้าลายใหญ่แล้ววางบนผ้าสกกรีนเบรินเฮ้าลายเล็กซ้อมสี.....	๙๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ ๑๑๕ งานสกรีนเบรินเข้าลายใหญ่แล้ววางบนผ้าใยัญชงสกรีนสีขาวลาย.....	๕๗
ภาพที่ ๑๑๖ งานสกรีนเบรินเข้าลายใหญ่แล้ววางบนผ้าสกรีนเบรินเข้าลายเล็ก.....	๕๘
ภาพที่ ๑๑๗ งานสกรีนเบรินเข้าลายใหญ่วางบนผ้าสกรีนสียางเข้มลายเดียวกัน และปักวัสดุ.....	๕๘
ภาพที่ ๑๑๘ งานสกรีนเบรินเข้าวางบนผ้าใยัญชงสกรีนสีขาวลายเดียวกัน และปักวัสดุ.....	๕๕
ภาพที่ ๑๑๙ ตัวอย่างการออกแบบแบบร่างเบื้องต้น.....	๑๐๑
ภาพที่ ๑๒๐ ตัวอย่างการพัฒนาแบบร่าง.....	๑๐๒
ภาพที่ ๑๒๑ ภาพแบบร่างสุดท้ายที่นำมาทำการออกแบบ.....	๑๐๓
ภาพที่ ๑๒๒ ภาพแบบร่างชุดกระโปรง Kaftan ตัวยาว.....	๑๐๔
ภาพที่ ๑๒๓ ภาพแสดงสัดส่วนของชุดกระโปรง Kaftan ตัวยาว.....	๑๐๔
ภาพที่ ๑๒๔ ภาพแสดงลายรอบคอของชุดกระโปรง Kaftan ตัวยาว.....	๑๐๕
ภาพที่ ๑๒๕ ภาพแสดงลายกระโปรงของชุดกระโปรง Kaftan ตัวยาว.....	๑๐๕
ภาพที่ ๑๒๖ ภาพแบบร่างเสื้อ Kaftan ตัวยาว.....	๑๐๖
ภาพที่ ๑๒๗ ภาพแสดงสัดส่วนของเสื้อ Kaftan ตัวยาว.....	๑๐๖
ภาพที่ ๑๒๘ ภาพแสดงลายเสื้อด้านในของเสื้อ Kaftan ตัวยาว.....	๑๐๗
ภาพที่ ๑๒๙ ภาพแสดงลายเข็มขัดของเสื้อ Kaftan ตัวยาว.....	๑๐๗
ภาพที่ ๑๓๐ ภาพแบบร่างชุดกระโปรง Kaftan ตัวสั้น.....	๑๐๘
ภาพที่ ๑๓๑ ภาพแสดงสัดส่วนของชุดกระโปรง Kaftan ตัวสั้น.....	๑๐๘
ภาพที่ ๑๓๒ ภาพแสดงลายกระโปรงของชุดกระโปรง Kaftan ตัวสั้น.....	๑๐๙
ภาพที่ ๑๓๓ ภาพแสดงลายสร้อยของชุดกระโปรง Kaftan ตัวสั้น.....	๑๐๙
ภาพที่ ๑๓๔ ภาพแสดงสัดส่วนของผ้าพันคอแบบยาว (Oblong Scarf).....	๑๑๐
ภาพที่ ๑๓๕ ภาพแสดงลายของผ้าพันคอแบบยาว (Oblong Scarf).....	๑๑๐
ภาพที่ ๑๓๖ ภาพแสดงลายของผ้าพันคอแบบยาว (Oblong Scarf).....	๑๑๑
ภาพที่ ๑๓๗ ภาพแสดงสัดส่วนของผ้าพันคอสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Square Scarf).....	๑๑๑
ภาพที่ ๑๓๘ ภาพแสดงลายของผ้าพันคอสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Square Scarf).....	๑๑๒
ภาพที่ ๑๓๙ ภาพแสดงโทนสีออฟไวต์ (Off-White).....	๑๑๓
ภาพที่ ๑๔๐ แสดงภาพรวมของชิ้นงานทั้งหมดในโครงการ.....	๑๑๔
ภาพที่ ๑๔๑ ภาพแสดงการใช้งานของชุดกระโปรง Kaftan ตัวยาว.....	๑๑๕
ภาพที่ ๑๔๒ ภาพแสดงการใช้งานของผ้าพันคอแบบยาว (Oblong Scarf).....	๑๑๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ ๑๔๓ ภาพแสดงการใช้งานของผ้าพันคอจัตุรัส (Square Scarf).....	๑๑๗
ภาพที่ ๑๔๔ ภาพแสดงการใช้งานของชุดกระโปรง Kaftan คิวสั้น.....	๑๑๘
ภาพที่ ๑๔๕ ภาพแสดงการใช้งานของเสื้อ Kaftan คิวยาว.....	๑๑๙
ภาพที่ ๑๔๖ ภาพแสดงราคาต้นทุนของชุดกระโปรง Kaftan คิวยาว.....	๑๒๐
ภาพที่ ๑๔๗ ภาพแสดงราคาต้นทุนของผ้าพันคอแบบยาว (Oblong Scarf).....	๑๒๑
ภาพที่ ๑๔๘ ภาพแสดงราคาต้นทุนของผ้าพันคอจัตุรัส (Square Scarf).....	๑๒๒
ภาพที่ ๑๔๙ ภาพแสดงราคาต้นทุนของชุดกระโปรง Kaftan คิวสั้น.....	๑๒๓
ภาพที่ ๑๕๐ ภาพแสดงราคาต้นทุนของเสื้อ Kaftan คิวยาว.....	๑๒๔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ตัวเลขไทยเกิดพร้อมอักษรไทยมานานนับ ๗๐๐ ปี ตั้งแต่สมัยพ่อขุนรามคำแหงแห่งกรุงสุโขทัย คุณค่าการใช้ตัวเลขไทยบ่งบอกถึงความภูมิใจในมรดกของชาติ แต่ในปัจจุบันนี้มีผู้ใช้ตัวเลขไทยเป็นจำนวนน้อยมาก เนื่องด้วยโอกาสในการใช้มีไม่มากนัก นอกจากนี้ที่จะเห็นเลขไทยในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาแล้ว ก็จะเป็นการใช้ตัวเลขไทยในเอกสารทางราชการ และการใช้เลขไทยในธนบัตรเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงมีการรณรงค์เพื่อให้เห็นคุณค่าและศิลปะของเลขไทย ซึ่งคนไทยควรภูมิใจและใช้อักษรไทยคู่กับเลขไทยเพื่อดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางภาษาไทยและเป็นมรดกของชาติสืบไป การส่งเสริมการใช้เลขไทย ภาษาไทย เพื่อเน้นการสร้างจิตสำนึกและอนุรักษ์เอกลักษณ์ไทยนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้มีหนังสือขอความร่วมมือกับส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการตามหนังสือที่ ศธ. ๐๒๐๑ ๒ / ๔๓๐ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ขอความร่วมมือจากส่วนราชการ เรื่องการใช้เลขไทย เลขศักราช เลขปีพุทธศักราช และอนุรักษ์ภาษาไทยเพื่อสร้างจิตสำนึกของคนไทยในการอนุรักษ์เอกลักษณ์ของชาติ ขอให้หน่วยราชการใช้เลขไทยในหนังสือราชการ ใช้เลขศักราชเป็นปีพุทธศักราช ในกิจกรรมทุกด้าน ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ดังนั้นในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นคนไทยคนหนึ่งจึงมีจิตสำนึกในการร่วมอนุรักษ์เอกลักษณ์ไทย ภาษาไทยด้วยการใช้เลขไทย

สุโขทัย ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙

อยุธยา ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙

กรุงเทพฯ ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙

ภาพที่ ๑ เปรียบเทียบเลขไทยในแต่ละยุคสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่มีชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก โดยจากการสำรวจจากบริษัท วิซ่า เอเชีย-แปซิฟิก ร่วมกับสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (พาด้า : PATA) ทางออนไลน์ (Online) กับกลุ่มตัวอย่าง ๕,๐๐๐ กว่ารายที่คัดเลือกจากนักท่องเที่ยว ๑๐ ประเทศที่ตั้งใจจะมาเที่ยวภูมิภาคเอเชีย

ผลการสำรวจปรากฏว่า ประเทศไทยยังเป็นจุดหมายปลายทางแรกที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการ โดยที่รองลงมาคือญี่ปุ่นและจีน สถานที่ท่องเที่ยวของไทย วัฒนธรรมพื้นบ้าน ศิลปะไทย ตลอดจนความสวยงามของธรรมชาติและความเป็นมิตรของคนไทย ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ดึงดูดให้ชาวต่างชาติหลงใหลในการท่องเที่ยวประเทศไทย ซึ่งจากผลสำรวจดังกล่าวจะเห็นได้ว่านอกจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่จะนำรายได้จำนวนมากเข้ามาสู่ประเทศแล้ว การที่ชาวต่างชาติได้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยยังเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยไปสู่ระดับสากลได้อย่างดียิ่ง โดยทางที่ได้ผลดีที่สุดนั้นก็คือการนำเสนอเอกลักษณ์ของไทยผ่านทางสินค้า เมื่อผู้ซื้อสินค้าของไทยกลับสู่ประเทศของตนจะทำให้เกิดการเผยแพร่เอกลักษณ์ของไทยออกในวงกว้างอย่างรวดเร็ว

โดยผู้จัดทำ โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายสตรีโดยใช้ลวดลายจากเลขไทยสำหรับร้านจิงเจอร์ (Ginger) ได้เล็งเห็นถึงโอกาสอันดีนี้ในการเผยแพร่เลขไทยอันเป็นเอกลักษณ์และความภาคภูมิใจของชาติไทยผ่านทางผลิตภัณฑ์สิ่งทอสู่สายตาชาวต่างชาติเพื่อเป็นการอนุรักษ์เลขไทยไม่ให้เลือนหายไปตามกาลเวลา และเป็นการผลักดันศิลปะของชาติไทยให้เป็นที่ยอมรับโดยสากล

ปัจจุบันอุตสาหกรรมสิ่งทอนั้นเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีการส่งออก เพื่อนำรายได้เข้าสู่ประเทศไทย และมีการจ้างแรงงานภายในประเทศ จึงเป็นอุตสาหกรรมที่จะช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้มีการแข่งขันอยู่ในระดับที่สูง จึงจำเป็นต้องมีการสร้างจุดขายที่แตกต่างออกจากรวมในท้องตลาดทั่วไป เพื่อให้เป็นการเปิดช่องทางอุตสาหกรรมสิ่งทอให้กว้างขวาง และครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายได้มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๒ ความสำคัญของวิทยานิพนธ์

ร้านจิงเจอร์ (Ginger) เป็นร้านที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอันมีชื่อเสียงต่างๆ ในเมืองไทย ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดภูเก็ต และเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทำให้กลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่จึงเป็นชาวต่างชาติ โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายโดยใช้ลวดลายจากเลขไทยสำหรับร้านจิงเจอร์ (Ginger) จึงเป็นส่วนช่วยในการเผยแพร่เอกลักษณ์ของชาติไทยอันได้แก่ ตัวเลขไทย ให้ชาวต่างชาติได้เห็นถึงความงามของตัวเลขไทย และคุณค่าแห่งศิลปะไทย อีกทั้ง การประยุกต์ใช้เลขไทยในงานผลิตภัณฑ์สิ่งทอนั้นเป็นการเพิ่มโอกาสในการใช้ตัวเลขไทยเพื่อทำให้คนไทยเกิดความภาคภูมิใจในมรดกไทย และทำให้คนรุ่นใหม่ได้เห็นถึงคุณค่าของตัวเลขไทย

ภาพที่ ๒ ภาพหน้าร้านจิงเจอร์

การปัก เป็นงานศิลปะแขนงหนึ่งของกุลสตรีที่โครงการนี้นำมาใช้ในการถ่ายทอดผลงานสู่สายตาชาวต่างชาติ โดยการปักในสมัยก่อนนั้นนิยมปักด้วยมือแต่เพียงอย่างเดียว เพราะจะถือว่าเป็นงานฝีมือที่ต้องการความละเอียดเป็นพิเศษ ต่อมาเมื่อมีผู้นิยมลายปักมากขึ้น การใช้มือในการปักทำให้ผลิตผลออกมาได้ไม่ทันตามความต้องการและค่าแรงสูงมาก จึงมีการปักด้วยเครื่องมือพิเศษ และปักด้วยจักรเพิ่มขึ้นอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๓ การปักชุดด้วยลูกปัดแบบไทยเดิม ภาพนี้เรียกว่า "นมสาว"

แต่อย่างไรก็ดี โครงการนี้ได้สังเกตเห็นว่าการปักด้วยมือจะปล่อยให้เลือนหายไปจากคนไทยไม่ได้ เพราะเป็นงานที่แสดงให้เห็นถึงฝีมืออย่างแท้จริง ปัจจุบันมีการส่งเสริมศิลปาชีพของชาวชนบทแทบทุกแห่ง โดยเฉพาะทางภาคเหนือ ปัจจุบันจะเห็นงานปักประเภทเสื้อผ้าของใช้ต่างๆ ของต่างประเทศ มีราคาสูงมากต่างกับราคาของไทย ทั้งที่ฝีมือการปักนั้นไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน จะเห็นว่างานอาชีพการปักของไทยเวลานี้ ไม่ค่อยไปกว่าต่างประเทศ ทั้งยังเป็นสินค้าที่ขายได้ดีมากแม้แต่ต่างประเทศก็นิยม สิ่งที่โครงการนี้คำนึงถึง คือเราควรใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่น เช่น ผ้าไหม และวัสดุปัก โดยการคำนึงคุณภาพของวัสดุภายในประเทศ มากกว่าที่จะหาซื้อวัสดุจากต่างประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๓ วัตถุประสงค์ของโครงการ

๑.๓.๑ ออกแบบเครื่องแต่งกาย โดยใช้เทคนิคการเบิร์นเอาท์ (Burn-out Printing) และเทคนิคการปักมือ

๑.๓.๒ ออกแบบลวดลายจากตัวเลขไทย

๑.๓.๓ เป็นการศึกษาการนำสิ่งทอมาผสมผสานกับวัสดุอื่น เพื่อนำมาใช้ในการประดับตกแต่ง

๑.๓.๔ เพื่อเป็นแนวคิดในการขยายตลาดอุตสาหกรรมสิ่งทอในอนาคต

๑.๓.๕ เพื่อเป็นการนำเสนอความสวยงามของตัวเลขไทยและคุณค่าแห่งศิลปะไทย

๑.๓.๖ สร้างความภาคภูมิใจให้กับผู้ผลิตและผู้บริโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๔ ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา

ตารางที่ ๑ ตารางแสดงปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา

ปัญหา	แนวทางการแก้ปัญหา
๑. ปัจจุบันคนไทยใช้เลขไทยน้อยมาก เนื่องจากโอกาสในการใช้งานมีน้อย และไม่มีการนำมาประยุกต์ใช้ในรูปแบบอื่นๆ	๑. นำเลขไทย ๐-๙ มาใช้ในการออกแบบลวดลายเพื่อใช้ในงานผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ให้คนไทยและชาวต่างชาติหันมาสนใจในความสวยงามและเอกลักษณ์ของเลขไทย
๒. ทักษะเกี่ยวกับการตีราคาเครื่องแต่งกายจากวัสดุที่นำมาใช้มากกว่าการออกแบบ	๒. นำเทคนิคการปักมาทำการออกแบบตกแต่งเพื่อให้เกิดความแตกต่าง และเป็นการเพิ่มมูลค่าของวัสดุสิ่งทอ
๓. คนไทยหันไปให้ความสนใจกับสินค้าที่มาจากต่างประเทศ มากกว่าที่จะอนุรักษ์สินค้าและวัฒนธรรมไทย	๓. ออกแบบให้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าเทียบเท่าสินค้าต่างชาติ โดยใช้ความเป็นไทยสอดแทรกเข้าไปด้วย เพื่อให้คนไทยหันกลับมาสนใจสินค้าภายในประเทศ
๔. เครื่องแต่งกายงานปักของร้านจิงเจอร์มีราคาสูง เนื่องจากมีการนำเข้าวัสดุการปักจากต่างประเทศ	๔. ผสมผสานวัสดุธรรมชาติในการปักเข้าร่วมด้วย ได้แก่ เมล็ดพืชต่างๆ ก้อนหิน และเปลือกไม้ที่หาได้ภายในประเทศ เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิต
๕. งานปักของร้านจิงเจอร์เป็นงานที่ปักลงบนผ้าธรรมดา ผ้าที่มีการพิมพ์สกรีน และผ้ามัดย้อมเท่านั้น จึงไม่มีการเกิดพื้นผิวที่แปลกใหม่บนชิ้นงาน	๕. เพิ่มพื้นผิว (Texture) แบบใหม่ให้กับผ้า โดยนำเทคนิคการเบิร์นเอาท์ (Burn-out Printing) มาใช้ร่วมกับการปัก ทำให้เกิดมิติและแสงเงาของงานปักมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๕ ความเป็นไปได้ของโครงการ

๑.๕.๑ ด้านนโยบาย

โครงการนี้ตอบสนองต่อนโยบายของร้านจิงเจอร์ (Ginger) ที่ใช้ศิลปะพื้นเมืองจากประเทศต่างๆ ในแถบเอเชีย มาทำการออกแบบเพื่อขายกลุ่มเป้าหมายชาวต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวและชื่นชอบในกลิ่นอายของเอเชีย สินค้าภายในร้านจะมีทั้งเครื่องแต่งกาย และของตกแต่งบ้าน โดยโครงการนี้ได้เข้าไปช่วยเสริมภาพลักษณ์ของทางร้านให้ชัดเจนยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการช่วยลดการนำเข้าสินค้าเครื่องแต่งกายจากต่างประเทศอีกด้วย

ภาพที่ ๔ ภายในร้านจิงเจอร์ (Ginger) จังหวัดเชียงใหม่

ภาพที่ ๕ ภายในร้านจิงเจอร์ (Ginger) เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๖ ภายในร้านจิงเจอร์ (Ginger) จังหวัดภูเก็ต

๑.๕.๒ ด้านเศรษฐกิจ

รายได้จากการท่องเที่ยวและซื้อสินค้าในประเทศจากต่างชาติเป็นหนึ่งในภาคบริการที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจไทย โดยเป็นปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ และมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะในปัจจุบันที่ภาคการส่งออกซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย มีแนวโน้มขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง รายได้จากชาวต่างชาติอันมาจากการท่องเที่ยว และซื้อสินค้าภายในประเทศไทยที่ขยายตัวได้อย่างคึกคักนั้นน่าจะมีส่วนช่วยให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวได้ดียิ่งขึ้น

โครงการนี้ใช้วัตถุดิบ และขั้นตอนการผลิตภายในประเทศ เป็นการสร้างงานและรายได้ให้เกิดขึ้นกับคนไทย อีกทั้งเป็นการลดต้นทุนการผลิต ทำให้ผลิตภัณฑ์สิ่งทอมีราคาที่คนในประเทศสามารถมีกำลังซื้อได้ ทำให้มีเงินหมุนเวียนภายในประเทศมากขึ้น

๑.๕.๓ ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม

โครงการนี้ใช้ระบบหัตถอุตสาหกรรมเป็นกระบวนการในการผลิต ตามแบบการผลิตของร้านจิงเจอร์ (Ginger) ที่ต้องการให้งานทุกชิ้นมีเสน่ห์ของงานหัตถศิลป์หรืองานฝีมืออยู่ ทำให้ไม่มีมลพิษหรือสารเคมีใดๆที่สร้างความรบกวนให้กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งวัสดุที่นำมาใช้ก็ส่วนหนึ่งเป็นวัสดุธรรมชาติที่หาได้ในประเทศจึงเป็นโครงการที่เป็นมิตรต่อสังคม สภาพแวดล้อม และสิ่งมีชีวิตร่วมโลก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๕.๔ ด้านการออกแบบ

การใช้เลขไทยมาทำการออกแบบเป็นลวดลายนั้นเป็นเรื่องที่สมเหตุสมผลเพราะเนื่องจากเลขไทยเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นชาติไทย เป็นสิ่งที่ควรค่าแก่ความภูมิใจในการนำมาเผยแพร่สู่สายตาชาวต่างชาติ อีกทั้งลักษณะของตัวเลขไทยซึ่งมีลักษณะโค้งมน พลิวไหวและประณีตในการออกแบบ บ่งบอกให้เห็นถึงคุณค่าแห่งภูมิปัญญาของคนไทยและศิลปะไทย ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโครงการนี้เกิดความโดดเด่นและแตกต่างจากท้องตลาด

๑.๕.๔.๑ เทคนิคที่นำมาใช้ในการออกแบบ

การใช้เทคนิคการปักและการพิมพ์สกรีนในโครงการนี้ ได้นำมาจากลักษณะเด่นของสินค้าภายในร้าน ที่มีการลงรายละเอียดงานด้วยมือเพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้า ในการนำเสนอโครงการนี้ต่อทางร้านจึงเป็นการเสนอเทคนิคและวิธีการออกแบบในอีกแนวทางหนึ่ง ที่ทำให้มีความแปลกใหม่จากเดิมแต่ยังคงซึ่งนโยบายของทางร้าน เนื่องจากทางร้านใช้เทคนิคการพิมพ์สกรีน แต่ยังไม่มีการใช้เทคนิคการเบิร์นเอาท์ (Burn-out Printing) ซึ่งเป็นเทคนิคการสร้างพื้นผิวแบบ โปร่งบนพื้นผ้าจึงเป็นการเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะทำการนำเสนอโครงการนี้ต่อทางร้านจิงเจอร์ (Ginger)

๑.๕.๔.๒ วัสดุที่ใช้ในการออกแบบ

ในวิธีการปักนั้น จะใช้วัสดุที่หลากหลายซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ วัสดุปักสังเคราะห์ประเภทพลาสติกและโลหะ อีกประเภทหนึ่งคือวัสดุธรรมชาติที่ได้จากพืชและสัตว์ โดยโครงการนี้จะเป็นการนำเอาวัสดุทั้ง ๒ ประเภทมาใช้แบบผสมผสานร่วมกันบนชิ้นงาน

เส้นใยนั่นการปักบนเนื้อผ้าโปร่ง ผ้าทึบ ทำให้เกิดพื้นผิว (Texture) ใหม่ๆมีการผสมผสานที่แตกต่าง โดยวัสดุที่นำมาปักนั้นยังเป็นจุดเด่นในการสร้างมิติบนพื้นผ้าอีกด้วย

ภาพที่ ๗ ตัวอย่างงานสร้อยร้านจิงเจอร์ (Ginger)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๘ ตัวอย่างงานกระเป๋าที่ทำจากร้านจิงเจอร์ (Ginger)

ภาพที่ ๙ ตัวอย่างงานเครื่องนุ่งห่มร้านจิงเจอร์ (Ginger)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการนี้ยังเป็นการส่งเสริมการวิเคราะห์ข้อมูล การใช้เหตุผลในการออกแบบ และเป็น การฝึกทักษะความรู้ความสามารถที่เรียนมาช่วยในการออกแบบ ทั้งทางด้านศิลปะ เศรษฐศาสตร์ และระบบต่างๆ ให้เกิดความสอดคล้องซึ่งกันและกัน

กล่าวโดยสรุป หัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่อง แต่งกายสตรีโดยใช้ลวดลายจากเลขไทย สำหรับร้านจิงเจอร์ (Ginger) นั้นมีความเป็นไปได้ในการที่ จะเป็นโครงการที่ได้รับความสนับสนุนเพื่อให้มีการผลิตจริง

ดังนั้นผู้วิจัย จึงคาดว่าโครงการนี้สมควรที่จะได้ทำการค้นคว้าและศึกษาวิจัยเพื่อหาผลสรุป ที่แท้จริง ให้เกิดความถูกต้องและสมบูรณ์ต่อไป

๑.๖ ขอบเขตของโครงการ

โครงการนี้เป็นการขยายฐานความนิยมในการประยุกต์ใช้ตัวเลขไทยให้เกิดประโยชน์ใน หลายๆด้านเพื่อเผยแพร่ให้สู่สายตาของชาวต่างชาติ และเป็นการแพร่หลายเข้าสู่กลุ่มคนรุ่นใหม่ให้ เกิดความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์และมรดกของชาติไทย โดยในการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่นำ ลวดลายและรูปแบบ (Form) มาจากตัวเลขไทย และทำให้เกิดความร่วมมือมากขึ้น ทั้งด้านรูปแบบ และสีสันท่านำมาใช้ โดยมีขอบเขตของการทำงาน ดังนี้

๑.๖.๑ ศึกษาวัสดุธรรมชาติภายในประเทศที่สามารถนำมาใช้ปักประดับลงบนสิ่งทอได้ และมีความคงทน สามารถทำความสะอาดได้

๑.๖.๒ ศึกษาเทคนิคการปักขั้นพื้นฐาน กำหนดและเลือกนำมาใช้ให้เหมาะสมกับชิ้นงาน

๑.๖.๓ ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ โดยใช้เทคนิคการพิมพ์สกรีนเบอร์นเอาท์ (Burn-out Printing) และการปักเป็นหลัก ตลอดจนตกแต่งด้วยวิธีการต่างๆ

๑.๖.๔ ออกแบบลวดลายภายใต้แนวคิดร่วมอนุรักษ์เอกลักษณ์ไทย ภาษาไทยด้วยการใช้ เลขไทย

๑.๖.๕ ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายสตรีสำหรับสตรีทั้งชาวไทยและ ชาวต่างชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๖.๖ เครื่องแต่งกายสตรีที่ทำการออกแบบ ดังนี้

๑.๖.๖.๑ ชุดลำลองกระโปรงสั้น (Beach Kaftan)	จำนวน	๑	ชุด
๑.๖.๖.๒ ชุดลำลองกระโปรงยาว (Kaftan dress)	จำนวน	๑	ชุด
๑.๖.๖.๓ เสื้อลำลองตัวยาว (Kaftan Top)	จำนวน	๑	ตัว
๑.๖.๖.๔ ผ้าพันคอยาว (Oblong Scarf)	จำนวน	๑	ผืน
๑.๖.๖.๕ ผ้าพันคอสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Square Scarf)	จำนวน	๑	ผืน

๑.๗ แนวทางการศึกษาวิจัย

๑.๗.๑ ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านเศรษฐศาสตร์

๑.๗.๑.๑ เก็บข้อมูลประเภทเครื่องแต่งกายสิ่งทอสำหรับสตรีที่มีอยู่ในท้องตลาด

๑.๗.๑.๒ วางตำแหน่งการตลาดของโครงการ กำหนดกลุ่มเป้าหมาย

๑.๗.๒ มีกิจกรรมที่ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมาย และเก็บข้อมูลเพื่อ

กำหนดแนวทางในการออกแบบ

๑.๗.๒.๑ ทำการสำรวจความคิดเห็นในเรื่องเครื่องแต่งกายสิ่งทอ

๑.๗.๒.๒ ทำการสำรวจความคิดเห็นในเรื่องของตัวเลขไทย

๑.๗.๓ ศึกษาข้อมูลด้านวัสดุและวิเคราะห์ผล

๑.๗.๓.๑ ศึกษาชนิดของสิ่งทอที่เหมาะสมต่อการนำมาผลิตเป็นเครื่องแต่งกาย
ไม่ระคายเคืองต่อการสัมผัสและให้ความคงทนในการใช้งาน

๑.๗.๓.๒ ศึกษาการตกแต่งสิ่งทอและเทคนิคการปักการพิมพ์สกรีนเบอร์นเอาท์
(Burn-out Printing) เพื่อนำไปใช้ในงานเครื่องแต่งกาย

๑.๗.๔ ศึกษาวิธีทำความสะอาดและวิธีจัดเก็บเครื่องแต่งกายประเภทงานปัก

๑.๗.๕ ศึกษาตำแหน่งของเครื่องแต่งกายเมื่อสวมใส่อยู่บนตัวผู้ใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๘ ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๘.๑ โครงการนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้คนไทยทุกคน ตระหนักถึงคุณค่าของเลขไทย และหันกลับมาอนุรักษ์การใช้เลขไทย

๑.๘.๒ เป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในประเทศ พร้อมทั้งเป็นการเพิ่มโอกาสในการทำงานให้กับคนภายในประเทศ ลดการนำเข้าของวัตถุดิบจากต่างประเทศ

๑.๘.๓ เป็นโครงการที่มีส่วนร่วมในการผลักดันเศรษฐกิจด้านการส่งออกของอุตสาหกรรมสิ่งทอ

๑.๘.๔ ส่งเสริมให้คนในสังคมเห็นคุณค่าและความสวยงามของเครื่องแต่งกายที่ใช้วัตถุดิบสิ่งทอผสมผสานด้วยเส้นใยของหัตถศิลป์

๑.๘.๕ ผู้ผลิตและผู้บริโภคคนไทยเกิดความพึงพอใจ และภูมิใจในเครื่องแต่งกายอันเกิดจากเอกลักษณ์ประจำชาติ

๑.๘.๖ เป็นโครงการที่ช่วยในการเผยแพร่วัฒนธรรมและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติไทย ให้เป็นที่รู้จักของชาวต่างชาติ

๑.๘.๗ เป็นตัวอย่างอันเป็นรูปธรรมที่แสดงให้เห็นว่ามรดกไทยสวยงามไม่แพ้ชาติใดในโลก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๒

การค้นคว้าและสรุปผลข้อมูล

๒.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับร้านจิงเจอร์ (Ginger)

๒.๑.๑ ประวัติความเป็นมา

ร้านจิงเจอร์ (Ginger) เป็นร้านที่อยู่ภายใต้การควบคุมการผลิตและการออกแบบของบริษัท Rice for Asian Design Co., Ltd. เป็นบริษัทที่ทำผลิตภัณฑ์สิ่งทอเป็นสินค้าหลัก บริษัท Rice for Asian Design Co., Ltd. ได้ก่อตั้งขึ้นอย่างถาวรในประเทศไทยในปี พ.ศ.๒๕๔๐ โดยนักออกแบบชาวเดนมาร์ก คุณฮานส์ บี คริสเตนเซน (Mr. Hans B. Christensen) สำนักงานใหญ่ในการออกแบบและโรงงานที่ใช้ในกระบวนการผลิตตั้งอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอสารภี ต่อมาในภายหลังจึงมีโรงงานอีกแห่งหนึ่งอยู่ที่จังหวัดภูเก็ต

ภาพที่ ๑๐ โรงงาน Rice for Asian Design Co., Ltd. จังหวัดเชียงใหม่

โดยบริษัท Rice for Asian Design Co., Ltd. ประเทศไทยจะมีการทำงานโดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นฐานรองรับการผลิตของบริษัท Rice for Asian Design Co., Ltd. สาขาหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่เดนมาร์ก ทั้งในด้านของการผลิต การออกแบบ และการพัฒนาด้านแบบ โดยการทำงานในส่วนนี้ นักออกแบบและผู้รับงานจะทำการติดต่อกับทางบริษัทเดนมาร์กผ่านทางคุณฮานซ์ บี คริสเตนเซน (Mr. Hans B. Christensen)

ภาพที่ ๑๑ ผู้นำในการกำหนดแนวทางการออกแบบ ได้แก่
Mr. Hans B. Christensen ผู้บริหาร (ด้านขวา)
คุณ ศิริลักษณ์ ปริตน์ง ผู้บริหาร (ด้านซ้าย)
หัวหน้าฝ่ายออกแบบ (ด้านล่าง)

ส่วนที่สองคือร้านจิงเจอร์ แอนด์ โฮม (Ginger & Home) ร้านจิงเจอร์(Ginger)และร้านโนเมด (Nomad) ซึ่งก่อตั้งขึ้นในประเทศไทย ทั้ง ๓ ร้านจะมีจุดขายร่วมกันคือ เป็นผลิตภัณฑ์สิ่งทอ โดยใช้รูปแบบร่วมสมัยระหว่างตะวันออกและตะวันตกและมีกลิ่นอายของพื้นเมืองเอเชีย จิงเจอร์ แอนด์ โฮม (Ginger & Home) เป็นร้านที่เน้นผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทของตกแต่งภายในบ้าน ซึ่งแตกต่างจากร้านจิงเจอร์ (Ginger) และร้านโนเมด (Nomad) ที่จะเน้นผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ แต่ปัจจุบันจิงเจอร์ แอนด์ โฮม (Ginger & Home) ได้ขายร่วมภายในร้านจิงเจอร์ (Ginger) และร้านโนเมด (Nomad) ดังนั้น จะเห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์ภายในร้านทั้ง ๒ นั้นมีผลิตภัณฑ์สิ่งทอแบบครบวงจรทั้งของตกแต่งบ้าน เครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๑๒ เครื่องหมายทางการค้าของร้าน GINGER

๒.๑.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภคร

๒.๑.๒.๑ ข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย

ร้านจิงเจอร์ (Ginger) ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดท่องเที่ยวของประเทศไทย อันได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดภูเก็ต และเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทำให้ทางร้านนั้นมีรายได้จากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาเลือกซื้อสินค้าเป็นรายได้หลัก โดยกลุ่มผู้บริโภครเป้าหมายของทางร้านจิงเจอร์ส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติซึ่งมีกำลังในการซื้อ ฐานะมั่นคง เป็นบุคคลอยู่ในกลุ่มคนวัยทำงานตอนต้น จนถึงกลุ่มคนมีอายุแต่มีความทันสมัยเปิดกว้างทางความคิด

กลุ่มเป้าหมาย	ชาวไทยและเน้นชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทย
เพศ	ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้หญิงวัยทำงานทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่มีกำลังซื้อ
อายุ	ช่วงอายุ ๒๕- ๕๐ ปี
ฐานะ	มีฐานะดี มีความมั่นคงทางการเงินใช้จ่าย

๒.๑.๒.๒ ข้อมูลด้านรสนิยม

กลุ่มเป้าหมายเป็นคนที่รสนิยมในการแต่งตัว โดยไม่ตามกระแสแฟชั่นที่มีรูปแบบการแต่งกายของตนเองและมีความมั่นใจในการเลือกซื้อ เล็งเห็นคุณค่าของงานหัตถศิลป์โดยเฉพาะชาวต่างชาติที่จะเลือกซื้อของที่มีการลงรายละเอียดด้วยมือ หรืองานแฮนด์เมด (Handmade)

กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติที่ชอบท่องเที่ยว และชอบความเป็นธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นๆ ชอบค้นหาวิถีชีวิตในรูปแบบใหม่ๆที่ไม่เร่งรีบ ชอบการพบปะผู้คน ความสนุกสนานรื่นเริง และมีมนุษยสัมพันธ์ดี

ภาพที่ ๑๓ ภาพแสดงกลุ่มเป้าหมาย

๒.๑.๓ เอกลักษณะของร้าน

๒.๑.๓.๑ การตกแต่งภายในร้าน

การตกแต่งและผลิตภัณฑ์ของร้านจิงเจอร์ (Ginger) ใช้การออกแบบโดยเน้นศิลปะพื้นเมืองและวัสดุจากประเทศต่างๆ ในแถบเอเชียเป็นหลัก การเลือกใช้เฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งที่ทำจากวัสดุธรรมชาติและทำให้เกิดความร่วมมือโดยทำการผสมผสานกับ โคมไฟและของตกแต่งแบบตะวันตก เป็นจุดขายหลักของทางร้านที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ภายในร้านจิงเจอร์มีความแตกต่างจากร้านทั่วไป อีกทั้งทางร้านได้มีการนำเข้าสินค้าจากประเทศฮ่องกง ประเทศเกาหลี ประเทศบาห์ลี ประเทศจีน ประเทศอินเดีย ทำให้ผลิตภัณฑ์ภายในร้านมีความหลากหลาย

ภาพที่ ๑๔ การตกแต่งภายในร้านโดยใช้เฟอร์นิเจอร์แบบจีน

ร่วมกับโคมไฟพระย้าแบบตะวันตก

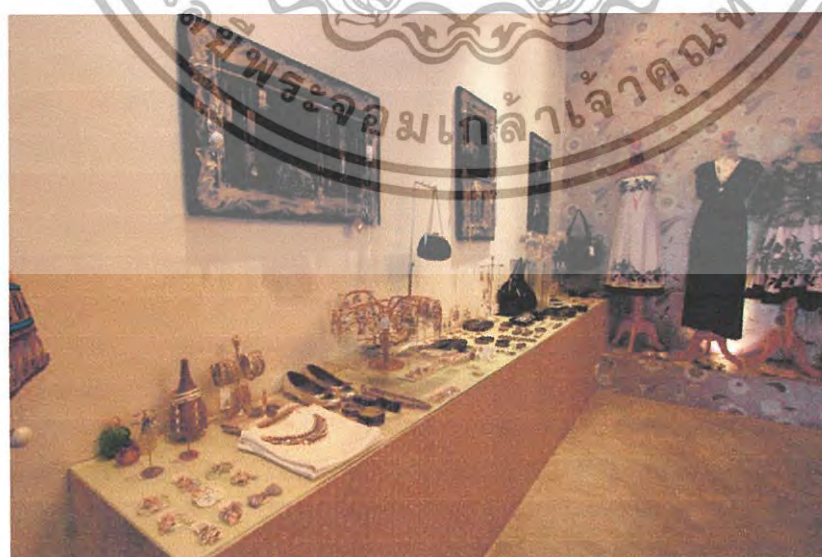
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาเอกสารนี้อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้านจิงเจอร์ (Ginger) และร้านโนเมด (Nomad) มีการตกแต่งร้านภายใต้แนวคิด Asian Lifestyle Store การจัดร้านจะแบ่งออกเป็นสัดส่วน ส่วนที่เน้นผลิตภัณฑ์สิ่งทอตกแต่งภายใน บ้านจะถูกจัดวางร่วมกับเฟอร์นิเจอร์ไม้แบบจีนเป็นส่วนใหญ่เพื่อให้ความรู้สึกเหมือนอยู่ภายใน บ้าน โดยเฟอร์นิเจอร์ภายในร้านเป็นของเก่าที่นำเข้ามาจากประเทศจีน มีราคาดีสำหรับลูกค้าที่ดูใจ และต้องการซื้อ

ภาพที่ ๑๕ การตกแต่งพื้นที่ส่วนของผลิตภัณฑ์สิ่งทอภายในบ้าน

ในส่วน of เครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ จะใช้เฟอร์นิเจอร์ที่มีความเรียบง่าย โปร่งโล่งเพื่อให้ความสำคัญและเพิ่มความโดดเด่นให้กับสินค้า

ภาพที่ ๑๖ การตกแต่งพื้นที่ส่วนของเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๑.๓.๒ การจัดวางสินค้าเพื่อการจำหน่าย

ภายในร้านจึงเจอร์มีการจัดวางสินค้าที่แตกต่างจากร้านทั่วไป เพื่อช่วยดึงดูดความสนใจของลูกค้าในทุกมุมมอง และเนื่องด้วยสินค้าภายในร้านจึงเจอร์มีความหลากหลายทั้งเครื่องแต่งกาย กระเป๋า รองเท้าและเครื่องประดับ จึงอาจแบ่งการจัดวางสินค้าภายในร้านจึงเจอร์ได้ ดังนี้

- การแขวนแบ่งเป็น การแขวนโดยใช้ไม้แขวนเสื้อสำหรับเครื่องแต่งกาย และการแขวนบนแท่นแขวนอันเล็ก สำหรับกระเป๋าและเครื่องประดับ
- การวางทั้งบน โต๊ะ บนพื้นและบนเฟอร์นิเจอร์ โดยการวางจะใช้กับสินค้าทุกประเภท
- การใส่กับโครงหุ่น ใช้เพื่อนำเสนอ โดยหยิบสินค้าภายในร้านมาเข้าชุดกัน

ภาพที่ ๑๗ และ ภาพที่ ๑๘ แสดงการจัดวางสินค้าภายในร้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยสรุปคือ ร้านจิงเจอร์มีรูปแบบของร้านและสินค้าภายใต้แนวคิด Asian Lifestyle Store โดยการตกแต่งร้านและสินค้าภายในร้านได้มีการดึงเอาวัฒนธรรมของตะวันตกมาผสมผสานกับ วัฒนธรรมตะวันออกโดยภาพลักษณ์ที่ออกมามีความกลมกลืน ทำให้มีความร่วมสมัยและเป็นสากล และด้วยการที่จิงเจอร์ใช้วัสดุและแรงบันดาลใจในการออกแบบจากศิลปะในแถบเอเชีย ทำให้เป็น ร้านที่มีกลิ่นอายของความเป็นท้องถิ่นและมีภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์เป็นงานศิลปะทำมือ

๒.๑.๔ ข้อมูลผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องแต่งกายสตรีภายในร้าน

เนื่องจากสินค้าภายในร้านจิงเจอร์มีความหลากหลายทั้งด้านผลิตภัณฑ์สิ่งทอตกแต่งบ้าน เครื่องประดับ รองเท้า กระเป๋าและเครื่องแต่งกายทั้งบุรุษและสตรี ฯ ดังนั้น โครงการนี้จึงขอกล่าวถึง ตัวอย่างสินค้าภายในร้านประเภทเครื่องแต่งกายสตรี

ตารางที่ ๒ ตารางแสดงข้อมูลผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องแต่งกายสตรีร้านจิงเจอร์ (Ginger)

รูปสินค้า	ประเภทสินค้า
	<p>ชุดกระโปรงลำลองแบบสั้น แขนปกสี่เหลี่ยม ชุดเข้ารูป</p>
	<p>ชุดกระโปรงลำลองแบบยาว คอวี (V) ปกปลายและลูกปักบริเวณขอบแขนและ ชายกระโปรง</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปสินค้า	ประเภทสินค้า
	<p>ชุดกระโปรงลำลองแบบสั้น ไม่เข้ารูป พิมพ์ลายขาวบนผ้าขาว</p>
	<p>ชุดกระโปรงลำลองแบบสั้น ไม่เข้ารูป พิมพ์ลายขาว ปักลูกปัดและเลื่อม บริเวณรอบคอ ขอบแขน และชายกระโปรง</p>
	<p>ชุดกระโปรงลำลองแบบสั้น ไม่เข้ารูป ปักลายด้นเงินทั้งตัว</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีของชุดไม่มีหลักเกณฑ์ตายตัว จะเปลี่ยนไปตามรูปแบบของแรงบันดาลใจในแต่ละคอลเลกชัน (Collection) สรุปได้เพียงว่าเครื่องแต่งกายของจิงเจอร์สามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ชุดสี คือ ชุดสีที่เน้นความเป็นธรรมชาติเพื่อแสดงถึงความเป็นท้องถิ่น (Local) และชุดสีโทนสดใสนำมาใช้เป็นลูกเล่นเพื่อดึงดูดให้ชุดน่าสนใจยิ่งขึ้น แสดงออกถึงความร่วมสมัย และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายรุ่นใหม่

๒.๒ ข้อมูลแนวทางการออกแบบ

ในการออกแบบลวดลายบนพื้นผ้าจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญ ๒ อย่าง คือ สีและลวดลาย เพื่อที่จะทำให้เกิดความสวยงามของเครื่องแต่งกายตามแนวทางที่วางไว้ จึงต้องมีการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและข้อมูลเชิงลึกเพื่อให้เป็นเหตุผลในการเลือกใช้และสรุปผล

๒.๒.๑ ที่มาของการออกแบบลวดลาย

ความเป็นมาของเลขไทย

จากพระบรมราโชวาท ในวโรกาสทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ ๘๐ พรรษา “ชาติไทยเรามีภาษาของเราใช้เองเป็นสิ่งอันประเสริฐอยู่แล้ว เป็นมรดกอันมีค่าตกทอดมาถึงเรา ดังนั้นทุกคนจึงมีหน้าที่จะต้องรักษาไว้ ฉะนั้นจึงขอให้บรรดานักคิดและบัณฑิต ตลอดจนครูบาอาจารย์ ได้ช่วยกันรักษาและส่งเสริมภาษา ซึ่งเป็นอุปสรรคและหลักประกันเพื่อความเจริญของประเทศชาติ”

จิตร ภูมิศักดิ์ (โฉมหน้าศักดินาไทย. ๒๕๐๐ : ๕) กล่าวว่า ตัวเลขไทย เป็นอักษรตัวเลขที่ใช้แสดงจำนวนนับในภาษาไทย ทำการประดิษฐ์ขึ้นโดยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช โดยดัดแปลงมาจากตัวอักษรขอม และมีต้นตอมาจากตัวอักษรเทวนาครีของอินเดีย เช่นเดียวกับเลขอารบิก ซึ่งเป็นหนึ่งในไม่กี่ภาษาที่ใช้ระบบจำนวนนับเป็นเลขฐานสิบ และได้มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะจากอดีตสู่ปัจจุบันน้อยมาก

ตัวเลขไทยมีมาพร้อมกับพยูชนะไทยมานานนับ ๗๐๐ ปี ตั้งแต่สมัยพ่อขุนรามคำแหงแห่งกรุงสุโขทัย ดังนั้น คุณค่าในการใช้ตัวเลขไทยบ่งบอกถึงความภูมิใจในมรดกของชาติและความเป็นเอกลักษณ์ แห่งอักษรไทยระบบตัวเลขไทยเป็นระบบตัวเลขเชิงหลักฐานสิบ เช่นเดียวกับตัวเลขฮินดูอารบิกในศิลาจารึกตัวอักษรไทย สมัยสุโขทัยมีตัวเลขปรากฏอยู่ในหลายแห่ง เช่น ศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหง (ประมาณ พ.ศ. ๑๘๓๕) มีตัวเลข ๐ , ๑ , ๒ , ๔ , ๕ , ๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปรียบเทียบตัวเลขไทยสมัยปัจจุบัน										
ปัจจุบัน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐
พ่อขุนราม พ.ศ. ๑๘๓๕	๑๑๓		๑๕		๗					๐

ภาพที่ ๒๐ เลขไทยสมัยพ่อขุนรามฯ พ.ศ.๑๘๓๕

ศิลาจารึกวัดนครชุม (พ.ศ. ๑๕๐๐) มีตัวเลข ๑ , ๒ , ๗ , ๕

ศิลาจารึกวัดป่ามะม่วง (ประมาณ พ.ศ. ๑๕๐๕) มีตัวเลข ๑ , ๒ , ๓ , ๗

ศิลาจารึกวัดตาเฒ่าเมืองหนึ่ง (ประมาณ พ.ศ. ๑๕๔๓) มีตัวเลข ๒ , ๕ , ๖ , ๘

ลักษณะการเขียนตัวเลขไทย

การเขียนตัวเลขไทยเขียนคล้ายกับการเขียนอักษรไทย นั่นคือมีหัวมีหางแทบทุกตัว บางตัวคล้ายตัวอักษร เช่น เลข ๓ คล้าย ตัว ค เลข ๘ คล้าย (๘) (ไม่ได้คู่) เป็นต้น การเขียนเลข ๕ ก็เขียนคล้ายกับตัวอักษรขอม คนไทยจึงไม่นิยมเขียนเพราะมีความรู้สึกเขียนยาก ไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้ ประกอบกับแบบฟอร์มต่างๆ ที่ให้กรอกข้อมูลมักจะทำให้ใช้เลขอารบิกเป็นส่วนใหญ่ ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการณรงค์เพื่อให้คนไทยเห็นคุณค่าและศิลปะของเลขไทย ซึ่งเป็นสิ่งที่คนไทยควรรู้อยู่และใช้อักษรไทยคู่กับเลขไทยเพื่อดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางภาษาไทยและเป็นมรดกของชาติ

ตัวอักษรไทยได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยตลอดมา จนกระทั่งปัจจุบัน ได้มีผู้ประดิษฐ์อักษรไทยขึ้นใช้มากมายหลายแบบ จึงทำให้เกิดความสับสนในการเขียนตัวอักษรไทยเนื่องจากไม่ทราบว่าคุณลักษณะแบบใดเป็นแบบที่ถูกต้อง โดยแม้ที่ผ่านจะมีการกำหนดรูปแบบอักษรไทยที่เป็นมาตรฐานแล้วแต่ก็ยังไม่สามารถสื่อให้เข้าใจตรงกันได้ ในที่สุดราชบัณฑิตยสถานยกร่างหลักเกณฑ์โครงสร้างตัวอักษรไทย โดยยึดแบบตัวอักษรสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นเป็นหลัก เผยแพร่ทุกวันนี้ในรูปแบบหนังสือ

๐	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐
ศูนย์	หนึ่ง	สอง	สาม	สี่	ห้า	หก	เจ็ด	แปด	เก้า	สิบ
sun	neung	song	sam	si	ha	hok	chet	paet	kao	sip
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

ภาพที่ ๒๐ เลขไทยสมัยรัตนโกสินทร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๒๒ การใช้เลขไทยบอกเลขที่ของเสาไฟฟ้า

ในปัจจุบัน มีคนไทยส่วนหนึ่งที่ได้เห็นคุณค่าและความงามของตัวเลขไทยในแง่ของงานกราฟฟิก (Graphic) จึงได้มีการนำเลขไทยมาใช้ในการออกแบบและการตกแต่งมากขึ้น ซึ่งต่างกับแต่ก่อนที่ใช้เลขไทยเพื่อการบอกจำนวน หรือใช้ในทางราชการเท่านั้น

2005_jammnity font

Guy boonruaphan 493908

ภาพที่ ๒๓ การออกแบบลายหุมนานโดยใช้ตัวเลขไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๒๔ การตกแต่งผนังห้องนอนของโรงแรม TENFACE กรุงเทพฯ

ภาพที่ ๒๕ การตกแต่งผนังห้องน้ำที่ Asara villa & suite หัวหิน

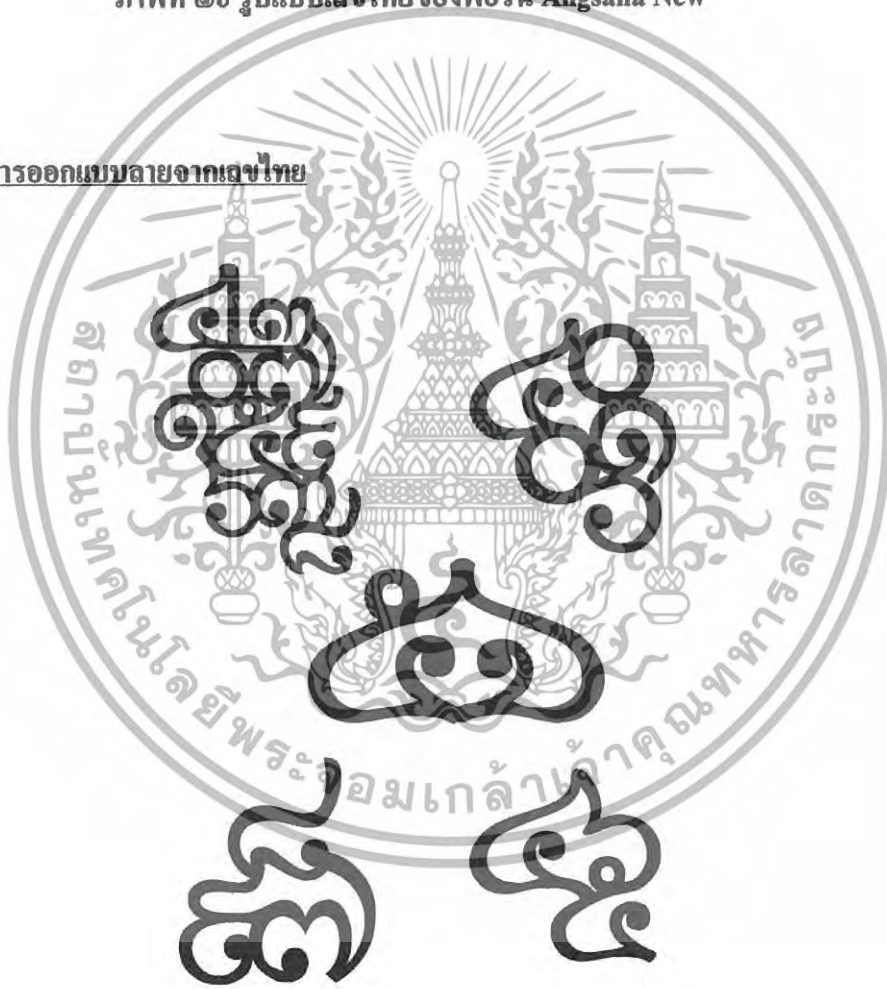
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อมูลเบื้องต้น โครงการนี้จะใช้รูปแบบเลขไทยตามแบบของ Angsana New ซึ่งเป็นฟอนต์ที่เป็นมาตรฐานสากลในการใช้งานในปัจจุบัน เป็นฟอนต์ที่ถูกต้องตามลักษณะของเลขไทยสมัยรัตนโกสินทร์ที่ทุกตัวต้องมีหัว และถ้ามีหางจะต้องเป็นหางโค้ง

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๐

ภาพที่ ๒๖ รูปแบบเลขไทยของฟอนต์ Angsana New

การทดลองการออกแบบลายจากเลขไทย

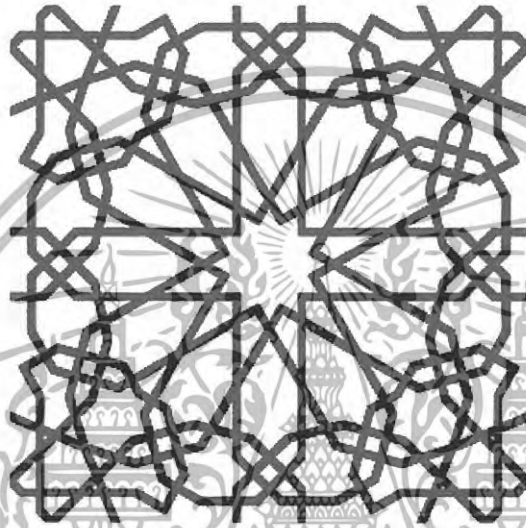
ภาพที่ ๒๗ ทดลองการเชื่อมต่อกันของเลขไทย

จากตัวอย่าง ทำให้ทราบว่าด้วยลักษณะของเลขไทยที่มีหัวและหาง อีกทั้งรูปฟอร์มที่มีความสั้นไหล หากกลับด้านตัวเลขหรือพลิกแพลงเพียงเล็กน้อย และเลือกตัวเลขที่เหมาะสมจะทำให้เกิดทิวคล้ายอันได้จากเลขไทยที่สามารถต่อกันไปเรื่อยๆ ได้

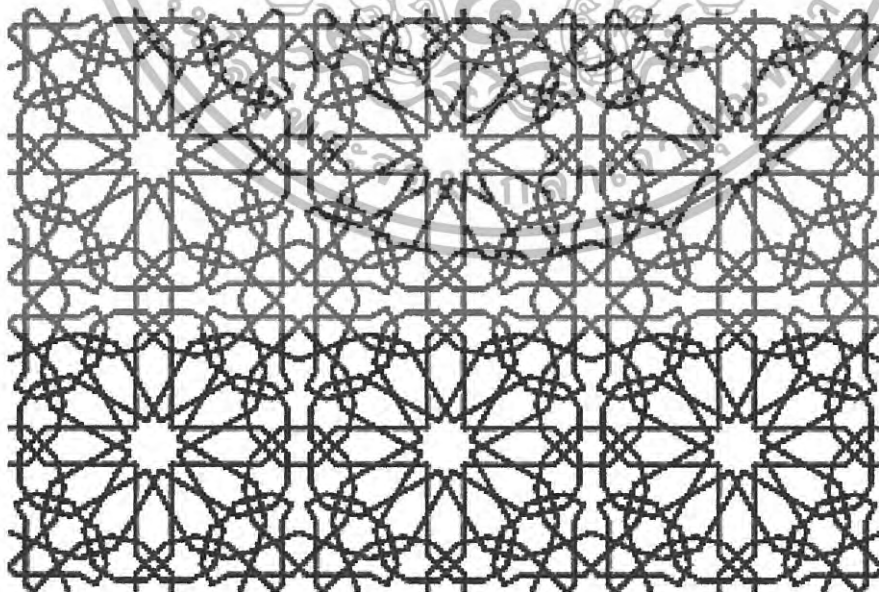
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นมาของลายอาหรับ (Arabesque)

Arabesque เป็นชื่อที่แสดงถึงองค์ประกอบของศิลปะอิสลาม มักจะพบในการตกแต่งผนังของชาวมุสลิม โดยชาวอิสลามจะเลือกรูปแบบทางเรขาคณิตมาสร้างเป็นลวดลายตามทัศนคติของชาวอิสลามที่มีต่อโลก รูปแบบเหล่านี้ประกอบด้วยลวดลายที่ไม่สิ้นสุดเป็นการจัดรูปแบบที่ต้องการแพร่ขยายออกไปทั่วโลกของอิสลาม เพื่อแสดงถึงสัญลักษณ์ความเป็นอนันต์และการกระจายอำนาจตามหลักการสร้างของพระอัลเลาะห์

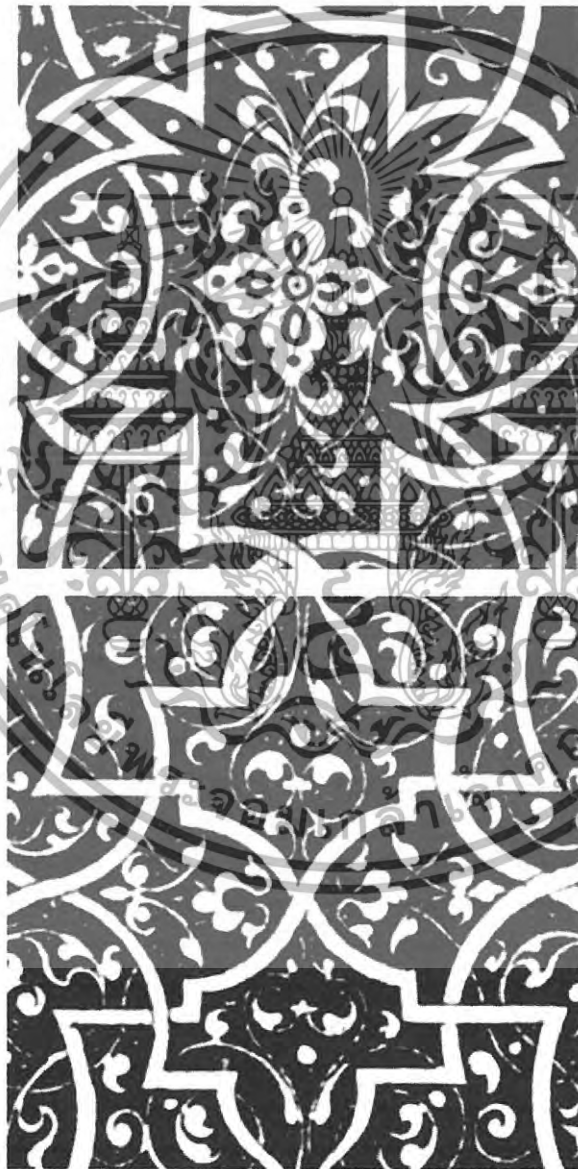
ภาพที่ ๒๘ ลวดลาย Arabesque ในรูปแบบทางเรขาคณิต

ภาพที่ ๒๙ แสดงการแพร่ขยายของลวดลาย Arabesque

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในสมัยที่ลาย Arabesque กำลังแพร่หลาย จะถูกพบเห็นอยู่บ่อยครั้งสำหรับใช้ในการตกแต่งและประดับประดาในสถาปัตยกรรมที่ประเทศอิสลาม แต่ในที่นี้จะขอเน้นถึงลวดลายแบบพิเศษ นั่นคือ ลายแบบเถาวัลย์ (Vegetal) โดยมีความเชื่อที่ว่า “ พืชและใบที่เจริญเติบโตตามรูปแบบของเรขาคณิตนั้นได้รับการยอมรับมากกว่าธรรมชาติ ” จึงนำมาสู่การเกิดลวดลายที่มีรูปแบบการสานทับ การไขว้กันไปมา การซิกแซก การหมุนเป็นขด การม้วนและขดเป็นปม ซึ่งล้วนเกิดเป็นลวดลายที่คู่อ่อนไหวและซับซ้อน โดยลายประเภทนี้จะมีการสร้างกรอบขึ้นเพื่อเติมลวดลายที่แตกต่างกันในบริเวณด้านใน ซึ่งจะเห็นการใช้ลายประเภทนี้ได้อย่างชัดเจนในศตวรรษที่ ๑๐ ณ แบกแดด โดยใช้ลายประเภทนี้กันอย่างกว้างขวางทั่วโลกอิสลามในศตวรรษต่อมา

ภาพที่ ๓๐ และภาพที่ ๓๑ แสดงการสร้างกรอบขึ้นเพื่อเติมลวดลายที่แตกต่างกัน

ในบริเวณด้านใน ตามแบบลวดลาย Arabesque

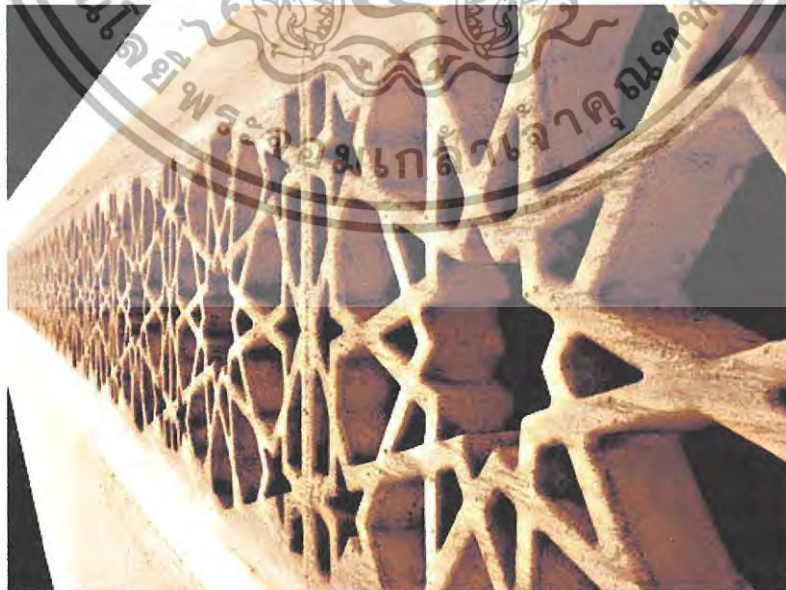
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลายอาหรับเป็นลายที่สร้างขึ้นเพื่อให้ชาวมุสลิมนึกถึง หลักการของสิ่งที่ยึดครองอยู่บนโลกนี้ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน

๑. การใช้หลักพื้นฐานของสิ่งที่ทำให้เกิดโครงสร้างและการเพิ่มขึ้นของการใช้เหลี่ยมมุมที่สวยงาม ในแต่ละรูปแบบทางเรขาคณิตจะมีในความนัยแฝงอยู่ต่างกันไป เช่น รูปสี่เหลี่ยม โดยมีสี่ด้านเท่ากันหมด คือสัญลักษณ์ขององค์ประกอบสำคัญของธรรมชาติที่เท่าเทียมกันอันได้แก่ ดิน, อากาศ, ไฟ และน้ำ

ภาพที่ ๓๒ การปูกระเบื้องแบบเรขาคณิตตามลวดลาย Arabesque ในกันของโดมของ สุสานของ Hafez ใน Shiraz.

ภาพที่ ๓๓ การตกแต่งเรือด้วยลวดลาย Arabesque

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

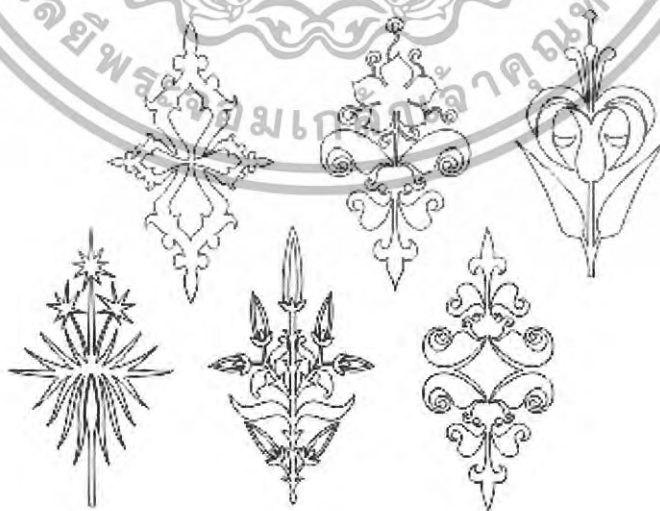
๒. ส่วนที่สอง รูปแบบการเคลื่อนไหวการเจริญเติบโตของพืชตามธรรมชาติ หรือลายแบบ
เถาวัลย์ (Vegetal) ในส่วนนี้เพื่อให้นึกถึงหลักของธรรมชาติซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิดของสิ่งมีชีวิต และ
ความอ่อนโยนของผู้หญิง

ภาพที่ ๓๔ แสดงตัวอย่างงานลวดลาย Vegetal แบบลายเดี่ยว

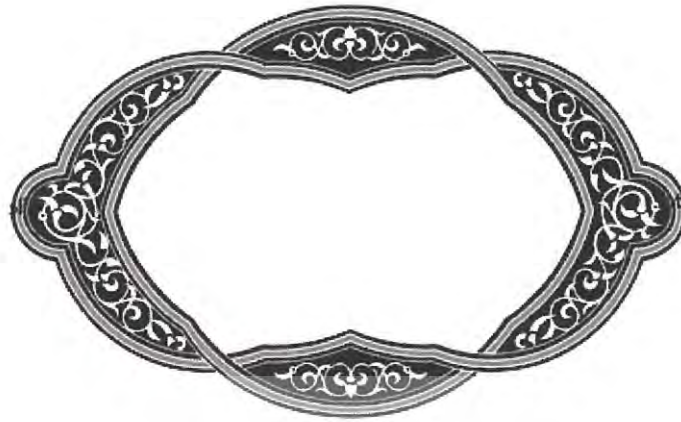

ภาพที่ ๓๕ แสดงตัวอย่างงานลวดลาย Vegetal แบบลายแถบ

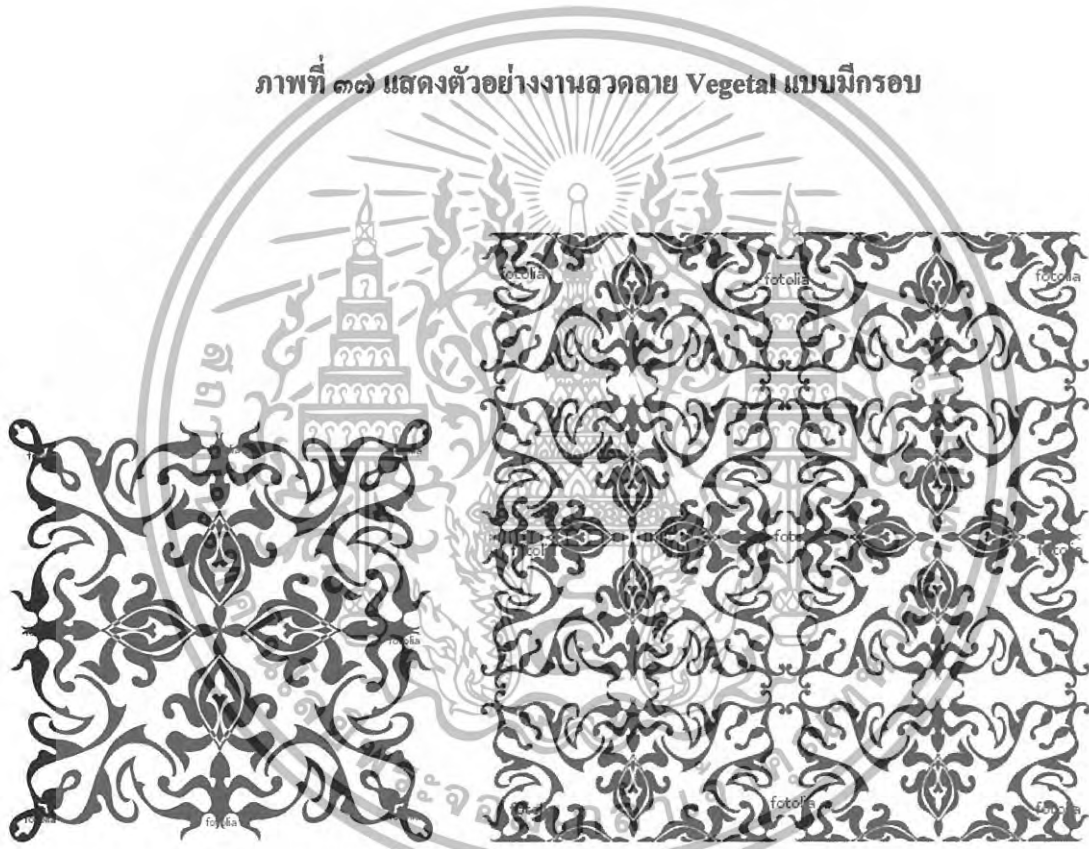

ภาพที่ ๓๖ แสดงตัวอย่างงานลวดลาย Vegetal แบบ Diamond

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๓๗ แสดงตัวอย่างงานลวดลาย Vegetal แบบมีกรอบ

ภาพที่ ๓๘ แสดงตัวอย่างงานลวดลาย Vegetal แบบต่อเนื่องเป็น Pattern

นอกจากนี้เมื่อมีการสำรวจตัวอย่างของงานศิลปะจำนวนมากของอาหรับ จะเห็นว่ามี ลวดลายแบบอาหรับอีกแบบหนึ่ง นั่นก็คือ ประติษฐ์ลายจากตัวอักษรภาษาอาหรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๓๘ ตัวอย่างของการประดิษฐ์รูปนกยูงจากตัวอักษรภาษาอาหรับ

ภาพที่ ๔๐ ตัวอย่างงานประดิษฐ์ตัวอักษรอาหรับ สื่อถึงการทอดผ้าที่มี
เส้นยืนแสดงถึงความมั่นคงถาวร และเส้นนอนแสดงถึงความเปลี่ยนแปลง

เป็นลวดลายแทนสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความจริงของโลก สำหรับการประดิษฐ์ตัวอักษรของชาวมุสลิมนั้น เป็นการแสดงออกถึงศิลปะสูงสุดของศิลปะทุกแขนง นั่นคือศิลปะทางคำพูดในอิสลาม เอกสารสำคัญที่สุดที่สามารถถ่ายทอดด้วยปากเปล่าได้ คือ คำสอนของอัลกุรอาน และยังสามารถสื่อผ่านทางลวดลายจากงานประดิษฐ์ตัวอักษรอาหรับ โดยยังคงสามารถเห็นได้ในปัจจุบัน โดยในการสร้างลวดลาย Arabesque ทั้งสามรูปแบบนั้น จะเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามัคคีอันเกิดจากความหลากหลาย (ทฤษฎีพื้นฐานของศาสนาอิสลาม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อมูลดังกล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าการออกแบบลายจากเลขไทยในโครงการนี้มีความคล้ายคลึงกับการออกแบบของลวดลาย Arabesque ในสองส่วนนั้นก็คือ ส่วนแรกมีการออกแบบลวดลายจากตัวอักษรที่ใช้ภายในประเทศเหมือนกัน ส่วนที่สองลายของเลขไทยที่ได้ทำการทดลองออกมานั้นมีความพลิ้วไหว โค้งมนและเชื่อมต่อกันคล้ายกับลวดลายของ Vegetal ซึ่งเป็นลวดลายประเภทหนึ่งของลาย Arabesque

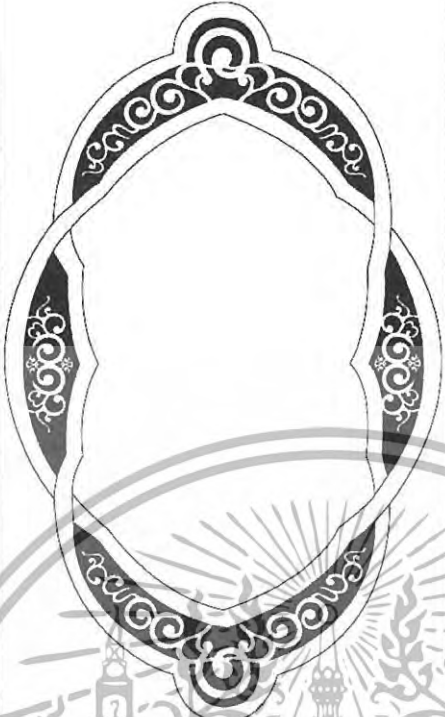

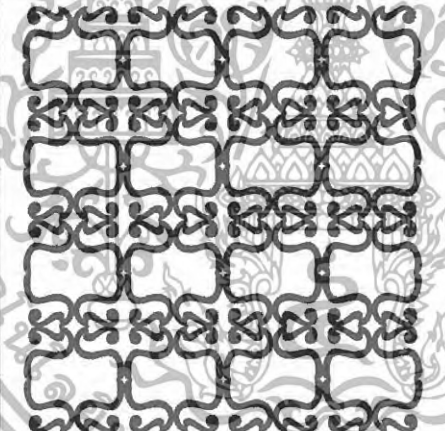
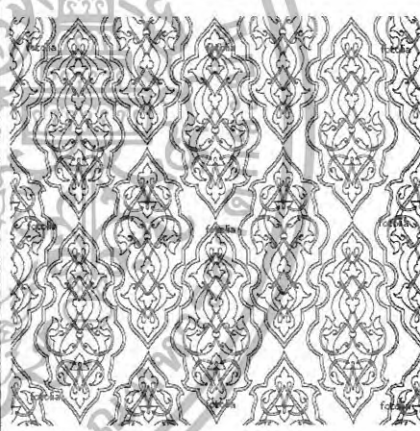

จึงจัดทำตารางเปรียบเทียบถึงความเชื่อมโยงของลวดลายที่เกิดจากเลขไทย กับลวดลายของ Vegetal ซึ่งเป็นลายประเภทหนึ่งของลวดลายแบบ Arabesque

๒.๒.๒ วิเคราะห์ความเชื่อมโยงของลายที่เกิดจากเลขไทยและลายของ Arabesque

ตารางที่ ๓ แสดงวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของลายที่เกิดจากเลขไทยและลาย Arabesque

ลักษณะลวดลาย	ลวดลายจากเลขไทย	ลวดลายของ Arabesque
Vegetal แบบลายเดี่ยว		
Vegetal แบบลายแถบ		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะลวดลาย	ลวดลายจากเลขไทย	ลวดลายของ Arabesque
Vegetal แบบมีกรอบ		
Vegetal แบบต่อลาย ซ้ำ(Pattern)		
Vegetal แบบ Diamond		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการทดลองลายในเบื้องต้นนั้น ทำให้เห็นถึงความเป็นไปได้ และความเหมาะสมในการ ออกแบบลายจากเลขไทยในรูปแบบของลาย Arabesque เนื่องด้วยทั้งลายอันเกิดจากเลขไทยนั้นมีความอ่อนช้อยและลื่นไหลต่อเนื่อง ซึ่งตรงกับรูปแบบลายของ Vegetal นั้นเอง

๒.๓ รูปแบบของเครื่องแต่งกายที่นำมาใช้ในการออกแบบ

๒.๓.๑ ข้อมูลชุด Kaftan

Kaftan หรือ caftan นั้นเป็นการออกแบบโดยมีต้นกำเนิดมาจากชาวอาหรับที่พักอาศัยอยู่ในประเทศอียิปต์ ทำการตัดเย็บชุดที่มีรูปแบบเรียบง่าย ไม่ซับซ้อน เพราะต้องตัดเย็บชุดด้วยมือทั้งหมด โดยปัจจุบันชุด Kaftan หรือ caftan กลายเป็นเครื่องแต่งกายที่เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เช่น ที่รัสเซีย โมร็อกโก, เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแอฟริกาตะวันตก แต่ต่อมาได้มีการพัฒนาให้เป็นชุดทำหรับทุกเพศทุกเชื้อชาติ โดยปัจจุบันชุด Kaftan นั้นเป็นที่นิยมในกลุ่มผู้ใช้และกลุ่มนักออกแบบที่ต้องการออกแบบให้มีความทันสมัยและทำให้ชุดเข้ารูปมากยิ่งขึ้น

รูปแบบในการตัดเย็บ โครงถั่นนั้นไม่ซับซ้อน แต่มีความสวยงามประณีตและมีลูกเล่นในการตกแต่งเช่น การปักลวดลายจากด้ายสี การปักลูกบิดและเลื่อม การพิมพ์สกรีน เพื่อให้เกิดความน่าสนใจและความสนุกสนาน เพื่อให้ความรู้สึกลึกลับงานสร้างสรรค์ในหมู่นักออกแบบ Casual Party ที่สามารถใส่ได้ในหลายโอกาส ซึ่งชุดกระโปรงที่มีรูปแบบไม่รัดรูป ใส่สบาย และให้ความรู้สึกเป็น Casual Party นั้นมีชื่อเรียกทางแฟชั่น (Fashion) ว่าชุด Kaftan

ภาพที่ ๔๑ ตัวอย่างชุด Kaftan แบบชุดคลุมยาว

Kaftan หรือ Caftan เป็นเครื่องแต่งกายที่มีการออกแบบ โดยมีต้นแบบมาจากแฟชั่นยุค ๘๐

โดยปัจจุบันชุด Kaftan เป็นที่นิยมในกลุ่มนักออกแบบที่ต้องการออกแบบให้มีความทันสมัยและทำ ให้เป็นชุดที่เน้นรูปร่างผู้สวมใส่มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุด Kaftan เป็นเครื่องแต่งกายที่กลายเป็นเสน่ห์ของหน้าร้อน เพราะว่าการผลิตส่วนใหญ่ นั้นใช้ผ้าฝ้ายหรือผ้าไหมซึ่งมีน้ำหนักเบา สบาย โดยลักษณะเด่นของ Kaftan คือเป็นชุดที่มีรูปแบบ โครงสร้างแตกต่างจากชุดอื่น Kaftan จะเป็นชุดที่มีรูปทรงใหญ่กว่ารูปร่างจริง ให้ความรู้สึกอิสระ ผ่อนคลาย มีหลากหลายรูปทรงและขนาด สามารถใส่ได้ในหลายโอกาสทั้งแบบที่เป็นชุดคลุมตัว สั้นไปจนถึงชุดคลุมแบบทิ้งตัวยาว

ชุด Kaftan อาจแบ่งได้ออกเป็น ๔ ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

๑. Kaftan Dresses แต่เดิมชุด Kaftan จะเป็นชุดตัวยาวเต็มตัวซึ่งก็ยังมีผู้ใช้อยู่ถึงทุกวันนี้ แต่ได้มีการออกแบบทำให้มีความร่วมสมัยมากขึ้น ทั้งในด้านการปรับเปลี่ยนความยาวและยังมีการ ออกแบบโดยใช้แฟชั่นตะวันตกมาเข้าร่วมด้วย โดยชุดประเภทนี้สามารถใช้ประโยชน์ได้ในหลายๆ โอกาส เป็นชุดที่ให้ภาพลักษณ์ของชุดราตรีที่งดงามและผสมผสานกับความรู้สึกของชุดลำลองที่ สะดวกสบาย ซึ่งทำให้เป็นชุด Kaftan Dress เป็นชุดที่เหมาะสมกับประเทศที่มีสภาพภูมิอากาศอบอุ่น และสภาพภูมิอากาศเขตร้อน โดยการเปลี่ยนแปลงของชุด Kaftan นั้นจะขึ้นอยู่กับแฟชั่นในเรื่อง ของความยาว ลวดลาย สี สั้นและการตัดเย็บ

ภาพที่ ๔๒ ตัวอย่างชุดแบบ Kaftan Dresses

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒. Kaftan Top ได้ถูกพัฒนามาจาก Kaftan Dress เพื่อให้ Kaftan น่าสนใจมากขึ้นในตลาดตะวันตกและเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายรุ่นใหม่ ซึ่งเมื่อวิวัฒนาการด้านการออกแบบทำให้เครื่องแต่งกายเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ผู้สวมใส่จึงต้องการชุดท่อนบนเพื่อที่จะสวมใส่กับยีนหรือเสื้อผ้าอื่นๆ ซึ่งเป็นที่นิยมอยู่ในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้ Kaftan top เป็นตัวเลือกสำหรับการเพิ่มโอกาสในการสวม kaftan มากขึ้น

ภาพที่ ๔๓ ตัวอย่างชุดแบบ Kaftan Top

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑. Beach Kaftan แต่เดิมนั้น Kaftan ได้เริ่มดำเนินการออกแบบและการส่งเสริมให้เป็นเสื้อผ้าสำหรับชายหาด เนื่องด้วยเนื้อผ้าที่บางเบา จึงทำให้ชายหาดเป็นที่ที่ทำการออกแบบแฟชั่น มีความร่วมสมัยที่สุด อีกทั้งการเน้นในเรื่องของราคาเพื่อให้เหมาะสมและครอบคลุมกับการเป็นชุดของตลาดสินค้าชายหาด สินค้าสำหรับชายหาดได้มีการออกแบบและผลิตโดยคนรุ่นใหม่ Kaftan จึงเป็นเครื่องแต่งกายที่ประสบความสำเร็จในเรื่องของการก้าวข้ามรสนิยมของคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง

ภาพที่ ๔๔ ตัวอย่างชุดแบบ Beach Kaftan

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔. White Kaftan ตามธรรมเนียมรูปแบบของ kaftan เป็นเครื่องแต่งกายประเภทหนึ่งที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมการออกแบบที่ใช้ความชัดเจนของสีและลวดลายเป็นหลัก และแนวโน้มแบบนี้ยังคงชัดเจนมากขึ้นในการออกแบบชุด kaftan ให้ยังคงความโดดเด่นน่าประทับใจ แต่เนื่องจากผู้สวมใส่ในปัจจุบัน นั้นยังมีความต้องการที่จะสวมใส่เสื้อผ้าที่มีรูปแบบทันสมัยต่างๆ มากกว่า Kaftan top และ Beach kaftan จึงทำให้ kaftan สีขาวเป็นรูปแบบเสื้อที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก

ภาพที่ ๔๕ ตัวอย่างชุดแบบ White Kaftan

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม้ว่าชุดต่างๆนั้นจะถูกสวมใส่โดยผู้ที่เป็นเจ้าของที่ชื่นชอบในสีและรูปแบบของชุด แต่ Kaftan Top และ Beach Kaftan มักถูกสวมใส่ร่วมกับชุดว่ายน้ำ กางเกงขาสั้นหรือกางเกงขายาว ซึ่งช่วยในการสร้างความแตกต่างของผู้สวมใส่แต่ละคน ทำให้ผู้สวมใส่ได้มีโอกาสที่จะเพิ่มชีวิตชีวาให้กับเครื่องแต่งกายของตนเองมากขึ้น

โครงการนี้จึงเลือกใช้ชุด Kaftan ที่มีความเรียบง่ายแต่โดดเด่นที่สุด อีกทั้งสภาพอากาศที่เป็นแนวโน้มในการออกแบบที่สำคัญอีกข้อหนึ่งของ Kaftan สมัยใหม่ นั้นจะขึ้นอยู่กับปัจจัยในการเลือกสี ซึ่งสำหรับสภาพอากาศแบบอบอุ่นหรือเขตร้อน ตัวเลือกที่ดีที่สุดนั้นก็คือ Kaftan สีขาว

๒.๓.๒ การแต่งกายสำหรับ Kaftan

ชุดแบบเสื้อคลุมสั้นนั้น สามารถสวมใส่ได้อย่างสบายบนชายหาดซึ่งชุดประเภทนี้นิยมรัศที่บริเวณเอวเพื่อเน้นรูปร่างและสร้างความน่าสนใจ อีกทั้งมีการออกแบบคอวี ทำให้ผู้หญิงที่มีหน้าอกใหญ่มีรูปร่างที่ดียิ่งขึ้น การปล่อยผมตามสบายกับหมวกปีกกว้างทำให้ดูทันสมัยเป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับชุด Kaftan อย่างยิ่ง และส่วนที่ดีที่สุดสำหรับชุดประเภทนี้คือเป็นชุดที่สามารถใส่ได้กับสตรีทุกคนแม้จะมีรูปร่างแตกต่างกันออกไป เพียงแต่เลือกรายละเอียดของชุดที่สามารถทำให้ผู้สวมใส่มีรูปร่างที่สวยงามมากขึ้น

ภาพที่ ๔๖ ภาพรวมสไตล์ที่เป็นที่นิยมสำหรับชุด Kaftan

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการสวมใส่ชุด Kaftan ในตอนเย็นหรือพบปะเพื่อนฝูง ซึ่งมักจะถูกใส่คู่กับกางเกง ยีนส์รูปและเข็มขัดเส้นใหญ่หรือสายคาดเอว การสวมใส่ Top Kaftan และ Kaftan Dress นั้นผู้สวมใส่ควรหลีกเลี่ยงการใส่ที่หลวมมากจนเกินไปเพราะจะทำให้รูปร่างดูไม่ดียิ่งขึ้น

ภาพที่ ๔๗ ภาพรวมสไตล์การใส่ชุด Kaftan ในตอนเย็น และสำหรับงานที่เป็นทางการมากขึ้น

นอกจากเครื่องประดับทั่วไปแล้ว กระเป๋าถือที่มีรูปแบบคลาสสิกเป็นสิ่งที่ทำให้การแต่งตัวด้วยชุด Kaftan ดูน่าสนใจยิ่งขึ้นทันที อีกทั้งสร้างความนิยมและความเหมาะสมให้กับทุกวัย แต่หากต้องการให้การแต่งกายดูสวยงามและสุภาพยิ่งขึ้น ควรใช้เครื่องประดับประเภทต่างหูแบบระย้า กำไลอันใหญ่ๆ

ดังนั้น กล่าวได้ว่าชุด Kaftan นั้นเป็นแฟชั่นที่ไม่ขึ้นอยู่กับเวลาและอายุ สามารถใส่ได้ในทุกโอกาสแม้จะเป็นวันหยุดหรือวันธรรมดา ชุด Kaftan จึงเป็นสิ่งที่ผู้หญิงทุกคนควรมีติดตัวไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๓.๓ วิเคราะห์ตำแหน่งการวางลวดลาย

จากการศึกษาข้อมูลภาพประกอบของชุด Kaftan นั้นจะเห็นได้ว่า ชุด Kaftan จะมีการปัก และการตกแต่งลวดลายในตำแหน่งที่ใกล้เคียงกันในทุกชุด ซึ่งสามารถสรุปตำแหน่งได้ ดังนี้

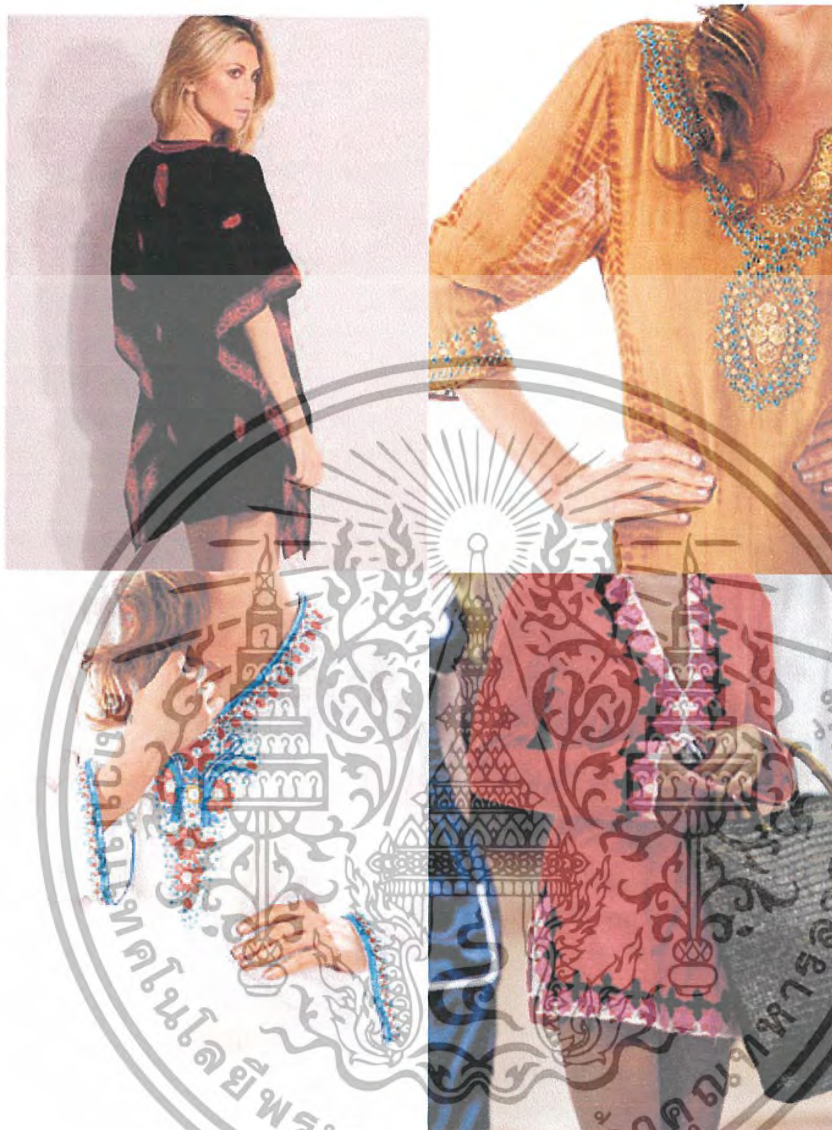
บริเวณรอบคอเสื้อ

ภาพที่ ๔๘ แสดงตัวอย่างการตกแต่งบริเวณคอของชุด Kaftan

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณขอบปลายแขนเสื้อ

ภาพที่ ๔๕ แสดงตัวอย่างการตกแต่งบริเวณปลายแขนเสื้อของชุด Kaftan

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณชายเสื้อ/ชายกระโปรง

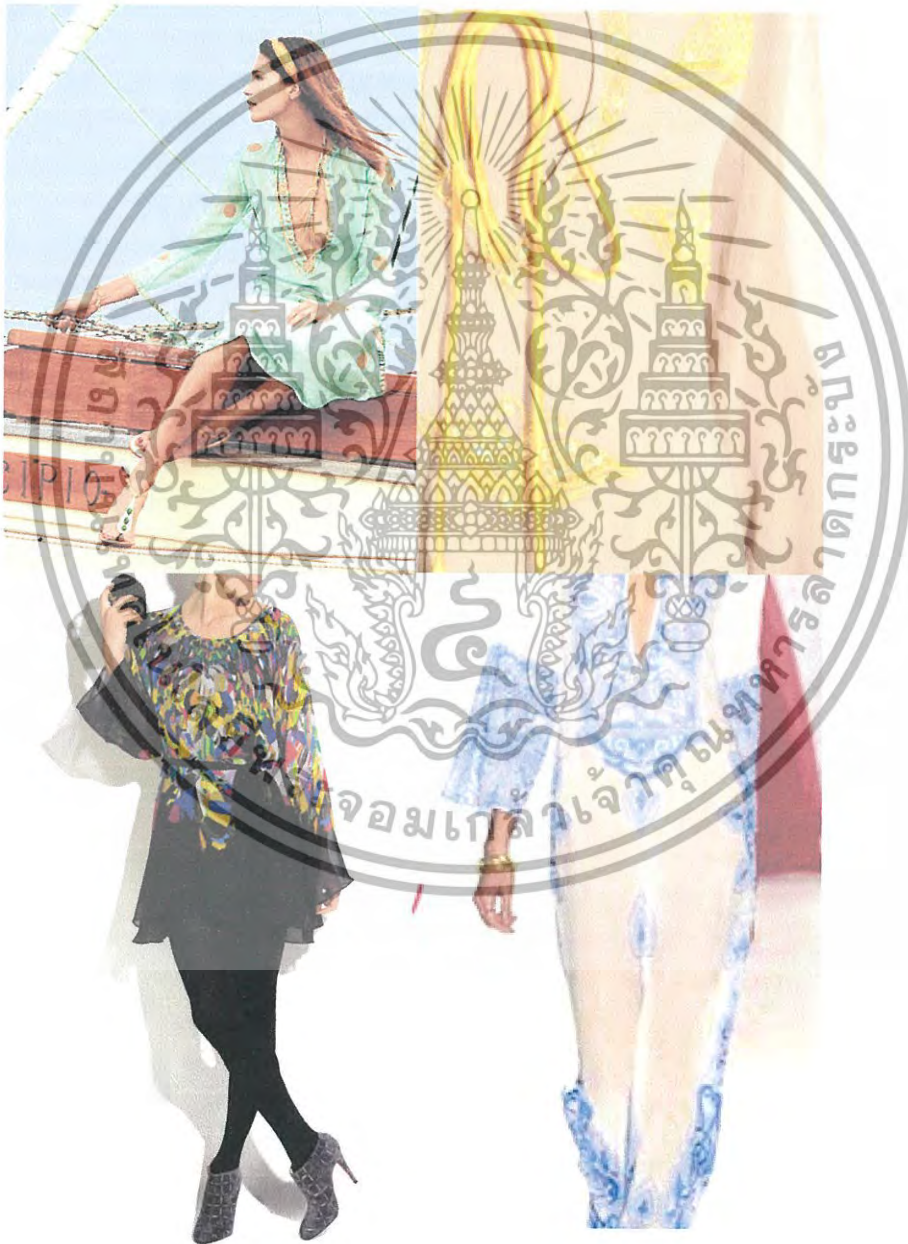

ภาพที่ ๕๐ แสดงตัวอย่างการตกแต่งบริเวณชายเสื้อ/ชายกระโปรงของชุด Kaftan

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจุบันชุด Kaftan นั้นมีการพัฒนารูปแบบไปมากจากเหล่านักออกแบบ เพื่อให้ทันต่อสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มผู้สวมใส่อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น ทำให้ลายพิมพ์สกรีนเข้ามามีบทบาทกับชุด Kaftan อย่างมาก เพราะเป็นเทคนิคที่สามารถสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างหลากหลาย ดังนั้น ชุด Kaftan ในปัจจุบันจึงสามารถแบ่งตำแหน่งในการวางลวดลายได้อีก โดยเป็นการวางลายด้วยลายพิมพ์ทั้งตัว หรือมีการพิมพ์หรือปักเป็นลายเล็กๆทั่วทั้งชุด

บริเวณพื้นผ้าทั้งหมดของชุด Kaftan

ภาพที่ ๕๑ แสดงตัวอย่างการตกแต่งบริเวณพื้นผ้าทั้งหมดของชุด Kaftan

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๔ การเลือกใช้ลวดลายกับตำแหน่งของเครื่องแต่งกาย

ตำแหน่งในการวางลวดลายนั้นมีผลอย่างยิ่งต่อการออกแบบเครื่องแต่งกาย เนื่องด้วยเป็นสิ่งที่สำคัญที่ใช้ในการดึงดูดและบอกเล่าเรื่องราวของเครื่องแต่งกายนั้นๆ จากการศึกษาลวดลายแบบ Vegetal ซึ่งเป็นลายประเภทหนึ่งของลวดลายแบบอาหรับ (Arabesque) นั้น จึงสามารถสรุปประเภทของลวดลาย Vegetal ออกมาได้เป็น ๕ แบบ เพื่อนำมาออกแบบเป็นลวดลายจากเลขไทย อันได้แก่

- ลวดลายแบบมีกรอบ

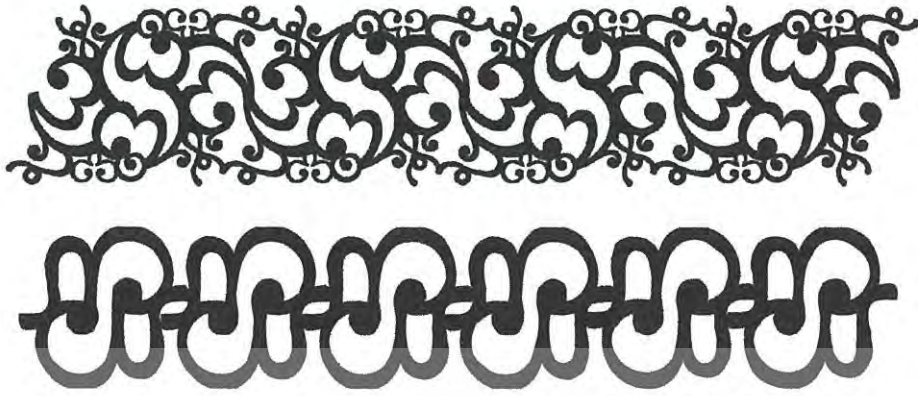
- ลวดลายแบบลายเดี่ยว

ภาพที่ ๕๓ ภาพลวดลายจากเลขไทยแบบลายเดี่ยว

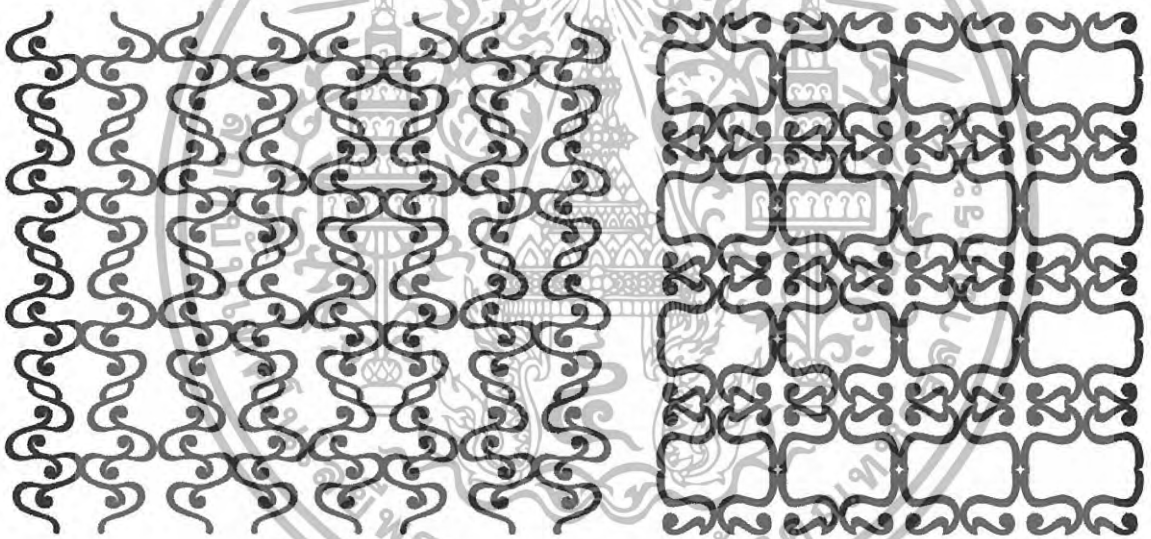
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ลวดลายแบบลายแถบ

ภาพที่ ๕๔ ภาพลวดลายจากเลขไทยแบบลายแถบ

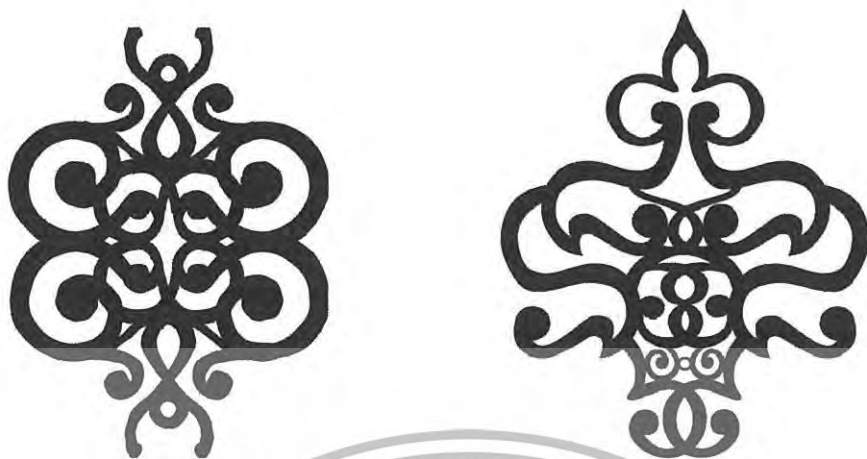
- ลวดลายแบบต่อลายซ้ำ (Pattern)

ภาพที่ ๕๕ ภาพลวดลายจากเลขไทยแบบลายซ้ำ (Pattern)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ลวดลายแบบ Diamond

ภาพที่ ๕๖ ภาพลวดลายจากเลขไทยแบบ Diamond

ซึ่งลวดลายเหล่านี้จะถูกนำมาใช้ในการตกแต่งตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงรูปแบบของตัวลวดลายและตำแหน่งในการวางบนชุด Kaftan ตามตำแหน่งต่างๆดังที่ได้กล่าวไปแล้วในข้างต้น โดยปัจจุบัน ในการจัดวางลวดลายตามตำแหน่งบนชุด Kaftan นั้นสามารถทำได้หลายแบบ ตามแต่ลวดลายที่เหมาะสมและ โครงสร้างของชุดที่จะนำมาออกแบบ จึงต้องอาศัยทักษะการออกแบบและการพัฒนาแบบต่อไป จึงจะสามารถสรุปรูปแบบที่จะนำมาใช้อย่างแท้จริงได้

จึงต้องมีการเลือกลวดลายที่จะนำมาใช้ โดยการวิเคราะห์และให้คะแนน เพื่อให้ได้ลวดลายที่เหมาะสมและสามารถใช้ได้จริง

๒.๔.๑ วิเคราะห์เพื่อเลือกลวดลายมาใช้ในการออกแบบ

ตารางที่ ๔ ตารางแสดงเกณฑ์การเลือกลวดลายเพื่อนำมาใช้ในออกแบบ

ลวดลาย \n เกณฑ์	สวยงาม \n (๔)	ดูออกง่าย \n (๓)	Arabesque \n (๒)	การวางลาย \n (๑)	รวม
	๔	๓	๔	๓	๓๖
	๓	๑	๒	๓	๒๒
	๓	๔	๓	๓	๓๓
	๒	๒	๒	๓	๒๑
	๔	๓	๓	๓	๒๗
	๓	๔	๓	๔	๓๔
	๒	๒	๓	๑	๒๑
	๔	๒	๓	๓	๒๕
	๓	๓	๒	๓	๒๗
	๓	๔	๒	๓	๓๑
	๔	๓	๒	๔	๒๓
	๒	๑	๑	๒	๑๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๔.๒ สรุลวดลายที่ทำการคัดเลือกเพื่อใช้ในการออกแบบ

ภาพที่ ๕๗ แสดงลวดลายที่นำมาใช้ในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๕ การเลือกใช้สีในการออกแบบ

๒.๕.๑ หลักการใช้สี

การใช้สีกับการออกแบบชิ้นงานนั้น ต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ซึ่งจะทำให้สามารถสร้างความสนใจ ความเข้าใจต่อผู้พบเห็น เพื่อให้เข้าถึงหลักของการใช้สีมีดังนี้

ภาพที่ ๕๘ แสดงภาพวงล้อสีแบ่งเป็นวรรณะร้อน วรรณะเย็น

๑. การใช้สีวรรณะเดียว ความหมายของสีวรรณะเดียว (Tone) ก็คือกลุ่มสีที่แบ่งออกเป็นวงล้อของสีเป็น ๒ วรรณะ คือ วรรณะร้อน (Warm Tone) ซึ่งประกอบด้วย สีเหลือง สีส้ม สีแดง สีม่วง สีเหล่านี้ให้อิทธิพลต่อความรู้สึก ตื่นเต้น ไร่ใจ กระฉับกระเฉง ซึ่งถือว่าเป็นวรรณะร้อน ในส่วนของวรรณะเย็น (Cool Tone) ประกอบด้วย สีเหลือง สีเขียว สีน้ำเงิน สีม่วง สีเหล่านี้ทำให้ดูเย็นตา ให้ความรู้สึกที่สงบ และสดชื่น สีเหลืองกับสีม่วงอยู่ได้ทั้งสองวรรณะ การใช้สีแต่ละครั้งควรใช้สีวรรณะเดียวในภาพทั้งหมด เพราะจะทำให้ภาพความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นเอกภาพ มีความกลมกลืน และทำให้มีแรงจูงใจให้กล้อยตามได้มาก

ภาพที่ ๕๙ ตัวอย่างการเลือกใช้สีวรรณะเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒. การใช้สีต่างวรรณะ หลักการทั่วไปใช้อัตราส่วนร้อยละ ๘๐ ต่อร้อยละ ๒๐ ของวรรณะ สีคือ ถ้าใช้สีวรรณะร้อนร้อยละ ๘๐ สีวรรณะเย็นจะใช้เป็นร้อยละ ๒๐ เป็นต้น ซึ่งการใช้สีแบบนี้สร้างจุดสนใจของผู้พบเห็น ไม่ควรใช้อัตราส่วนของสีที่เท่ากันเพราะจะทำให้ไม่มีสีใดโดดเด่น ไม่น่าสนใจ

๓. การใช้สีตรงกันข้าม สีตรงข้ามจะทำให้ความรู้สึกที่ตัดกันรุนแรง สร้างความเด่น และเร้าใจได้มากแต่หากใช้ไม่ถูกหลักหรือไม่เหมาะสม หรือใช้จำนวนสีมากเกินไปนั้นก็จะทำให้เกิดความรู้สึกพร่ำมัว ทยาด้า ขัดแย้ง ควรใช้สีตรงข้ามในอัตราส่วนร้อยละ ๘๐ ต่อร้อยละ ๒๐ หรือร้อยละ ๗๐ ต่อร้อยละ ๓๐ หรือหากมีพื้นที่เท่ากันที่จำเป็นต้องใช้ ควรนำสีขาวหรือสีดำเข้ามาเสริมเพื่อตัดเส้นให้แยกออกจากกันหรืออีกวิธีหนึ่งคือการลดความสดของสีตรงข้ามให้หม่นลงไป โดยสีตรงข้ามมี ๖ คู่ได้แก่

- สีเหลือง ตรงข้ามกับ สีม่วง
- สีแดง ตรงข้ามกับ สีเขียว
- สีน้ำเงิน ตรงข้ามกับ สีส้ม
- สีเขียวเหลือง ตรงข้ามกับ สีม่วงแดง
- สีส้มเหลือง ตรงข้ามกับ สีม่วงน้ำเงิน
- สีส้มแดง ตรงข้ามกับ สีเขียวน้ำเงิน

ภาพที่ ๖๐ ตัวอย่างการเลือกใช้สีตรงกันข้าม

ซึ่งสีตรงข้ามนี้เรียกได้อีกอย่างคือสีคู่ประกอบ (Complementary Colors) ซึ่งเป็นสีที่อยู่ตรงข้ามกันในวงสี การลดความจัดจ้านหรือความเข้มข้นของสีคู่ประกอบนั้นทำได้โดยการผสมสี เช่น สีแดงสดถ้าจะลดความจัดจ้านของสีแดงลงให้ใช้ สีเขียวผสมแต่ถ้าผสมกันในปริมาณที่เท่ากันจะได้ สีเทา (Grayed Color) แต่ถ้าเอาสีตรงข้ามมาไว้ใกล้กัน โดยไม่ต้องผสมจะทำให้แต่ละสีดูเข้มและสดใสมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๕.๒ การใช้สีในเครื่องแต่งกาย

- Monochromatic เป็นเสื้อผ้าที่มีการใช้สีเดียวหรือเป็นสีเดียวแต่มีหลาย Tone มีความแตกต่างของshade ความสว่างของสี (Value) ความสดของสี (Intensity) ของสีเดียวกัน คือ การใช้สีๆเดียวจะทำให้เกิดความกลมกลืนของเสื้อผ้า เป็นการใช้สีที่มีน้ำหนักต่างกันมาตัดกัน เป็นการให้ความอ่อนแก่ของสีๆเดียว การใช้สีเดียวจะเป็นการง่ายต่อการที่จะตกแต่งสิ่งอื่นๆที่มีความโดดเด่นในตัวเองเข้าไป เช่นเครื่องประดับ หรือการตกแต่งโดยใช้วัสดุอื่นๆ

ภาพที่ ๖๑ เครื่องแต่งกายที่ใช้สี Monochromatic

ภาพที่ ๖๒ แสดงพื้นที่การใช้สี Monochromatic

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Analogous หรือ Related Color จะเป็นสีที่ใกล้เคียงกันในวงสี เช่น เหลือง , เขียว , เหลืองเขียว ควรจะใช้ไม่เกิน ๕ สี หรือประมาณ ๓ สี จึงจะเหมาะสำหรับการผสมสีในการแต่งกายของคนเรา แต่การใช้สีนั้นจะต้องคำนึงถึง

Proportion สัดส่วนการใช้สีพยายามหลีกเลี่ยงการใช้สีที่เท่ากัน

Rhythm ความอ่อนแก่ของสี ความสว่าง ความมืดของสี

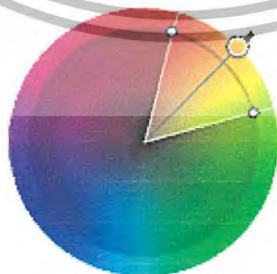
Falance การกระจายของสีให้เกิดความน่าสนใจ

Dominace การเน้นของสีนั้นจะเน้นที่สีเดียวโดยใช้เรื่องของสีความรู้เกี่ยวกับสีมาใช้

ให้ถูกหลักศิลปะแบบประยุกต์เพื่อใช้ในการแต่งกาย

ภาพที่ ๖๓ เครื่องแต่งกายที่ใช้สี Analogous

ภาพที่ ๖๔ แสดงพื้นที่การใช้สี Analogous

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Complementary หรือ สีคู่ประกบคือ คู่สีที่อยู่ตรงกันข้ามบนวงจรสี หรือบางที่เรียกว่าสีตรงข้าม การใช้งานลักษณะนี้จะให้ผลงานที่โดดเด่น ดึงดูดสายตาได้ดี แต่ต้องอาศัยการเลือกใช้สีไม่ให้ขาดความน่าสนใจ และขาด UNITY เพราะทุกสีแข่งกันโดดเด่น

ภาพที่ ๖๕ เครื่องแต่งกายที่ใช้สี Complementary

ภาพที่ ๖๖ แสดงพื้นที่การใช้สี Complementary

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Split Complementary เป็นการใช้คู่ขนานของสีตรงข้าม คือ การใช้สีใดสีหนึ่งควบคู่กับสีที่อยู่ขนานข้างทั้งซ้ายและขวาของสีตรงกันข้าม การใช้งานสีลักษณะนี้ให้ผลงานที่รู้สึกตื่นตื้น น่าสนใจ แต่ไม่เด็ดขาดสุดขีด ทำให้การตัดกันรุนแรงน้อยกว่า Complementary

ภาพที่ ๖๗ เครื่องแต่งกายที่ใช้สี Split Complementary

ภาพที่ ๖๘ แสดงพื้นที่การใช้สี Split Complementary

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Achromatic คือการใช้เพียงสีขาว ดำ และเทา เท่านั้น โดยไม่ใช้สีอื่น ซึ่งจะช่วยให้รู้สึกถึงความจริงจัง หนักแน่น ถือว่าเป็นโทนสีที่ได้รับความนิยมมากในการออกแบบเครื่องแต่งกายเพราะมีความเป็นสากล เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างทั่วถึง และสามารถใส่ได้ในหลายโอกาส

ภาพที่ ๖๕ เครื่องแต่งกายที่ใช้สี Achromatic

จากข้อมูลการใช้สีในเครื่องแต่งกาย จึงนำมาซึ่งแนวทางในการออกแบบ โดยชุดที่นำมาทำการออกแบบนั้นเป็นชุดที่ใช้รูปแบบของชุด kaftan ซึ่งเป็นชุดที่สามารถใส่ได้ในหลายโอกาสและมีความนิยมในทุกยุคทุกสมัย ดังนั้น สีที่ได้นำมาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีของโครงการนี้จึงใช้สีในกลุ่มของ Achromatic

ซึ่งเมื่อพิจารณาร่วมกับชุด White Kaftan ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมในปัจจุบันเพราะทำให้ผู้สวมใส่มิมีโอกาสที่จะเพิ่มชีวิตชีวาให้กับเครื่องแต่งกายของตนเองมากขึ้น เช่น การเลือกใส่ร่วมกับเสื้อผ้าทันสมัย การประดับตกแต่งด้วยเครื่องประดับต่างๆ เป็นต้น ดังนั้น สีที่เลือกใช้นั้นจะเป็นโทนของสีขาว หรือสีของเนื้อผ้าต่างๆ

ในส่วนของการปักประดับตกแต่งจะใช้สีแบบ Achromatic คือการใช้กลุ่มโทนสีขาวเป็นหลัก แต่จะมีบางส่วนของการประดับที่ต้องการเน้นถึงความชัดเจนและโดดเด่นในรายละเอียดของลวดลาย จึงใช้สีเอิร์ธ โทน (Earth Tone) เข้ามาร่วมด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๖ ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ

๒.๖.๑ ประเภทของผ้าและเส้นใย

ประเภทเส้นใยของเครื่องแต่งกาย

ประเภทของเส้นใยแบ่งได้เป็น ๓ ประเภท คือ

๑. เส้นใยธรรมชาติ
๒. เส้นใยกึ่งสังเคราะห์
๓. เส้นใยสังเคราะห์

๑. เส้นใยธรรมชาติ แบ่งเป็นเส้นใยจากพืชและเส้นใยจากสัตว์

เส้นใยจากพืช เช่น

- ผ้าฝ้าย
- ผ้าใยรามิ
- ผ้าใยกล้วย
- ผ้าป่าน
- เส้นใยสัปปะรด

เส้นใยจากสัตว์ เช่น

- ผ้าขนสัตว์ (ขนแพะ, ขนแกะ, ขนอูฐ) เป็นต้น
- ผ้าไหม

๒. เส้นใยกึ่งสังเคราะห์ เป็นเส้นใยที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น โดยใช้วัสดุธรรมชาติทำปฏิกิริยากับสารเคมีทำให้เกิดเป็นสารใหม่ ได้แก่

- เส้นใยสังเคราะห์ เช่น
 - ไยไนลอน ผลิตจากถ่านหิน น้ำ อากาศรวมตัวกันเป็นกรดอโดบิคและเฮกซาเมทิลีนไดอามีน
 - ไยโพลีเอสเตอร์ ผลิตจากถ่านหิน อากาศ น้ำ น้ำมันก๊าด ทำปฏิกิริยา ใช้ความร้อนสูงเกิดโมเลกุลใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะเส้นใยกับการนำไปใช้

๑. ลักษณะการทอ บ่งบอกถึงความทนของเนื้อผ้า
๒. รอยยับ
๓. ลักษณะการเผาไหม้
๔. การคลายความร้อน
๕. การดูดซับความชื้น
๖. การติดทนนานของสีจากการย้อม

สมบัติของเส้นใยที่มีผลต่อสมบัติผ้า

๑. สมบัติรูปลักษณะ (Aesthetic properties)

รูปลักษณะภายนอกของผ้ามักเป็นปัจจัยหลักอย่างหนึ่ง ที่ผู้บริโภคใช้ในการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ว่ามีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้หรือไม่ สมบัติเหล่านี้ได้แก่ความเป็นมันวาว การทึงตัวของผ้า เนื้อผ้า และสัมผัส

๑.๑ สมบัติความเป็นมันวาว (Luster)

สมบัตินี้เกี่ยวข้องกับปริมาณแสงที่ถูกสะท้อนกลับโดยผิวหนังของผ้า ซึ่งผ้าที่สะท้อนแสงกลับออกมามากก็จะมีความเป็นมันวาวมาก โดยคุณสมบัตินี้จะขึ้นอยู่กับลักษณะผิวหนังของเส้นใย ค้าย สารเติมแต่ง และ โครงสร้างผ้า ผ้าไหมเป็นตัวอย่างหนึ่งที่มีความมันวาวสูงเนื่องจากเส้นใยไหมมีผิวหนังที่เรียบและเป็นเส้นยาวต่อเนื่อง (filament) ดังนั้น การเลือกระดับของความมันวาวของผ้า มักขึ้นอยู่กับการใช้งานไปใช้งาน

๑.๒ การทึงตัวของผ้า (Drape)

สมบัติการทึงตัวของผ้าจะเกี่ยวข้องกับลักษณะที่ผ้าตกลงบนรูปร่างที่เป็น ๓ มิติ เช่น บนร่างกาย หรือบนโต๊ะ ว่าสามารถโค้งงอตามรูปทรงที่ผ้าวางอยู่ได้มากน้อยเพียงใด ผ้าที่สามารถทึงตัวได้ดีก็จะดูอ่อนนุ่ม สามารถจัดเข้ากับรูปทรงได้ง่าย ส่วนผ้าที่ทึงตัวได้น้อยมักจะมีความแข็ง สมบัติเหล่านี้ขึ้นอยู่กับความละเอียดของเส้นใย รวมทั้งลักษณะของเส้นค้ายและ โครงสร้างการถักทอของผ้าด้วย

๑.๓ เนื้อผ้า (Texture)

เป็นสมบัติที่เกี่ยวข้องทั้งด้านที่มองเห็นด้วยตาและที่สัมผัสด้วยมือ ผ้าอาจจะมีผิวที่ดูเรียบหรือขรุขระ เช่น ผ้าที่ทำจากเส้นใยธรรมชาติมักจะมีผิวที่ดูไม่สม่ำเสมอเมื่อเทียบกับผ้าที่ทำจากเส้นใยประดิษฐ์ที่มีผิวเรียบ สมบัติของเนื้อผ้านี้ขึ้นอยู่กับความเรียบของผิวหนังของเส้นใยและเส้นค้าย ลักษณะการถักทอผ้าและการตกแต่งสำเร็จก็มีผลต่อสมบัติเนื้อผ้าเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๔ สมบัติต่อผิวสัมผัส (Hand)

สมบัติต่อผิวสัมผัสเกี่ยวข้องกับความรู้สึกต่อผิวเมื่อสัมผัสกับเนื้อผ้า ผ้าแต่ละชนิดอาจให้ความรู้สึกเย็น อุ่น หนา บาง ลื่น หรือนุ่ม แตกต่างกันไป สมบัตินี้ขึ้นอยู่กับสมบัติผิวหน้าของเส้นใยและเส้นด้าย รวมทั้งโครงสร้างการถักทอของผ้าด้วย

๒. สมบัติความทนทาน

สมบัติความทนทานของผ้ามีผลต่ออายุการใช้งานของผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ทำจากผ้านั้นๆ สมบัติความทนทานของผ้าครอบคลุมทั้งสมบัติการทนต่อแรงเสียดสี (Abrasion resistance) และทนต่อแรงดึง (Tenacity)

๒.๑ สมบัติการทนต่อแรงเสียดสี

เป็นสมบัติที่บอกรถึงความสามารถของผ้าที่ทนต่อแรงฉีก หรือเสียดสี ที่มักเกิดขึ้นตลอดเวลาการใช้งานของสิ่งทอ โดยเฉพาะเสื้อผ้า นอกจากนี้ความสามารถในการพับงอไปมาโดยไม่ขาด (Flexibility) ก็เป็นสมบัติสำคัญที่เกี่ยวข้องกับสมบัติความทนของผ้า

๒.๒ สมบัติความทนต่อแรงดึง

เป็นความสามารถของผ้าในการทนต่อแรงดึง ซึ่งความแข็งแรงนั้นนอกจากจะขึ้นอยู่กับความแข็งแรงของเส้นใยแล้วยังขึ้นอยู่กับลักษณะของเส้นด้ายและการขึ้นรูปเป็นผ้าอีกด้วย

๓. สมบัติความใส่สบาย (Comfort properties)

สมบัติความใส่สบายเกี่ยวข้องกับการที่ผู้สวมใส่รู้สึกเมื่อสวมใส่สิ่งทอภายใต้สภาวะสิ่งแวดล้อมและกิจกรรมต่างๆ คุณสมบัตินี้มีความซับซ้อนเพราะนอกจากจะขึ้นอยู่กับสมบัติของผ้าที่เกี่ยวข้องจริงๆ ต่อความรู้สึกสบายในการสวมใส่แล้ว ยังขึ้นอยู่กับอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งสำคัญมากคือความรู้สึกพึงพอใจส่วนตัวของผู้สวมใส่ที่มีต่อผลิตภัณฑ์สิ่งทอนั้นๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความแตกต่างหลากหลายขึ้นอยู่กับรสนิยมส่วนตัวและทัศนคติที่ผู้สวมใส่มีต่อผลิตภัณฑ์ เช่น สมบัติการดูดซับน้ำ (Absorbency) ซึ่งเป็นสมบัติที่เกี่ยวข้องกับความสามารถของเส้นใยที่จะดูดซับโมเลกุลของน้ำจากร่างกายทางผิวหนัง หรือจากอากาศรอบๆ ดังนั้นจากที่กล่าวมาแล้วนี้ จะเห็นได้ว่าสมบัติของผ้าไม่ได้ขึ้นอยู่กับสมบัติของเส้นใยเพียงอย่างเดียว หากแต่ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นอีกหลายอย่าง เช่น ชนิดและโครงสร้างของเส้นด้าย กระบวนการผลิตผ้า เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อรูปลักษณะ เนื้อผ้า ราคา สมรรถนะการใช้งาน รวมไปถึงการดูแลรักษา สารเติมแต่งก็มีผลต่อสมบัติด้านสัมผัส (hand properties) รูปลักษณะ และสมรรถนะการใช้งานของผ้าด้วยเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๖.๒ คุณสมบัติของผ้าเพื่อการเลือกใช้

ตารางที่ ๕ ตารางข้อมูลคุณสมบัติประเภทเส้นใย

ประเภทของเส้นใย	คุณสมบัติ
ผ้าฝ้าย	มีความมันน้อย ความเหนียวปานกลาง มีความยืดหยุ่นน้อยคงรูปดี ทนต่อความร้อน ค้างไม่ทนต่ออากาศ
ผ้าใยลินิน	เป็นผ้าเส้นใยที่อยู่รวมกันเป็นหมู่และมีเนื้อเยื่อเหนียวกว่าใยฝ้าย 3 เท่า มีความมันเหมือนใยไหม ดูดซึมน้ำได้ดี ทนแสงและความร้อน ได้ดีเหมือนใยฝ้าย
ผ้าใยรามิ	มีความมันเหมือนใยไหม เหนียวกว่าใยฝ้าย ๔ เท่า และเหนียวกว่าใยลินิน ๒ เท่า ดูดน้ำได้ดี แข็งแรง ทนต่อเห็ดและรา ทนต่อสารเคมี แต่ยับง่าย ยืดหยุ่นน้อย กระด้าง หักตามแนวพับ
ผ้าป่าน	ปกคืดที่มีลักษณะเส้นใย อ่อนนุ่ม เส้นใยยาว เหนียว ระบายความร้อนได้ดี
ผ้าใยสับปะรด	เส้นใยยาว มีความมันเหมือนใยไหมมาก ประเทศฟิลิปปินส์เรียกผ้าไหมสับปะรด มีความเหนียวกว่าใยกล้วย ๒๕ เท่า สีขาว นุ่ม แต่กระด้างเล็กน้อย

ตารางที่ ๖ ตารางข้อมูลคุณสมบัติชนิดเส้นใย

ชนิดของเส้นใย	คุณสมบัติ
ผ้าขนสัตว์	มีความยาวตั้งแต่ ๑-๑๔ นิ้ว ความเหนียวปานกลาง เมื่อเปียกความเหนียวจะลดลง มีความมันมาก ทนต่อความร้อนปานกลาง ถ้าความร้อนสูงเส้นใยจะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองทนต่อกรดอ่อนๆ ไม่ทนต่อด่างและแสงอัลตราไวโอเล็ต ทนต่อเชื้อแบคทีเรียและเชื้อราได้ดี เส้นใยเปื่อย ขาดง่าย ไม่ทนต่อมอด ทำความสะอาดโดยวิธีการซักแห้งและตากบนพื้นที่ราบ
ผ้าใยไหม	เส้นใยเป็นมัน นุ่ม ปรับตัวเองเข้ากับอุณหภูมิไม่ได้ ทำความสะอาดง่าย ดูดความชื้นได้น้อย ทนต่อความร้อนได้มากกว่าขนสัตว์ ทนต่อด่างอ่อนๆ ไม่ทนต่อกรด ทนความร้อนปานกลาง ทนต่อเชื้อราได้ดี ถ้าเป็น ทำความสะอาดทันที มิฉะนั้นจะเกิดเชื้อแบคทีเรียและเชื้อรา ทำให้ใยเปื่อยขาดง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนิดของเส้นใย	คุณสมบัติ
ผ้าเส้นใยกึ่งสังเคราะห์	- เส้นใยสังเคราะห์จากนม คล้ายใยขนสัตว์ เมื่อเปียกมีความเหนียวจะลดลงครึ่งหนึ่ง คุณความชื้นได้น้อย ทนต่อตัวแมลงต่างๆ - เส้นใยสังเคราะห์จากข้าวโพด เส้นใยจะเหนียว เมื่อเปียกความเหนียวน้อยลง ไม่ขึ้นรา ตัวแมลงไม่กิน ทนต่อค้าง ทนความร้อนสูง - เส้นใยสังเคราะห์จากถั่วลิสง จะยืดหดน้อย ไม่เหนียว คุณสมบัติคล้ายขนสัตว์มาก
ผ้าเส้นใยสังเคราะห์	เส้นใยมีความเหนียวมาก ยืดหยุ่นและคงรูปดี ทนต่อค้าง เชื้อรา และแมลงได้ดี ทนต่อการเสียดสีดีเยี่ยม ไม่ทนต่อความร้อนสูง ไม่ดูดความร้อน ซักง่ายแห้งเร็ว
ผ้าใยโพลีเอสเตอร์	ทนต่อแสงแดด มอดและรา ทนต่อการซักได้ดี ทนต่อความร้อน เกิดไฟฟ้าสถิต ระบายความร้อนและดูดความชื้นได้น้อย

๒.๖.๓ ลักษณะของเนื้อผ้า

ลักษณะของเนื้อผ้าโดยทั่วไปมีมากมายหลายแบบ แยกออกไปหลายชนิด ส่วนของผ้าที่คนส่วนใหญ่นิยมใช้และเป็นที่ต้องการในท้องตลาดแบ่งออกเป็น ๓ ชนิดใหญ่ๆ ดังนี้

๑. ผ้าใยสังเคราะห์ (ผ้า T/K หรือ TK)

ส่วนผสมของเส้นด้ายเป็นเส้นใยสังเคราะห์ทั้งหมด ดังนั้น ผ้าชนิดนี้จึงค่อนข้างกระด้าง มีลักษณะมัน และระบายความร้อนได้ไม่ดีนัก แต่รูปทรงทรงตัว ไม่หด ไม่ย้วย ไม่ค่อยยับสีไม่ตก ราคาค่อนข้างถูก นิยมใช้ตามท้องตลาด หรือนำมาทำเสื้อแจกเพื่อส่งเสริมการขายหรือทำเสื้อกีฬาที่ไม่เน้นคุณภาพหรือระยะเวลาการใช้งาน ผ้าชนิดนี้ขึ้นขนง่ายกว่าชนิดอื่น

๒. ผ้าฝ้ายผสมกับผ้าใยสังเคราะห์

ผ้าT/C หรือ TC : ผ้าชนิดนี้มีส่วนผสมของเส้นด้ายเป็น Polyester65%+Cotton35% ผ้าชนิดนี้ดีกว่าผ้า TK เพราะมีส่วนผสมของ Cotton 35% ทำให้สวมใส่สบาย ระบายความร้อนได้ดีกว่าผ้า TK เนื้อนุ่มนำใส่และคงตัวได้ไม่หดหรือย้วย ราคาไม่แพงมาก เหมาะสำหรับผลิตเสื้อบริษัท เสื้อกีฬาเสื้อสพาคอม เสื้อชมรม เป็นต้น ผ้าชนิดนี้จะมียาในการใช้งานนานกว่าผ้า TK แต่อย่างไรก็ตามหากใช้ไปสักกระยะหนึ่งผ้าก็จะขึ้นขนบ้างตามลักษณะทั่วไปของเส้นใย ราคาของผ้าขึ้นอยู่กับสีว่าเป็นสีเข้มหรือสีอ่อน หากสีเข้มก็จะแพงกว่าสีอ่อน เนื่องจากสีที่ใช้ในการย้อมเส้นใยฝ้าย (Cotton) นั้นมีราคาสูงกว่าสีที่ใช้ย้อมเส้นใยสังเคราะห์ (Polyester)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าCVC : เป็นการผสมผสานระหว่าง Cotton และ Polyester ในอัตราส่วนโดยประมาณอยู่ที่ Cotton 70-85% ต่อ Polyester 15-30% เพื่อให้ได้ความนุ่มของผ้าฝ้าย ซึมซับเหงื่อได้ดี แต่ยังคงมีอัตราการยืด หด ย้วย อยู่ ราคาสูงใกล้เคียง Cotton

๓. ผ้าฝ้าย (Cotton100%)

ผ้าชนิดนี้นิยมนำมาทำเสื้อที่มีแบรนด์ขึ้นห้างต่างๆ เพราะสามารถนำมาเพิ่มราคาได้ดี อีกทั้งบริษัทและห้างร้านทั่วไปนิยมสั่งทำเสื้อให้กับพนักงาน เพราะผ้าชนิดนี้ใส่แล้วไม่ร้อน สวมใส่สบาย และระบายอากาศได้ดี เนื้อนุ่ม แต่มีข้อเสียในเรื่องของ ยับง่าย เมื่อซักบ่อยๆจะเกิดการย้วย

ตารางที่ ๗ ตารางเปรียบเทียบคุณสมบัติผ้า

เนื้อผ้า	ความยืดหยุ่น	การระบายอากาศ	ราคา
ผ้า TK (Polyester หรือ โยสังเคราะห์)	พอใช้	พอใช้	ถูกกว่าผ้าชนิดอื่น
ผ้า TC (Cotton ผสม Polyester)	ปานกลาง	ปานกลาง	จัดอยู่ในเกณฑ์สูง
ผ้า Cotton100% (ผ้าฝ้าย)	สูงมาก	สูงมาก	สูง

ตารางที่ ๘ ความเหมาะสมในการเลือกใช้

เนื้อผ้า	ความเหมาะสม
Cotton 100% (ผ้าฝ้ายธรรมชาติ)	เหมาะกับผู้ที่ต้องการใช้ในที่กลางแจ้งและโดนแดดบ่อยๆ เพราะผ้าจะระบายอากาศได้ดี ไม่ค่อยอมเหงื่อ หรือต้องการความหรูหราใส่สบายแต่ราคาอาจจะสูง
TC (Cotton ผสม Polyester)	เหมาะกับคนที่เหงื่อออกง่ายแม้ทำงานอยู่ในห้องปรับอากาศเพราะระบายอากาศได้ดีพอสมควร และข้อดีที่โดดเด่นกว่า Cotton 100% คือ อยู่ทรง ไม่หดไม่ย้วย (ส่วน Cotton จะคุม % ความหดและย้วยลำบาก)
TK (Polyester หรือ โยสังเคราะห์)	เหมาะที่จะใช้ในห้องปรับอากาศ ไม่ค่อยโดนแดด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาข้อมูลของผ้าประเภทต่าง ๆ นั้น ทำให้สามารถสรุปได้ว่าผ้าที่จะนำมาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีสำหรับโครงการนี้ จะใช้ผ้าใยธรรมชาติและผ้าใยผสม (TC) โดยยึดหลักในการสวมใส่เป็นอันดับแรกคือ มีพื้นผิวสัมผัสที่ดี สามารถระบายความร้อนออกได้ดี และให้ความรู้สึกสบายในการสวมใส่ อีกสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเลือกใช้ผ้าทำชุดแบบ Kaftan นั่นคือการเลือกใช้เนื้อผ้าที่มีความบางเบาเหมาะสมสำหรับภูมิอากาศเขตร้อนนั่นเอง ซึ่งผ้าใยธรรมชาติที่นำมาใช้ในการออกแบบ คือ

ผ้าป่าน (voile) หรือผ้าวอยล์ เป็นสิ่งทอที่เป็นผ้าป่านทำด้วยขนสัตว์ไหม ใยสังเคราะห์และผ้าฝ้าย ซึ่งมีน้ำหนักพอๆกับผ้าสาธูเนื้อบาง แบ่งเป็น ๒ ชนิด คือ ชนิดที่ทอด้วยเส้นด้ายเดี่ยว และชนิดที่ทอด้วยเส้นด้ายควบ ๒ เส้น ซึ่งการควบด้ายจะเข้าเกลียวก่อนข้างแน่น โดยควบแต่ละเส้นให้เข้าเกลียวไปในทางเดียวกัน ซึ่งจะทำให้ได้เส้นด้ายที่แน่นและเส้นเล็ก ส่วนริมผ้าจะใช้ด้ายเดี่ยวเป็นเส้นขึ้นถี่และค่อนข้างกว้างกว่าริมผ้าชนิดอื่น ส่วนเส้นด้ายควบเมื่อคลายเกลียวออกมาเป็นด้ายเดี่ยวแล้ว ปลายจะม้วนงอ ซึ่งการใช้ด้ายเกลียวแน่นเช่นนี้จะทำให้ผ้าไม่ค่อยยับ จับจีบได้ดี เหมาะสำหรับการตัดเสื้อฤดูร้อน

ภาพที่ ๗๐ แสดงลักษณะของผ้าวอยล์ (Voile)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๗ ข้อมูลกรรมวิธีการผลิต

๒.๗.๑ การพิมพ์ผ้า

การพิมพ์ผ้าจัดเป็นงานศิลปะอุตสาหกรรม (Industrial Art) อีกประเภทหนึ่ง ที่ต้องอาศัยทั้งความรู้ทางด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์มาประกอบเข้าด้วยกัน เพื่อเพิ่มผลผลิตให้มีคุณภาพสูงทั้งในด้านของลายพิมพ์ ความสวยงาม ความกลมกลืนของสี ความทันสมัย และความคงทนต่อการใช้งาน ล้วนเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยหลักวิชาการความรู้และความชำนาญเป็นอย่างมาก

๒.๗.๑.๑ งานพิมพ์โดยตรง (Direct print) เป็นงานพิมพ์ที่เป็นการพิมพ์ลงไปในผ้าโดยตรงโดยใช้วัตถุสีและสารเคมีที่เหมาะสมกับกระบวนการผลิตนั้นๆ โดยการเลือกใช้แป้งพิมพ์นั้นจะต้องขึ้นอยู่กับชนิดเส้นใยด้วย คือ

ผ้าโพลีเอสเตอร์ : จะใช้สีพิมพ์ดิสเพิร์ส (Disperse) ผสมกับแป้งพิมพ์ที่ทำมาจากยาง ซึ่งขึ้นอยู่กับชนิด โครงสร้างผ้าและลักษณะเส้นใยที่นำมาใช้ในการผลิตผ้า และลักษณะของลายพิมพ์ซึ่งขึ้นอยู่กับเทคนิคการพิมพ์ของช่างเทคนิคในแต่ละโรงงานนั้นๆ

ผ้าฝ้ายและผ้าเรยอนหรือผ้าสปัน : จะใช้สีพิมพ์รีแอคทีฟ (Reactive) ผสมกับแป้งพิมพ์ที่ทำมาจากเคมีจำพวกแอลจินेटหรือพวกยาง

ผ้าไหมอ่อนและผ้าไหม : จะใช้สีพิมพ์แอซิด (Acid)

๒.๗.๑.๒ การพิมพ์แบบกัลดิส (Discharge) เป็นการพิมพ์แป้งพิมพ์ที่ผสมสารเคมีประเภทสารฟอกสีลงไปในผ้าย้อมสีเพื่อให้เกิดเป็นลายพิมพ์หลังจากที่ผ้าที่พิมพ์ได้ผ่านกระบวนการอบและซักแล้วจึงจะเห็นลักษณะของลายพิมพ์ที่สวยงาม เราสามารถดูงานพิมพ์ประเภทนี้ได้ว่าเป็นงานแบบนี้หรือไม่หลังจากทำเป็นเนื้อผ้าแล้ว โดยดูจากค่านในตัวของเนื้อผ้าจะเป็นลายพิมพ์ทะลุออกมาทางด้านหลังผ้าเนื่องจากสารเคมีที่ใช้ในการพิมพ์กัดสีผ้าจนทะลุออกมาด้านหลังลายพิมพ์

๒.๗.๑.๓ การพิมพ์แบบกันสี (Resist) ตัวอย่างงานหนึ่งที่เราเห็นได้ชัดที่มีลักษณะการทำงานพิมพ์ที่คล้ายกันก็คือ งานบาติก ที่มีลักษณะงานพิมพ์ที่คล้ายกับการพิมพ์กันสี การพิมพ์แบบนี้จะเป็นการพิมพ์โดยพิมพ์แป้งพิมพ์ที่มีสารกันสี แล้วนำผ้าที่พิมพ์เสร็จแล้วไปย้อมสีโดยการย้อมแบบ Padding แล้วนำผ้าที่ได้ไปผ่านกระบวนการซัก ก็จะเห็นเป็นลักษณะงานพิมพ์ที่สวยงาม

๒.๗.๑.๔ การพิมพ์แบบดิจิทัล (Digital Print) เป็นการพิมพ์งานที่ใช้เครื่องพิมพ์ที่มีลักษณะคล้ายกับเครื่องปริ้น (Printer) ของคอมพิวเตอร์แต่มีขนาดใหญ่กว่า โดยในกระบวนการผลิตจะต้องนำผ้ามาทำการทรีทเม้น (Treatment) ก่อนจะนำผ้าไปเข้าเครื่องพิมพ์ซึ่งกระบวนการนั้นก็คล้ายกับการพิมพ์ผ้าในแบบข้างต้น แต่จะต่างกันตรงที่ผ้าที่จะต้องพิมพ์จะต้องไปลามิเนตแป้งพิมพ์บนผ้าก่อนแล้วค่อยทำให้แห้ง จึงจะสามารถนำผ้าที่ได้ไปเข้าเครื่องพิมพ์เพื่อพ่นสีใส่ผ้าให้เกิดเป็นลวดลายต่างๆ แล้วก็ต้องนำผ้าชนิดนั้นๆ ไปผ่านการอบไอน้ำและการซักเพื่อขจัดคราบเคมีบนผ้าออก ซึ่งในการพิมพ์นั้นก็จะขึ้นอยู่กับผ้าที่ใช้กับสีที่ใช้ในการพิมพ์นั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๗.๑.๕ พิมพ์รูปลอก (Transfer or Indirect Printing) เป็นการทำให้เกิดลวดลายบนผ้า โดยการพิมพ์ลวดลายลงบนกระดาษแล้วนำไปอัดด้วยความร้อน สีจะเคลื่อนตัวจากกระดาษเข้าไปในผ้า ทำให้เกิดลวดลายตามต้องการ

๒.๗.๑.๖ การพิมพ์แบบกัดใยผ้า (Burn out) เป็นการพิมพ์แบบใช้สารเคมีเข้าไปทำลายเส้นใยผ้าเพื่อให้เกิดเป็นลวดลายที่สวยงาม ซึ่งในการพิมพ์ประเภทนี้จะใช้กับการพิมพ์ผ้าที่มีส่วนผสมของเส้นใย ๒ ชนิด คือ เส้นใยสังเคราะห์ (Polyester) กับเส้นใยฝ้าย (Cotton) โดยในการพิมพ์แบ่งพิมพ์ที่ผสมสารเคมีที่ทำลายเส้นใยฝ้าย (Cotton) จะไปทำลายเส้นใยหลังจากนำผ้าที่พิมพ์ไปผ่านกระบวนการอบและซัก ก็จะมีช่องว่างของเส้นใยที่ถูกทำลายไปเหลือแต่เส้นใยสังเคราะห์ (Polyester)

ส่วนผสมของแบ่งพิมพ์เบรินเฮ้า (Burn out) ได้แก่

- อลูมิเนียมซัลเฟต ๑๕ กรัม
- กลีเซอริน ๘ กรัม
- น้ำ ๑๖ กรัม
- สารขึ้น CIBIG ร้อยละ๓ ๑๐ กรัม

ภาพที่ ๗๑ สารเคมีที่ใช้ในการทำแบ่งพิมพ์เบรินเฮ้า (Burn out)

หมายเหตุ :

- อลูมิเนียมซัลเฟตเป็นตัวเร่งให้เกิดความร้อนย่อยสลายเส้นใยฝ้าย
- กลีเซอริน ช่วยให้ขี้เถ้าไม่เกาะผ้า ซักล้างออกได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีเตรียมสารชั้น CIBIG

CIBIG เป็นสารชั้นที่เตรียมไว้สำหรับพิมพ์ Burn out มีลักษณะเป็นผงสีเหลืองนวล ควรเตรียมไว้ที่ความเข้มข้นร้อยละ ๕ ถึงร้อยละ ๑๐ โดยชั่งผง CIBIG ๗ กรัม โปรมลลงในน้ำ ๑๐๐ กรัม แล้วคนให้ละลายเป็นเนื้อเดียวกัน ควรเตรียมทิ้งไว้ ๓-๔ ชั่วโมงเพื่อไม่ให้สารชั้นเกิดฟอง

ภาพที่ ๗๒ ลักษณะของผงและสารชั้น CIBIG

ขั้นตอนการพิมพ์เบิร์นเอาท์ (Burn out)

๑. เตรียมแป้งพิมพ์ ตามขั้นตอนที่กล่าวไว้ในเบื้องต้น

ภาพที่ ๗๓ แสดงขั้นตอนการเตรียมแป้งพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒. พิมพ์ผ้าโดยการปาดแป้งพิมพ์ลงบนแม่พิมพ์สกรีนลายที่ต้องการ

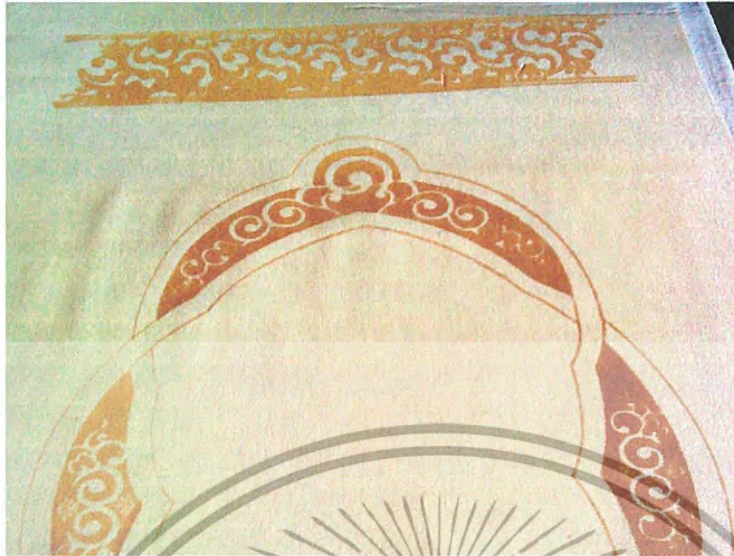
ภาพที่ ๗๔ ตัวอย่างลวดลายบนแม่พิมพ์สกรีน

๓. ทำการอบแห้งหรือตากแห้งผ้าเพื่อให้แป้งพิมพ์บนผืนผ้าแห้ง
๔. ให้ความร้อนด้วยเครื่องรีดแผ่นความร้อน ที่อุณหภูมิ ๑๕๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๑-๒ นาที สังเกตดูสีของลวดลายหรือแป้งพิมพ์บนผืนผ้าให้เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้ม

ภาพที่ ๗๕ เครื่องรีดแผ่นความร้อนขณะให้ความร้อนบนผืนผ้า (สีขาว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๗๖ แสดงสีของแป้งพิมพ์เมื่อได้รับความร้อน

๕. ขี้ผ้าเพื่อนำขี้เถ้า (ผงไหม้ของเส้นใยธรรมชาติ) ออก จนเกิดเป็นลวดลายโปร่งใสตามที่ทำการออกแบบไว้
๖. ทำการล้างน้ำและซักทำความสะอาด
๗. ตากให้แห้ง

ภาพที่ ๗๗ ตัวอย่างงานการพิมพ์แบบกัดใยผ้า (Burn out)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทของสีพิมพ์ผ้า

สีพิมพ์ผ้ามีหลายชนิดที่ใช้ในการพิมพ์ผ้า สีแต่ละประเภทยังมีข้อจำกัดในการใช้งานแตกต่างกัน แต่สีที่มีขอบข่ายการใช้งานมากที่สุดคือ สีพิกเมนต์ (Pigment dyes) ซึ่งสามารถใช้พิมพ์บนเส้นใยได้ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นเส้นใยธรรมชาติหรือเส้นใยสังเคราะห์

สีพิกเมนต์ (Pigment dyes) เป็นสีที่ไม่ละลายน้ำ สีจะกระจายตัวอยู่ในน้ำ สีไม่รวมกับน้ำ สีที่พิมพ์จะเกาะเส้นใยไว้เท่านั้น ไม่ซึมเข้าสู่เส้นใยของผ้า ดังนั้นสีพิมพ์ประเภทนี้จึงต้องมีสารมาช่วยในการยึดติด นั่นก็คือ ไบเคอร์ (Binder) ในการเตรียมแป้งพิมพ์จึงต้องมี ไบเคอร์และสีพิกเมนต์เป็นองค์ประกอบหลัก สีพิกเมนต์มีการแบ่งย่อยออกมาตามคุณสมบัติ อันได้แก่

๑. แบ่งตามลักษณะของแป้งพิมพ์

แป้งจม (Pigment Print Paste) เมื่อพิมพ์แล้วเนื้อสีจะแทรกอยู่ระหว่างเส้นใยผ้า

แป้งยาง (Elastic Print Paste) เนื้อสีจะมีลักษณะเป็นฟิล์มเงายืดหยุ่นได้ ลอยตัวอยู่บนผิวผ้า

แป้งลอย (Matt Paste) เนื้อสีจะลอยตัวบนผ้าสีเข้มได้ดี พื้นผิวด้าน ไม่มีความเงา การยืดหยุ่นมีน้อยมากหรืออาจจะไม่มีเลย

แป้งนูน (Puff Paste) เนื้อสีจะฟูตัวได้เมื่อใช้ความร้อนอบหรือรีด ทำให้ดูมีเนื้อหนาขึ้น พื้นผิวจะด้าน ไม่เงางามความยืดหยุ่นมีเพียงเล็กน้อย

ภาพที่ ๗๘ แสดงฉลากบนกระปุกสีสกรีนแป้งยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒. แบ่งตามสารเคมีที่เตรียมขึ้นมา

เคมีสูตรน้ำ (Water Based System) หมายถึง แป้งพิมพ์ที่เตรียมขึ้นมาโดยใช้เคมีที่มีฐานน้ำ โดยมีทั้งแป้งจม แป้งยาง แป้งลอย และแป้งนูน เป็นต้น เป็นสื่่นิยมใช้ในการพิมพ์ตรง สำหรับเคมีฐานน้ำที่ใช้ในการพิมพ์เราจะเรียกว่า สึระเหิด (Sublimation)

เคมีสูตรพลาสติกซอล (Plastisol System) หมายถึง สึพิมพ์ที่เตรียมขึ้นมาโดยใช้เคมีที่มีฐานน้ำมันที่มีพลาสติกเป็นองค์ประกอบร่วม แป้งพิมพ์ของพลาสติกซอลเรียกว่า Extender Base ซึ่งมีลักษณะดูเหมือน จม ลอย ชึดหุ่่น และนูน ได้เหมือนกับเคมีฐานน้ำ เป็นสึที่ใช้ในงานพิมพ์ตรงและพิมพ์อ้อม

เคมีสูตรน้ำมัน (Solvent Based System) หมายถึง สึพิมพ์ที่ได้เตรียมขึ้นมาจากเคมีฐานน้ำมัน เรียกว่า สึน้ำมัน ใช้พิมพ์ผ้าที่ต้องการการชึดเกาะสูง เช่น ผ้าร่ม ผ้ากระเป่า เป็นต้น ใช้ในการพิมพ์ตรงและพิมพ์อ้อม

กระบวนการพิมพ์สกรีน

เป็นระบบการพิมพ์ที่มีขั้นตอนการทำงานที่ง่าย สามารถจำแนกออกได้ ๓ ขั้นตอน คือ

๑. การเตรียมแม่พิมพ์สกรีน (Pre - Stencil) ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ขั้นตอนคือ

- การฉึงสกรีน
- การทำความสะอาดสกรีน

๒. การสร้างแม่พิมพ์สกรีน (Stencil) สามารถสร้างได้ ๒ วิธี คือ

- สร้างแม่พิมพ์โดยไม่ใช้แสง (Non- Exposure)
- สร้างแม่พิมพ์โดยวิธีถายด้วยแสง (Exposure)

๓. การพิมพ์สกรีน (Printing) แบ่งตามลักษณะการพิมพ์สกรีนได้ ๓ แบบ คือ

- การพิมพ์แบบสีเดียวหรือหลายสี (Single / Multi Color) พิมพ์ด้วยหมึกพิมพ์สีทึบ ซึ่งสีแต่ละสีเกิดจากการพิมพ์สีละ ๑ ครั้ง โดยการพิมพ์ลายภาพที่เป็นแบบสีเดียวกันหรือหลายๆสีก็ได้

- การพิมพ์แบบหมึกชุดสอดสี (Process Color) พิมพ์ด้วยหมึกพิมพ์ชุดสอดสี ใช้หมึกถึงไปรงแสง ประกอบด้วย สีเหลือง สีบานเย็น สีคราม และสีดำ การพิมพ์ด้วยหมึกประเภทนี้จะเป็นการพิมพ์โดยใช้แม่สกรีนพิมพ์ซ้อนหรือเหลื่อมกันเพื่อให้เกิดการผสมผสานกันระหว่างหมึกพิมพ์ได้สีต่างๆ ออกมามากมายตามต้นฉบับ

- การพิมพ์ด้วยเทคนิคพิเศษ (Special Effect) เป็นการพิมพ์ลงบนชิ้นงานบางชนิดที่ไม่สามารถพิมพ์ด้วยระบบทั่วๆ ไป เช่น การพิมพ์วัสดุรูปทรงรี วัสดุผิวโค้ง และวัสดุผิวขรุขระ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเตรียมแม่พิมพ์สกรีน (Pre-Stencil)

กระบวนการเตรียมแม่พิมพ์นั้น จัดเป็นปัจจัยที่สำคัญอันดับแรกของการทำพิมพ์สกรีน โดยต้องเริ่มศึกษาเรียนรู้ตั้งแต่หลักการของการพิมพ์สกรีนเบื้องต้น การพิจารณาเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์และขั้นตอนวิธีการปฏิบัติงานก่อนทำแม่พิมพ์ ได้แก่ การเลือกใช้กรอบและผ้าสกรีน วิธีการซิงสกรีน จนถึงวิธีการล้างทำความสะอาดสกรีน

การซิงสกรีน ปัจจุบันนิยมทำกันอยู่ ๒ วิธี ได้แก่ การซิงด้วยมือ และการซิงด้วยเครื่อง

๑. การซิงด้วยมือ เป็นวิธีการที่ง่าย และสะดวกรวดเร็ว ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย แต่ไม่เหมาะในงานพิมพ์จำนวนมากๆ หรือในงานพิมพ์ที่พิมพ์หลายๆสี เนื่องจากคุณภาพของสกรีนได้มีความตึงของผ้าสกรีนที่ไม่สม่ำเสมอ ทำให้พิมพ์งานได้ไม่ตรงกับตำแหน่งลายภาพที่กำหนดบนชิ้นงานพิมพ์ที่ต้องการ หรือเมื่อมีการทำความสะอาดบ่อยครั้งและพิมพ์งานต่อเนื่องเป็นเวลานานๆ จะทำให้ผ้าสกรีนขาดได้ง่าย

๒. ส่วนการซิงด้วยเครื่อง ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมกันมาก เนื่องจากการซิงด้วยวิธีนี้ จะให้งานพิมพ์ที่ออกมานั้นมีคุณภาพสูงขึ้น สามารถเก็บรายละเอียดของลวดลายภาพได้ดี โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องการพิมพ์งานหลายๆ สีจะทำให้ได้ตำแหน่งของลายภาพตรงตามความต้องการ

ก่อนการซิงสกรีนนั้น ต้องพิจารณาเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สำคัญเพื่อให้เหมาะสมกับงานพิมพ์ อัน ได้แก่ กรอบ และผ้าสกรีน ดังนี้

กรอบ : เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญในการกำหนดขนาดของแม่พิมพ์และช่วยยึดผ้าสกรีน อาจเป็นไม้หรือโลหะ เช่น ไม้สัก อลูมิเนียม และเหล็ก เป็นต้น ทั้งนี้กรอบที่เหมาะสมสำหรับการทำแม่พิมพ์สกรีนนั้น ควรมีน้ำหนักเบาและคงทน แข็งแรงเป็นพิเศษ ไม่บิดงอนได้ง่ายเมื่อถูกน้ำและความร้อน และต้องทนต่อแรงดึงหลังจากซิงผ้าสกรีนแล้ว

ผ้าสกรีน : เป็นวัสดุหลักของการพิมพ์สกรีน ซึ่งมีหน้าที่เป็น โครงสร้างในการสร้างภาพบนสกรีน หรือช่วยยึดกาวอัดและแผ่นฟิล์มชนิดต่างๆ ที่ใช้สร้างภาพบนสกรีน ให้เกิดเป็นลายภาพต่างๆที่ต้องการ ปัจจุบันผ้าสกรีนให้เลือกใช้หลายชนิด หลายขนาดตามความเหมาะสมของงานพิมพ์ ดังตัวอย่างเช่น

- การพิมพ์วัสดุประเภทผ้า ควรเลือกใช้ผ้าสกรีนประเภทเส้นใยสังเคราะห์ในลอน (Nylon) ที่มีขนาดรูเปิดของผ้าสกรีนขนาดใหญ่ เนื่องจากวัสดุพิมพ์ประเภทผ้าเป็นวัสดุที่สามารถดูดซับสีหรือหมึกพิมพ์ได้มาก จำเป็นต้องใช้ผ้าสกรีนที่ให้หมึกพิมพ์ไหลผ่าน ได้มาก และมีการหย่อนได้ดี เพื่อให้สามารถพิมพ์ได้ในทุกพื้นผิวของผ้าที่พิมพ์

- การพิมพ์ต้นฉบับหรือลายภาพมีรายละเอียดมาก เป็นลายเส้นเล็กๆ ควรเลือกใช้ผ้าสกรีนที่มีรูเปิดขนาดเล็ก ดังนั้นในการเลือกใช้ผ้าสกรีนจะต้องอาศัยประสบการณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับขั้นตอนการชิงสกรินด้วยมือ เริ่มจาก

- ตัดผ้าสกรินให้มีขนาดใหญ่กว่าวงนอกของกรอบด้านละ ๒-๓ นิ้ว วางผ้าสกริน

ให้เสมอแนวกรอบวงนอกสองด้าน

- ใช้ตัวยิงยิงที่มุมบนซ้ายในลักษณะเฉียง ๖๕ องศา ประมาณ ๒-๓ ตัว แล้วดึงมุมขวาบน ยิงผ้าที่มุมขวาจากนั้นยิงเชื่อมกันระหว่างมุมซ้ายไปบนขวา

- ดึงผ้ามามุมล่างซ้าย ยิงผ้าที่มุมแล้วยิงเชื่อมจากมุมบนซ้ายลงล่างซ้าย

- เสร็จแล้วดึงผ้ามาทางมุมล่างขวา โดยดึงในลักษณะทแยงใช้ตัวยิงยิงที่มุม

- ดึงผ้าให้เป็นช่วงๆแล้วเริ่มยิงจากข้างล่างซ้ายไปขวา ต่อจากนั้นยิงที่มุมขวาบนลงข้างล่างจนครบทั้งสองด้าน

- ใช้คัทเตอร์ตัดชายผ้าส่วนที่เหลือ ให้เสมอแนวกรอบออกทิ้งไป จากนั้นนำไปทำความสะอาดก่อนนำไปใช้งาน

การทำความสะดวกสกริน

เมื่อชิงผ้าสกรินเสร็จ ก่อนนำสกรินไปสร้างเป็นแม่พิมพ์ควรนำไปล้างให้สะอาดเพราะยังมีสิ่งสกปรกและไขมันติดอยู่ ทั้งนี้เพื่อให้แม่พิมพ์มีความทนทานยิ่งขึ้น สามารถพิมพ์งานได้จำนวนมากๆ และมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำความสะดวก ได้แก่

- สกรินที่ชิงเสร็จเรียบร้อยแล้ว
- คริมขัดผ้าสกริน
- น้ำยาล้างไขมันผ้าสกริน
- แปรงขนนุ่ม
- ฟองน้ำ
- ที่เป่าลมร้อน (ไคร้)

ขั้นตอนการทำความสะดวกสกริน

- ทำสกรินให้เปียกด้วยน้ำสะอาด และใช้แปรงขนนุ่มจุ่มคริมขัดผ้าทาลงบนสกรินแล้วขัดเป็น วงกลมหรือก้นหอยให้ทั้งสองด้าน ทิ้งไว้ประมาณ ๓-๕ นาที

- ล้างออกด้วยน้ำสะอาด คริมขัดผ้าจะช่วยให้การอัดและแผ่นฟิล์มต่างๆเกาะติดกับผ้าสกรินดียิ่งขึ้น เมื่อนำไปสร้างแม่พิมพ์แล้ว จะมีความทนทานพิมพ์งานได้เป็นจำนวนมากๆ

- ใช้ฟองน้ำชุบน้ำยาล้างไขมันผ้าสกริน แล้วเช็ดทำความสะอาดสกรินทั้งสองด้านเพื่อขจัดคราบสิ่งสกปรกและไขมัน ทิ้งไว้ประมาณ ๓-๕ นาที

- ล้างออกด้วยน้ำสะอาดอีกครั้ง จากนั้นเป่าด้วยไคร้หรือนำไปตากแดดให้แห้ง จะได้สกรินที่พร้อมจะนำไปสร้างแม่พิมพ์ได้ทันที

หมายเหตุ : - คริมขัดผ้าให้ใช้เพียงครั้งเดียวกับสกรินที่ชิงเสร็จใหม่ๆ เท่านั้น

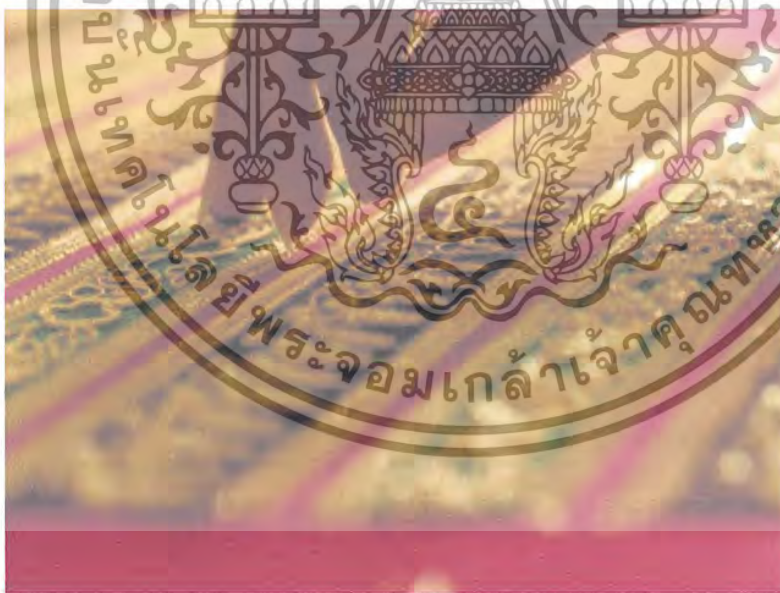
- น้ำยาล้างไขมันให้ใช้ทุกครั้งทั้งก่อนและหลังสร้างแม่พิมพ์สกริน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๓.๒ การปักผ้า

๒.๓.๒.๑ ความเป็นมาของงานปักไทย

ปกติกคนไทยแต่เก่าก่อนมักจะทอผ้าใช้เอง โดยย้อมทำเป็นสีสันทและลวดลายต่างๆ นอกจากนี้ยังมีการสร้างลวดลายบนผ้าอีกประเภทหนึ่ง นั่นคือการปักผ้าด้วยเหตุที่การปักผ้าเป็นงานช่างที่ประณีตใช้เวลาแต่ให้ความงามได้มาก ดังนั้นเมื่อใดที่มีการปักผ้าขึ้น ผ้าชิ้นนั้นย่อมใช้ในกาลพิเศษ หรือบุคคลพิเศษ กรณีพิเศษ เช่น การปักผ้าเป็นเรื่องราวต่างๆ สำหรับประดับบ้าน ดังปรากฏในเรื่อง ขุนช้าง-ขุนแผน กล่าวว่ นางวันทองก็ปักผ้าด้วยไหมเป็นเรื่องราววรรณคดี ประดับไว้ในบ้านหรือการปักผ้าห่อคัมภีร์ การปักตาลปัตรานึกสำหรับถวายพระ ก็ทำด้วยกาลที่มีการทำบุญพิเศษ เช่น การทำบุญครบรอบอายุ ส่วนการปักผ้าสำหรับบุคคลพิเศษเห็นได้จากผ้าปักของเจ้านายที่ใช้ทรงจะเป็นของที่ทำยาก ใช้ฝีมือล้วนๆ โดยเฉพาะถ้าเป็นผ้าสไบที่ปักด้วยดิ้นเงินดิ้นทองด้วยแล้ว ยังถือเป็นของพระราชทานสำหรับพระบรมวงศานุวงศ์เท่านั้น ไม่ใช่ใส่เพื่อความสวยงามแต่เป็นเครื่องบอกรบราศักดิ์ ซึ่งจะเห็นได้จากพวกละครไทยสมัยก่อนเพราะเห็นความสวยงามของเสื้อผ้าและเครื่องประดับสำหรับเจ้านายนี้ จึงนิยมเอามาทำเลียนแบบโดยผู้ประพันธ์พรรณนาไว้เป็นบทกลอนไพเราะ เกือบทุกครั้งทีตัวละครเอกออกจากฉากใหญ่ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นตัวละครก็จะรำทำท่าไปตามเพลงหรือบทกลอนเหล่านั้น เช่น เพลงชมตลาด เพลงทรง โทน เป็นต้น

ภาพที่ ๑๕ การปักสะดึงกรั้งไหมตามแบบโบราณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในสมัยก่อนนั้น การปักผ้าเป็นเรื่องของสตรีโดยเฉพาะ โดยเฉพาะในวังแล้วก็จะนิยมสั่งสอนให้มีความรู้เรื่องการทำอาหาร จัดดอกไม้ และปักผ้า ซึ่งเป็นเช่นเดียวกับค่านิยมในปัจจุบันที่นิยมส่งลูกเรียนบัลเลต์หรือเล่นเปียโน โดยการปักผ้า นั้นมักจะมีช่างเขียนออกแบบไว้ให้แล้ว ยกเว้นแต่จากช่างสตรีบางคนที่มีความสามารถในการเขียนหรือออกแบบเองได้สำหรับวัสดุที่ใช้ในการปักผ้านั้น ต้องใช้วัสดุหลายประเภท ที่เป็นวัสดุหลักก็ได้แก่ ไหม ดิ้นเงิน ดิ้นทอง เลื่อม แล่ง ลูกปัด ฯลฯ ส่วนวัสดุที่สมัยก่อนต้องสั่งมาจากต่างประเทศจะนำมาจาก เปอร์เซีย อินเดีย เป็นต้น แต่ด้วยวิสัยช่างก็อาจจะผสมวัสดุที่หาได้รอบๆ ตัวใช้ร่วมไปด้วย เช่น ปักแมลงทับ พลอยสีต่าง ๆ เป็นต้น

ผ้าที่ปักด้วยมือเหล่านี้ เจ้าของจะใช้อย่างถนอมและใช้ใน โอกาสพิเศษเท่านั้น เพราะไม่นิยมซักล้าง โดยเฉพาะหากเป็นดิ้นเลื่อมที่ทำด้วยโลหะ เพราะจะทำให้หมองหรือเป็นสนิม

๒.๓.๒.๒ การปักไหม

ในกระบวนการปักไหมทั้งของไทยและของต่างประเทศ มีวิธีที่เรียกชื่อที่แตกต่างกันเป็นจำนวนมาก และวิธีการปักเหล่านี้ใช้ในการปักตกแต่งเครื่องแต่งเสื้อผ้า หรือของใช้ที่ทำด้วยผ้า นานาชนิด ได้สวยงาม ในต่างประเทศการปักจะเรียกชื่อตามชาติต้นคิด เช่น ปักสวีดิช ปักแมกซิกัน ปักสเปน บางทีเรียกตามลักษณะของการปัก เช่น ปักปะ ปักรังคัม ปักจักร เป็นต้น การปักในแต่ละอย่างก็ยังนำไปใช้ต่างกันอีกด้วย ได้แก่

๑. การปักอย่างหยาบ เป็นการปักด้วยไหมเส้นใหญ่บนเนื้อผ้าหยาบ ลายขนาดใหญ่ ถ้าเป็นลายที่ติดต่อกัน เช่น การปักใจหรือการปักสอดไหม จะช่วยเพิ่มความหนาของเนื้อผ้าขึ้นได้ เหมาะสำหรับปักผ้าที่ใช้เป็นประเภทตกแต่งเครื่องเรือนเครื่องใช้ต่างๆ มากกว่าที่จะนำมาปักตกแต่งเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

๒. การปักอย่างละเอียด เป็นการปักด้วยไหมเส้นเล็กบนเนื้อผ้าบาง ลายขนาดธรรมดา หรือค่อนข้างเล็ก อาจใช้กับเนื้อผ้าหนาได้เหมือนกัน อย่างเช่น ผ้าไหมเนื้อหนาแต่ต้องให้ไหม เข็ม และผ้ามีความสัมพันธ์กันเหมาะสำหรับตกแต่งเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

การปักไหมอาจแยกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ดังนี้

๑. การปักหน้าเดียว การปักแบบหน้าเดียวนั้นเป็นการปักให้ดูสวยงามแต่ด้านหน้าด้านเดียว ด้านหลังจะห่างหรือข้ามไปบ้าง แต่ควรระวังเรื่องการข้ามไหมจากลายอันหนึ่งไปอีกลายอันหนึ่งไม่ให้ข้ามในระยะห่างกันมากนักเพราะถ้าหากเป็นผ้าแพรหรือผ้าด่วน จะทำให้เห็นเส้นด้ายที่ข้ามนั้นปรากฏออกมาด้านหน้า ทำให้หมดความสวยงามอีกทั้งจะทำให้ลายที่ปักนั้นไม่คงทนถาวรหรือหลุดได้ง่าย การปักหน้าเดียวนี้มักใช้กับลวดลายที่แคบๆ มีช่วงไหมที่สั้น เช่น หน้าหมอน ก็มักเป็นการปักหน้าเดียว การปักจะใช้การปักทับลาย หรือปักยกลายก็ได้

๒. การปักสองหน้า คือ การปักให้เหมือนกันทั้งสองด้าน คือ ปักทั้งด้านหน้าและด้านหลัง หรือด้านนอกและด้านใน ใช้ปักกับลายแคบๆ แต่ถ้าลายที่จะปักเป็นลายแบบกว้างหรือลายใหญ่ ก็ปักแค่เฉพาะขอบลายจะใช้วิธีปักยกลายก็ได้ ก่อนที่จะลงมือปักต้องค้นไปหาที่ตั้งต้นปัก เพราะจะไม่ขมวดคปม เมื่อทำการปักเสร็จลายหนึ่งแล้วหรือว่าจะหมดลายแล้วให้แทงเข็มพาไหมทั้งหมดที่เหลือย้อนกลับไปในลายที่ปักแล้วจึงตัดไหมให้เรียบร้อยการปักนี้ใช้ปัก ผ้าเช็ดหน้า ผ้าห่ม ผ้า màn

๓. การปักแรเงา การปักแรเงาเป็นการปักที่มีผู้นิยมกันมากในขณะนี้ เพราะเป็นการปักที่ดูสวยกว่าการปักสองหน้า หรือหน้าเดียว ซึ่งเป็นแบบธรรมดา การปักแรเงานี้เป็นการปักแบบเหลือบตี แรเงาให้ดูเหมือนจริง เช่น รูปดอกไม้ ใบไม้ หรืออาจใช้วิธีแรเงาช่วยให้สดใสได้

ภาพที่ ๘๐ งานปักสามมิติโดยใช้เทคนิคการปักแรเงา

๒.๗.๒.๓ การปักไหมการปักลูกปัดและเลื่อม

สำหรับประเทศไทยมีลูกปัดที่เป็นเอกลักษณ์ที่บ่งบอกถึงอารยธรรมโบราณในราวสมัยทวารวดีและสุโขทัย ซึ่งเป็นลูกประคำทองสลักลายและลูกประคำทองลงยา ส่วนทางอีสานจะมีลูกปัดค่านเกวียนที่ทำจากดินเผาและทางภาคใต้จะเป็นลูกปัดจากเปลือกหอย การนำลูกปัดเข้ามาทำการตกแต่งบนเสื้อผ้า โดยการใช้ปักลูกปัด เป็นงานปักชนิดหนึ่งที่ได้รับอิทธิพลจากจีน เช่นเดียวกับ การปักไหม โดยการใช้ปักลูกปัดนั้นเป็นงานปักที่ใช้วัสดุมีค่าในการตกแต่งผืนผ้า

การปักลูกปัดและเลื่อมนั้นนิยมปักเสื้อผ้าที่ใช้กับงานกลางคืน เพราะลูกปัดและเลื่อมจะเพิ่มความแวววาวและความสวยงามให้กับเสื้อผ้ายิ่งขึ้น เสื้อผ้าที่มีการปักตกแต่งด้วยเลื่อมและลูกปัดจะมีราคาแพง เพราะค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูงรวมทั้งต้องใช้เวลาในการปัก การเลือกลายปักควรเลือกแบบง่ายๆหรือแบบคลาสสิก เสื้อผ้าจึงจะไม่ล้าสมัยเร็ว

ลูกปัดและเลื่อมมีให้เลือกมากมาย ทั้งในส่วนของขนาด สี และรูปร่างที่มีแตกต่างกันไป ในการออกแบบตกแต่งเสื้อผ้าด้วยเลื่อมและลูกปัด ควรเลือกชนิดให้มีความเหมาะสมกับผ้าและลวดลายที่จะตกแต่ง เทคนิคการปักลูกปัดบางชนิดสามารถปักลูกปัดติดกับเสื้อได้เลย แต่บางชนิดก็ต้องร้อยให้เป็นสายก่อนจึงนำมาปัก ลูกปัดและเลื่อมมีสีแวววาวอยู่ในตัวทำให้สิ่งที่นำมาแต่งเกิดความสวยงามยิ่งขึ้น

ชนิดของลูกปัด

๑. ลูกปัดแก้ว (Seed beads) เป็นลูกปัดเม็ดกลมขนาดเล็กที่มีลักษณะแวววาว มีหลายสี ทำจากแก้วหรือพลาสติก นิยมนำมาปักเป็นเกสรดอกไม้ ปักใบไม้และกิ่งก้าน

ภาพที่ ๘๑ ตัวอย่างลูกปัดแก้ว

๒. ลูกปัดมุก (Pearl beads) เป็นลูกปัดลักษณะเม็ดกลมคล้ายมุก มีสีให้เลือกทั้งขาวเหมือนมุกและสีขาวเหลือง สีอ่อนๆคล้ายกับเนื้อมุก มีให้เลือกใช้ได้หลายสี หลากหลายขนาด ตั้งแต่เม็ดเล็กจนถึงเม็ดใหญ่เท่าเม็ดถั่วลิสงเตา นิยมนำมาปักเป็นเกสรดอกไม้และปักชายครุยของผ้าสไบ

ภาพที่ ๘๒ ตัวอย่างลูกปัดมุกขนาดกลาง

๓. ลูกปัดคริสตัล (Large crystal) เป็นลูกปัดแก้วหรือพลาสติก มีรูปทรงแบบเพชร มีสีสวยงาม โดยการฉีกสีจากด้านใน ให้เห็นเป็นเม็ดแก้วสีต่างๆ มีทั้งแบบกลมและแบบเหลี่ยม นิยมใช้ปักตกแต่งเสื้อผ้าแฟชั่นและนำมาร้อยเป็นเครื่องประดับ

ภาพที่ ๘๓ ตัวอย่างลูกปัดคริสตัล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔. ลูกปัดแท่ง (Bugle beads) หรือปล้องอ้อย จะมีลักษณะเป็นแท่งยาว มีทั้งขนาดยาวมาก และขายน้อย ถ้าแท่งแก้วหรือปล้องอ้อยที่มีขนาดเล็กผิวนอกก็จะกลมเกลี้ยง แต่ถ้าเป็นปล้องขนาดใหญ่ ผิวนอกก็จะเป็นแบบเหลี่ยม ทำให้มองดูมีความสวยงาม แวววาวกว่าปล้องอ้อยชนิดกลมเล็ก นิยมใช้ปักเป็นกำนเกสร ปักโบไม้และกิ่งก้าน

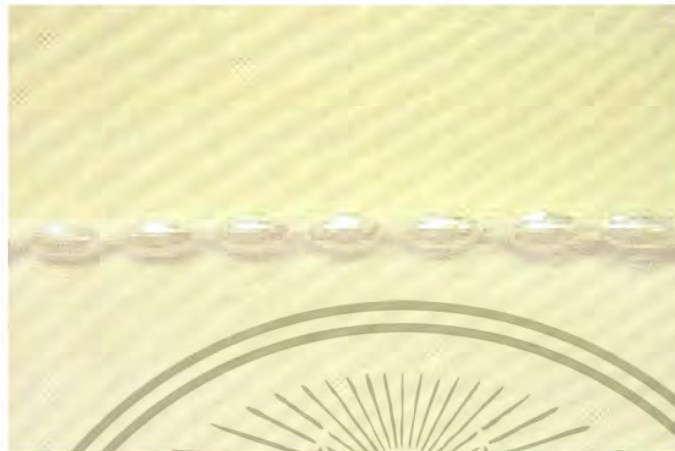
ภาพที่ ๘๔ ตัวอย่างลูกปัดแท่ง

๕. ลูกปัดโลหะ (Metallic beads) เป็นลูกปัดขนาดเล็กเท่ากับลูกปัดแก้ว แต่เป็นลูกปัดที่ทำด้วยโลหะสีทองหรือรูปทอง

ภาพที่ ๘๕ ตัวอย่างลูกปัดโลหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖. ลูกปัดมุกี (Caled and Oat beads) หรือมุกเม็ดข้าวสาร ลักษณะของลูกปัดชนิดนี้จะมีลักษณะเหมือนเมล็ดข้าว นั่นคือ หัวเรียวท้ายเรียว มีหลายขนาดและหลายสี เลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม นิยมใช้ปักเป็นกลีบดอกไม้ และโบไม้

ภาพที่ ๘๖ ตัวอย่างลูกปัดมุกี

๗. เพชรเทียม (Rhinestones) นิยมใช้ปักเป็นเกสรดอกไม้หรือจุดที่ต้องการ ให้เสื้อผ้าเด่นสะดุดตา แต่เนื่องจากเพชรเทียมนั้นมีราคาแพงจึงทำให้เสื้อผ้าที่ตกแต่งด้วยเพชรเทียมมีราคาเพิ่มขึ้นด้วย เพชรเทียมมี ๒ ลักษณะ คือ

๗.๑ เพชรเทียมที่มีรูปทรงเหมือนเพชรเจียรไน โดยเพชรเทียมชนิดนี้มีลักษณะเหมือนเพชรที่เป็นหัวแหวน คือจะต้องมีเสาแหกรสำหรับยึด ซึ่งเสาแหกรนี้ทำด้วยโลหะอ่อนซึ่งมีสีเดียวกับตัวเรือนเพชร เพชรเทียมชนิดนี้จะมีหลายขนาด และมีสีให้เลือกมากมาย

ภาพที่ ๘๗ ตัวอย่างเพชรเทียม (๗.๑)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๙.๒ เพชรเทียมที่มีลักษณะรูปทรงต่างๆ เช่น รูปหัวใจ รูปทรงกลม รูปทรงรีหรือรูปเหลี่ยมต่างๆ ซึ่งจะมีการเจาะรูที่ตัวเพชรไว้สำหรับยึดตรึงติดตามส่วนต่างๆ

ภาพที่ ๘๘ ตัวอย่างเพชรเทียม (๙.๒)

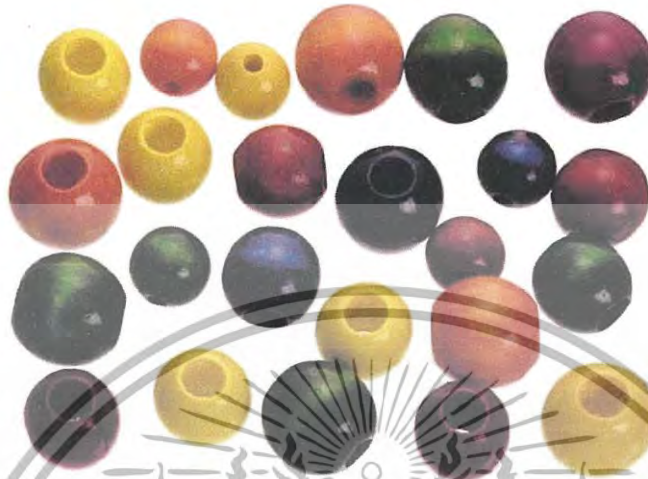
๘. ลูกปัดรูปหยดน้ำ (A variety of drops) ลูกปัดลักษณะนี้เป็นรูปทรงเหมือนหยดน้ำ จึงนิยมนำไปปักสำหรับส่วนที่เป็นชายห้อย คล้ายคั้งคั้ง หรือชายครุย ประดิษฐ์จากวัสดุที่มีสีแวววาว บางชนิดก็เหมือนสีมุก ลูกปัดชนิดนี้บางอย่างอาจมีหัวงเล็กๆสำหรับร้อย บางชนิดก็มีช่องตรงกลาง เม็ดลูกปัดสำหรับร้อยได้เช่นกัน มีหลายขนาดและหลายสีให้เลือกตามสีผ้า

ภาพที่ ๘๙ ตัวอย่างลูกปัดรูปหยดน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๘. ลูกปัดไม้และเมล็ดพืชแห้ง ในการผลิตต้องผ่านกระบวนการกลา หรือดัดแปลงเพื่อทำให้ไม้เนื้อนุ่ม นิยมใช้รูปแบบของลูกปัด กระดุมดอกไม้ รูปกระดูกสัตว์ หรือลักษณะอื่นๆ ตามสมัยนิยม แล้วนำมาขัดมันให้สวยงาม

ภาพที่ ๘๐ ตัวอย่างลูกปัดไม้ย้อมสี

๑๐. ลูกปัดเปลือกหอย เเขาและกระดูกสัตว์ (Shell Horn and Bone) วัสดุประเภทเปลือกหอยนั้นนิยมใช้เปลือกหอยจริงที่มีขนาดเล็กและสามารถใช้เปลือกหอยได้ทุกประเภท โดยในกรณีที่เป็นเปลือกหอยขนาดใหญ่ จะนิยมนำไปผ่านกระบวนการกลาหรือทำการดัดแปลงให้มีรูปร่างและลักษณะที่เป็นไปตามความต้องการและนำมาใช้ในรูปของกระดุม และเป็นดอกไม้ใช้ติดตกแต่งเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

ภาพที่ ๘๑ ตัวอย่างลูกปัดกระดูกสัตว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคการตกแต่งด้วยลูกปัด

ปกติไม่มีแบบฉบับการปักลูกปัดโดยเฉพาะ ช่วงปักอาจจะออกแบบขึ้นเองได้ โดยใช้การประยุกต์ลายปักต่างๆตามใจชอบ การเลือกใช้เข็มสำหรับงานปักลูกปัดและเลือมควรเลือกใช้เข็มที่มีขนาดเล็ก เพื่อให้สามารถร้อยด้ายผ่านรูของลูกปัดที่มีขนาดเล็กได้สะดวก ควรใช้เข็มปักเบอร์ ๑๒ การเตรียมลายปักลูกปัด ควรทดลองปักลูกปัดบนเศษผ้าจนได้ดอกหรือลายเป็นที่พอใจ เพื่อลองใช้ลูกปัดและสีต่างๆ จนถูกใจแล้ว จึงลงมือปักบนเสื้อผ้าจะทำให้ได้ผลงานที่พอใจ โดยการปักลูกปัดมีเทคนิคการปักได้หลายวิธีดังนี้

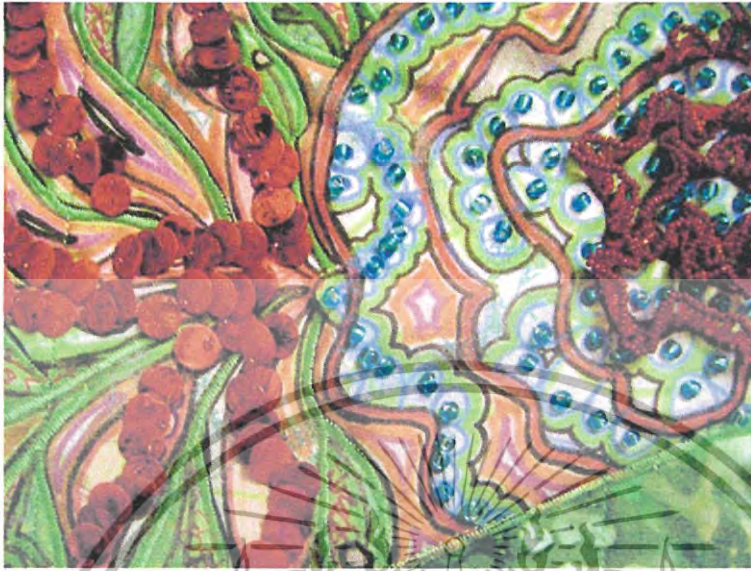
การปักโดยร้อยลูกปัดเป็นสาย (Beads in motion) คือ วิธีการนำลูกปัดชนิดหยคน้ำค้าง หรือลูกปัดคริสตัลมาร้อยเป็นตุ้มตุ้ม แล้วใช้ลูกปัดชนิดมุกกลม หรือลูกปัดแก้วขนาดเล็กมาร้อยเป็นสายต่อข้อให้ได้เป็นลักษณะลายลูกปัดที่แกว่งไกวได้ แล้วนำไปยึดติดตกแต่งเสื้อผ้าหรือเครื่องประดับตกแต่งต่างๆ

ภาพที่ ๘๒ การปักโดยร้อยลูกปัดเป็นสาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปักลูกปัดบนลายผ้าพิมพ์ (Beading prints) การปักวิธีการนี้คือ การเลือกลูกปัดให้เหมาะสมกับ ลวดลายผ้าพิมพ์ แล้วปักลงในลายพิมพ์นั้น ทำให้ผ้าพิมพ์ดูน่าสนใจ และมีราคาขึ้นกว่าเดิม

ภาพที่ ๕๓ การปักลูกปัดบนลายผ้าพิมพ์

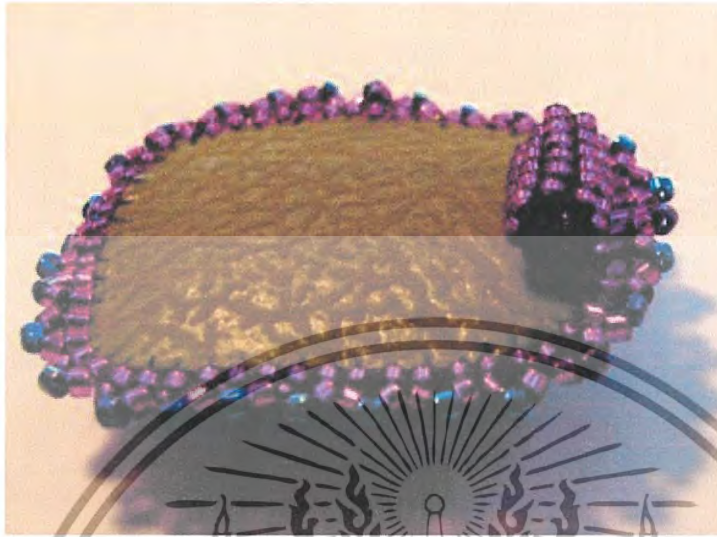
การปักลูกปัดลายเส้น (Scroll design) คือ การปักลวดลายแบบการปักเดินเส้น แต่เป็นการปักเดินเส้นลายด้วยลูกปัดซึ่งเป็นลวดลายที่ปักซ้ำกันวนไปวนมา การปักชนิดนี้จะเพิ่มความสวยงาม และน่าสนใจขึ้น เมื่อใช้ลูกปัดสีต่างๆ ตกแต่งตามลายเดินเส้น

ภาพที่ ๕๔ การปักลูกปัดลายเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปักลูกปัดทึบแนวเย็บ (Outline stitching) การปักชนิดนี้จะปักลูกปัดลงบนผ้าที่เย็บด้วย ฝีเจ็มนหรือตามแนวตะเข็บเย็บ โดยจะปักเป็นลวดลายต่างๆตามที่ได้ออกแบบไว้บนลายที่เดินฝีเจ็มน จักร วิธีนี้นอกจากจะช่วยปกปิดรอยตะเข็บได้ดีแล้วยังทำให้เกิดความสวยงามอีกด้วย

ภาพที่ ๘๕ การปักลูกปัดทึบแนวเย็บ

การปักลูกปัดเน้นลายพิมพ์เฉพาะที่ (Detail beading) เป็นการปักลูกปัดลงบนลายพิมพ์ผ้าที่มีลวดลายหลากหลายสี หรือมีลายดอกหลายขนาด การปักชนิดนี้ต้องการเน้นลายพิมพ์เพียงบางลาย หรือเพียงบางดอกของผืนผ้าพิมพ์ให้เหมาะสมและสวยงาม เมื่อปักแล้วจะทำให้ลายส่วนนั้นดูเด่นมากกว่าส่วนอื่น

ภาพที่ ๘๖ การปักลูกปัดเน้นลายพิมพ์เฉพาะที่

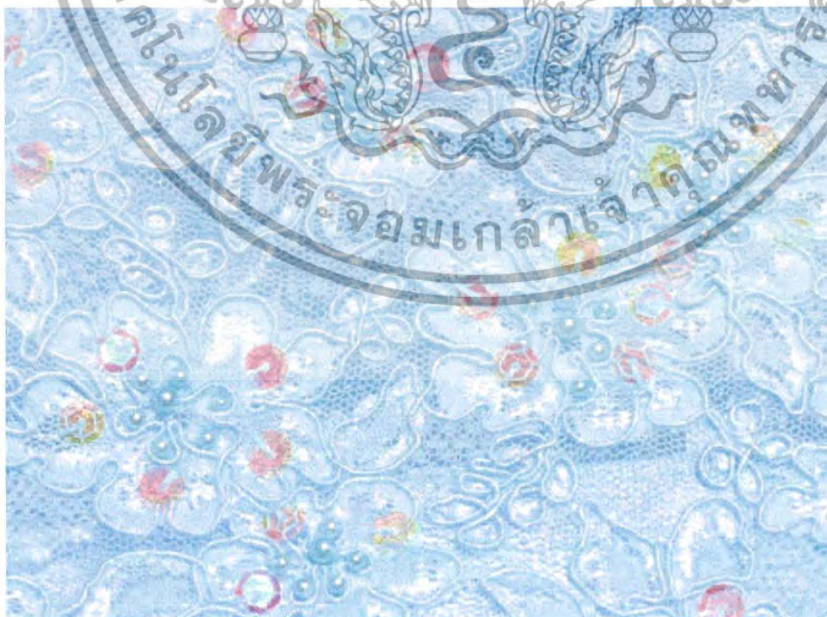
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปักลูกปัดทับบนช่อดอกไม้ตัดดอก (Beading brocade) การปักลูกปัดชนิดนี้เพื่อให้ช่อดอกไม้ตัดดอกดูเด่นชัดขึ้น และถ้าใช้สำหรับตกแต่งเสื้อผ้าชุดราตรี หรือชุดเจ้าสาว ควรเลือกลูกปัดที่มีความแวววาวสดใส จะช่วยทำให้ช่อดอกไม้นั้นดูสวยงามสะดุดตามากยิ่งขึ้น

ภาพที่ ๘๑ การปักลูกปัดทับบนช่อดอกไม้ตัดดอก

การปักลูกปัดลงบนผ้าลูกไม้ทั้งผืน (Beading lace) การเลือกลูกปัดที่ปักลงบนผ้าลูกไม้ ควรที่จะเลือกลูกปัดแต่ละชนิดให้เหมาะสมกับลายผ้านั้นๆ เช่น ถ้าผ้าลูกไม้เป็นลายดอกก็ควรใช้ลูกปัดชนิดมุกกลม ปักส่วนที่เป็นเกสร และใช้ลูกปัดแก้วปักเดินเส้นรอบกลีบดอก ฉะนั้นเมื่อปักลูกปัดลงไปในผ้าลูกไม้แล้ว จะทำให้ผ้าลูกไม้นั้นดูมีราคาขึ้น หรือสวยงามกว่าเดิม

ภาพที่ ๘๒ การปักลูกปัดลงบนผ้าลูกไม้ทั้งผืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนิดของเลื่อม

๑. เลื่อมชนิดกลม (Cup Sequins) เป็นเลื่อมที่มีลักษณะกลม ตรงกลางของเลื่อมจะมีรูและลึกลงเล็กน้อย มีหลายขนาดและมีสีหลากหลายขนาดที่นิยมใช้ คือ ๓.๕ มิลลิเมตร ๕ มิลลิเมตร ๘ มิลลิเมตร และ ๑๐ มิลลิเมตร

๒. เลื่อมชนิดกลมแบน (Flat Sequins) ลักษณะของเลื่อมชนิดนี้จะไม่มีส่วนลึกลง เลื่อมจะมีลักษณะเรียบแบน มีรูตรงกลาง เลื่อมสำหรับร้อยลูกปัดเวลาปักกลายที่มีความโค้งงอ จะต้องหักเลื่อมก่อน ลายที่นิยมปักเลื่อมชนิดนี้ คือ ลายเกลียวมังกรและเกล็ดปลา

ภาพที่ ๙๘ ตัวอย่างเลื่อมชนิดกลมแบน

๓. เลื่อมชนิดโลหะ (Metallic Sequins) เป็นเลื่อมที่ทำจาก โลหะเนื้ออ่อน มีน้ำหนักเบา ริมขอบเลื่อมจะยกเลื่อมคล้ายรูปถ้วย เลื่อมชนิดนี้จะเคลือบหรือชุบสีที่เป็น โลหะ เช่น สีเงิน สีทอง หรือสีโลหะต่างๆ

ภาพที่ ๑๐๐ ตัวอย่างเลื่อมชนิดถ้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔. เลื่อมลักษณะพิเศษ (Paillette Sequins) จะเป็นเลื่อมที่มีขนาดใหญ่และมีรูปแบบ รูปร่างที่แตกต่างกันออกไปตามความคิดของผู้ผลิต โดยเลื่อมชนิดนี้จะมีลักษณะสำเร็จรูปคือสามารถปัก ตกแต่งและใช้ได้ทันที เช่น จะมีลักษณะเป็นรูปดอกไม้หรือใบไม้ ในส่วนของสีก็มีให้เลือกมากมาย เลื่อมชนิดนี้จะต่างกับเลื่อมชนิดอื่น นั่นคือ นอกจากจะมีรูตรงกลางแล้ว บางชนิดเช่นรูปใบไม้จะมีรู สำหรับร้อยหรือปักอยู่ที่ส่วนบนหรือริมของเลื่อม เลื่อมชนิดนี้นิยมใช้กับการปักเสื้อผ้าที่ต้องการ จุดเด่นสะดุดตา แต่ไม่ต้องการความละเอียดและประณีต

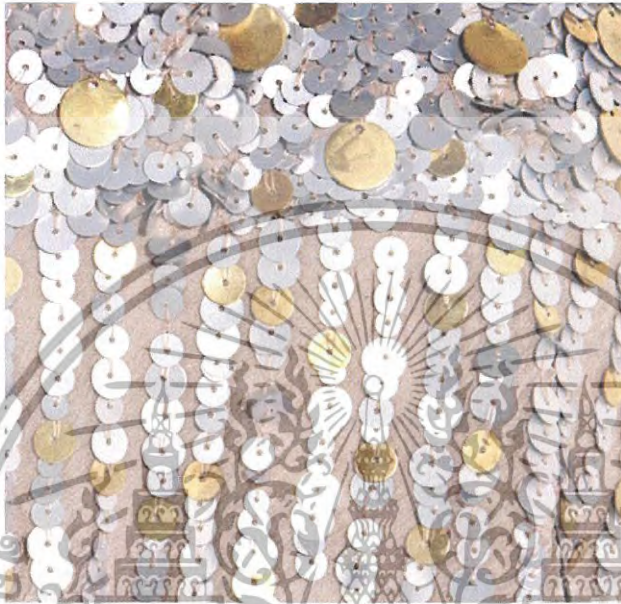
ภาพที่ ๑๑๑ ตัวอย่างเลื่อมลักษณะพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคการปักตกแต่งด้วยเลื่อม

การปักเลื่อม มีวิธีการปักหลายวิธีมีทั้งที่ปักเรียงไม่ซ้อนกัน และแบบซ้อนกัน และปักแบบกระจายเป็นจุดๆ ซึ่งแต่ละแบบมีวิธีการปักดังนี้

การปักเลื่อมด้านเดียว โดยใช้เข็มสอดเข้าไปในรูของเลื่อม แล้วเข็มคร่อมเลื่อมด้านใดด้านหนึ่งตรงติดกับผ้า แล้วจบด้วยการเข็มตะเข็บแบบด้นถอยหลังยึดให้แน่น

ภาพที่ ๑๐๒ การปักเลื่อมด้านเดียว

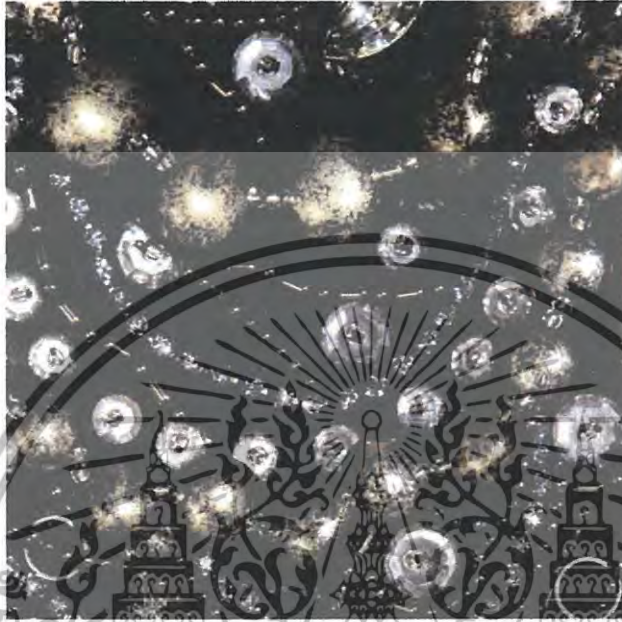
การปักเลื่อมทั้ง ๒ ด้านหรือ ๓ ด้าน ทำโดยใช้วิธีการแทงเข็มให้พอดีกับรูของเลื่อมตรงกลาง และเข็มคร่อมเลื่อมตรงทั้ง ๒ ด้านหรือ ๓ ด้านของเลื่อมให้อยู่ตรงกันข้าม

ภาพที่ ๑๐๓ การปักเลื่อมทั้ง ๓ ข้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปักเลื่อมโดยใช้ลูกปัก การปักเลื่อมประเภทนี้เป็นการปักโดยบังคับให้เลื่อมอยู่กับที่โดยใช้ลูกปักตรงตรงกลางรูของเลื่อม การปักนี้จะมองไม่เห็นเส้นด้ายเพราะใช้วิธีแทงเข็มขึ้นกลางรูของเลื่อมแล้วร้อยลูกปักใส่เข็มปักลงที่เดิม ด้ายก็จะซ่อนอยู่ด้านล่าง การปักชนิดนี้อาจใช้เลื่อมต่างขนาดกันวางซ้อนกันมากกว่า ๑ ชั้นก็ได้จะทำให้ได้รูปแบบที่แปลกใหม่ออกไปจากเดิม

ภาพที่ ๑๐๔ การปักเลื่อมโดยใช้ลูกปัก

การปักเลื่อมซ้อนกัน (Overlapping sequins) คือการปักเลื่อมโดยให้ซ้อนกันเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ โดยการปักแบบด้นถอยหลัง โดยมีวิธีการปักดังนี้

๑. การปักตามเส้นลวดลายที่ออกแบบไว้ มีขั้นตอนดังนี้ แทงเข็มขึ้นบนผ้าแล้วร้อยเข็มสอดในรูของเลื่อมด้านหน้า แทงเข็มลงเย็บตะเข็บเหมือนด้นถอยหลัง ระยะที่ก้าวฝีเข็มจะเท่ากับ ความกว้างครึ่งหนึ่งของเลื่อม แล้วดึงด้ายให้ตึงเพื่อยึดเลื่อมติดกับผ้า จับเลื่อมเรียงซ้อนไปเรื่อยๆ จนได้ความยาวตามต้องการ

ภาพที่ ๓๐๕ การปักเลื่อมซ้อนกัน (๑)

๒. การปักเลื่อมซ้อนกันเป็นกลุ่ม ใช้ปักในลักษณะเป็นรูปดอกไม้ตรงกลางปักเพิ่มด้วยลูกปักช่วยให้ดูสวยงามยิ่งขึ้น

ภาพที่ ๓๐๖ การปักเลื่อมซ้อนกัน (๒)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปักเลื่อมชนิดพิเศษ (Paillettes sequins) เป็นการปักเลื่อมโดยตรงด้านข้างด้านเดียว ใช้วิธีการเย็บตรงเลื่อมเป็นระยะๆ การปักเลื่อมวิธีนี้จะมองเห็นเส้นด้ายที่ปัก การปักเลื่อมโดยใช้ลูกปักร้อย ๑ เม็ด แล้วแทงเข็มกลับที่เดิม ทำให้เลื่อมติดแน่นคงที่ และมองไม่เห็นเส้นด้ายที่ใช้ปัก

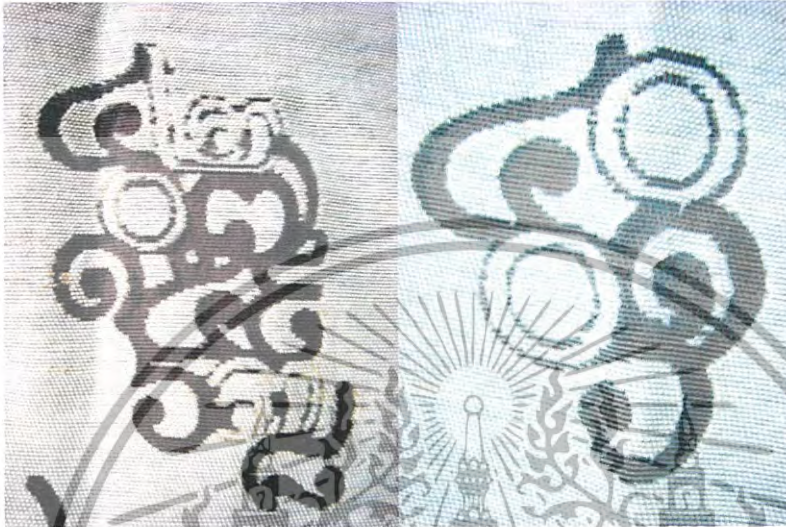

ภาพที่ ๑๐๗ การปักเลื่อมชนิดพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๘ การสรุปแนวทางการออกแบบโดยวิเคราะห์จากผลการทดลอง

๑. ทดลองงานสกรีนเบรินเฮ้า (Burn out)

ภาพที่ ๑๐๘ งานสกรีนเบรินเฮ้า (Burn out)

๒. ทดลองงานสกรีนเบรินเฮ้า (Burn out) ร่วมกับงานปักไหม

ภาพที่ ๑๐๙ งานสกรีนเบรินเฮ้า (Burn out) กับงานปักไหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. ทดลองงานสกรีนเบรินเฮ้า (Burn out) ร่วมกับงานปักไหมและวัสดุปักต่างๆ

ภาพที่ ๑๑๐ งานสกรีนเบรินเฮ้า (Burn out) กับงานปักไหมและวัสดุปัก

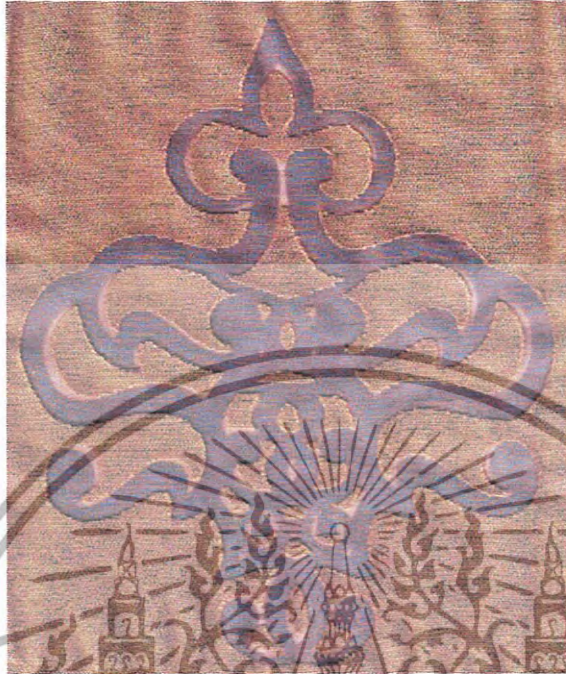
๔. ทดลองงานสกรีนสีขาวบนผ้าใยถั่วงวง

ภาพที่ ๑๑๑ งานสกรีนสีขาวบนผ้าใยถั่วงวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕. ทดลองงานสกรีนเบรินเข้าแล้วย้อมสีวางบนผ้าสกรีนสียางเข้มลายเดียวกัน

ภาพที่ ๑๑๒ งานสกรีนเบรินเข้าแล้วย้อมสีวางบนผ้าสกรีนสียางเข้มลายเดียวกัน

๖. ทดลองงานสกรีนเบรินเข้าลายใหญ่แล้วย้อมสีวางบนผ้าสกรีนลายเล็กสียางเข้ม

ภาพที่ ๑๑๓ งานสกรีนเบรินเข้าลายใหญ่แล้วย้อมสีวางบนผ้าสกรีนลายเล็กสียางเข้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๗. ทดลองงานสกรีนเบรินเข้าลายใหญ่แล้ววางบนผ้าสกรีนเบรินเข้าลายเล็กย้อมสี

ภาพที่ ๑๑๔ งานสกรีนเบรินเข้าลายใหญ่แล้ววางบนผ้าสกรีนเบรินเข้าลายเล็กย้อมสี

๘. ทดลองงานสกรีนเบรินเข้าลายใหญ่แล้ววางบนผ้าใยกล้วยของสกรีนสีชาวลายเล็ก

ภาพที่ ๑๑๕ งานสกรีนเบรินเข้าลายใหญ่แล้ววางบนผ้าใยกล้วยของสกรีนสีชาวลายเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕. ทดลองงานสกรีนเบรินเข้าลายใหญ่แล้ววางบนผ้าสกรีนเบรินเข้าลายเล็ก

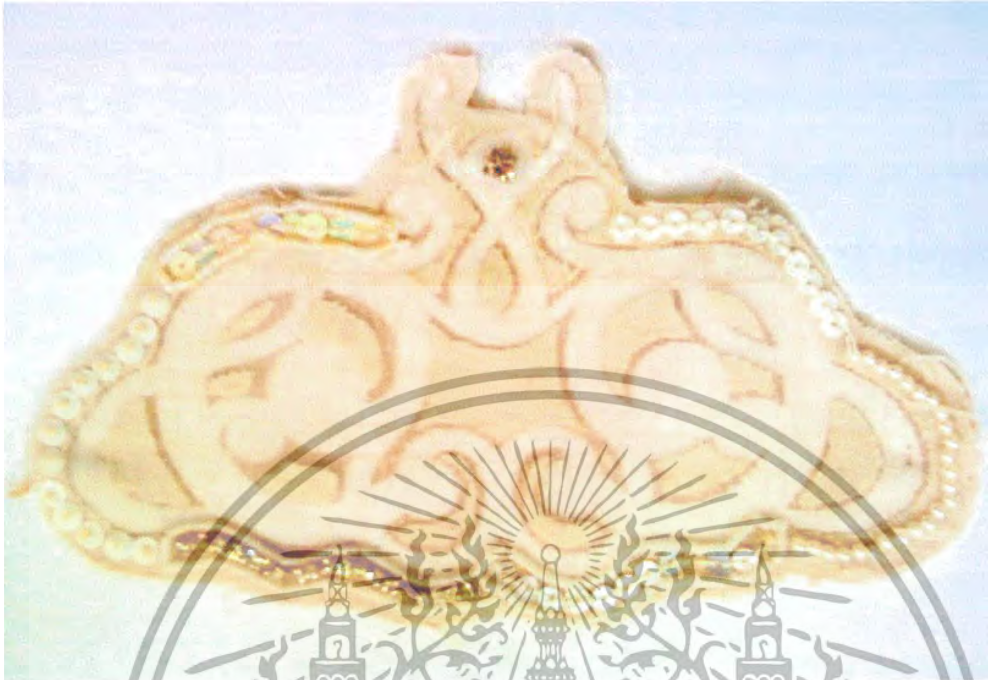
ภาพที่ ๑๑๖ งานสกรีนเบรินเข้าลายใหญ่แล้ววางบนผ้าสกรีนเบรินเข้าลายเล็ก

๑๐. ทดลองงานสกรีนเบรินเข้าลายใหญ่วางบนผ้าสกรีนสียางเข้มลายเดียวกัน และปักวัสดุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการเชิงพาณิชย์ทั้งหมดที่ปรากฏบนหน้านี้ เมื่อผู้รู้ ให้เห็นประโยชน์ของประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๑. ทดลองงานสกρινเบรินเข้าวางบนผ้าใยคัญขงสกรินสีขาวลายเดียวกัน และปักวัสตุ

ภาพที่ ๑๑ งานสกรินเบรินเข้าวางบนผ้าใยคัญขงสกรินสีขาวลายเดียวกัน และปักวัสตุ

จากการทดลองเบื้องต้น จึงทำให้สามารถสรุปเทคนิคได้โดยเลือกเทคนิคที่เหมาะสมกับแต่ละชิ้นงาน ได้ดังนี้

๑. ในส่วนของเทคนิคที่ทำบนชุดแต่งกาย จะเป็นเทคนิคการงานสกรินเบรินเข้า (Burn-out) และงานปักวัสตุเป็นหลัก โดยเทคนิคที่สนใจนำมาใช้คือประเภทงานสกรินเบรินเข้าลายใหญ่แล้ววางบนผ้าสกรินสีขาวลายเล็ก

๒. เข็มขัดที่ใช้สำหรับชุดเสื้อถ่าลองด้วยาว (Kaftan Top) จะใช้เป็นงานสกรินเบรินเข้าวางบนผ้าใยคัญขงสกรินสีขาวลายเดียวกัน และปักวัสตุ

๓. ในส่วนสร้อยคอที่ใช้สำหรับชุดถ่าลองกระโปรงสั้น (Beach Kaftan) นั้นจะใช้เป็นงานปักมือทั้งหมด โดยใช้ทั้งการปักไหมและปักวัสตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๓

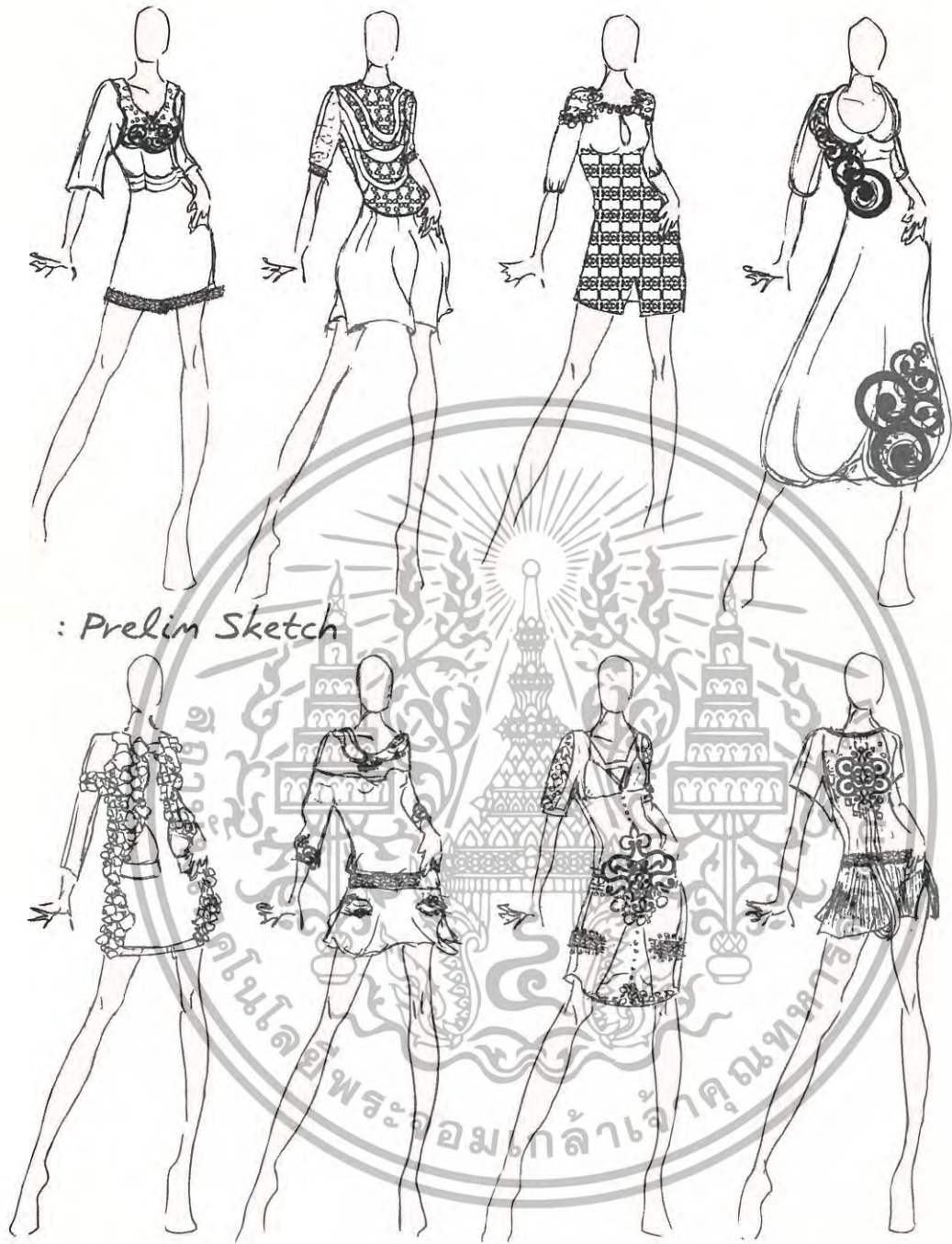
การพัฒนาการออกแบบ

การทำารออกแบบสำหรับขั้นตอนแบบร่างนั้น เป็นการนำเอาข้อมูลทั้งหมดที่ได้หลังจากการค้นคว้าและวิเคราะห์ศึกษารายละเอียด มาทำการประมวลผลเพื่อก่อให้เกิดการออกแบบที่ไปในแนวทางของโครงการ ตั้งแต่ข้อมูลทางด้านวิชาการตลอดจนแรงบันดาลใจในการออกแบบ รวมไปถึงถึงผลสรุปจากการทดลอง ซึ่งจะถูกลำดับทอดออกมาบนผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายสตรีในโครงการนี้

๓.๑ แบบร่างและการพัฒนาการออกแบบ

การทำแบบร่างในโครงการนี้จะเริ่มจากการออกแบบโดยใช้ข้อมูลในเบื้องต้นมาผสมผสานเพื่อทำการออกแบบเป็นเครื่องแต่งกายสตรี เช่น การใช้ข้อมูลรูปแบบชุด Kaftan การจัดวางลวดลายเลขไทย รูปแบบที่สื่อถึงความเป็นแคชชวลปาร์ตี้ (Casual Party) กลุ่มเป้าหมายที่เลือกใช้ โดยในการทำแบบร่างจะเป็นการสเก็ต (Sketch) ภาพรวมทั้งหมด แล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ในเรื่องของกระบวนการผลิตจริง ความสะดวกสบายในการใช้งาน ขอบเขตของโครงการ และความเป็นไปได้ทางด้านการตลาด ในขั้นตอนต่อไป

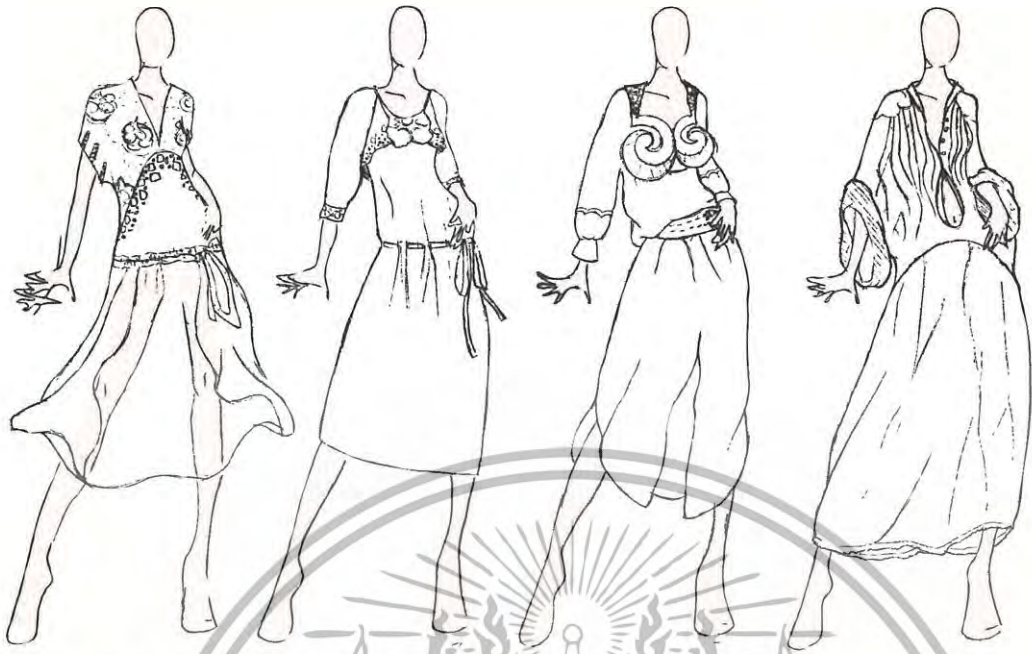
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

: Prelim Sketch

ภาพที่ ๑๑๕ ตัวอย่างการออกแบบแบบร่างเบื้องต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

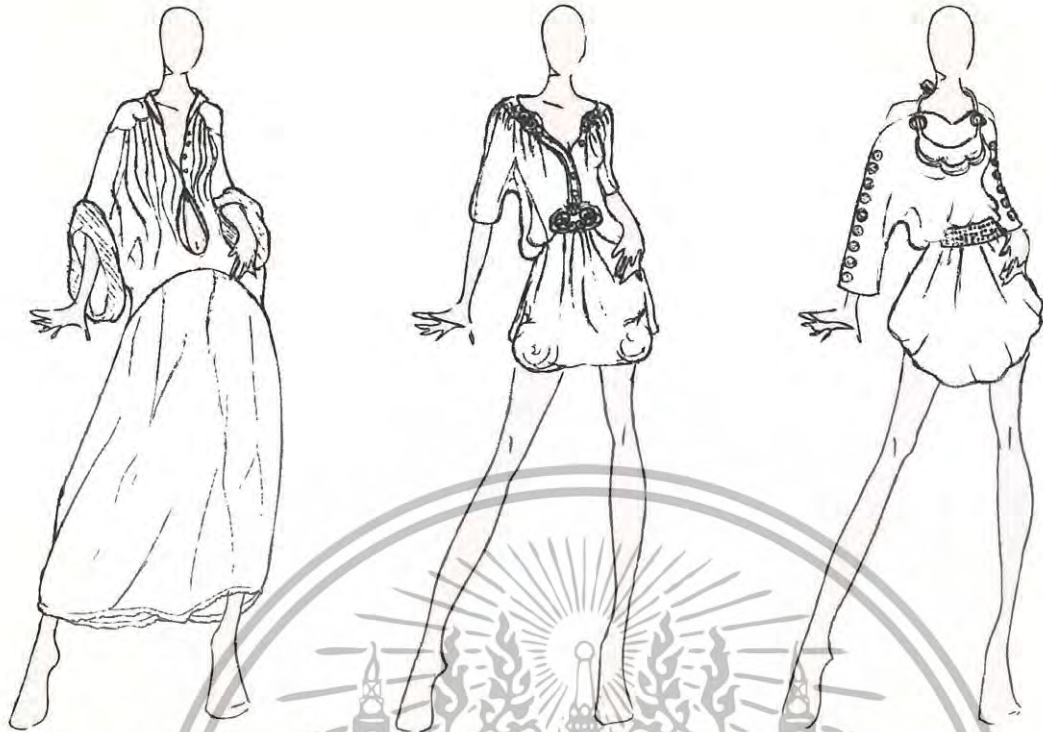

: Developed Sketch

ภาพที่ ๑๒๐ ตัวอย่างการพัฒนาแบบร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

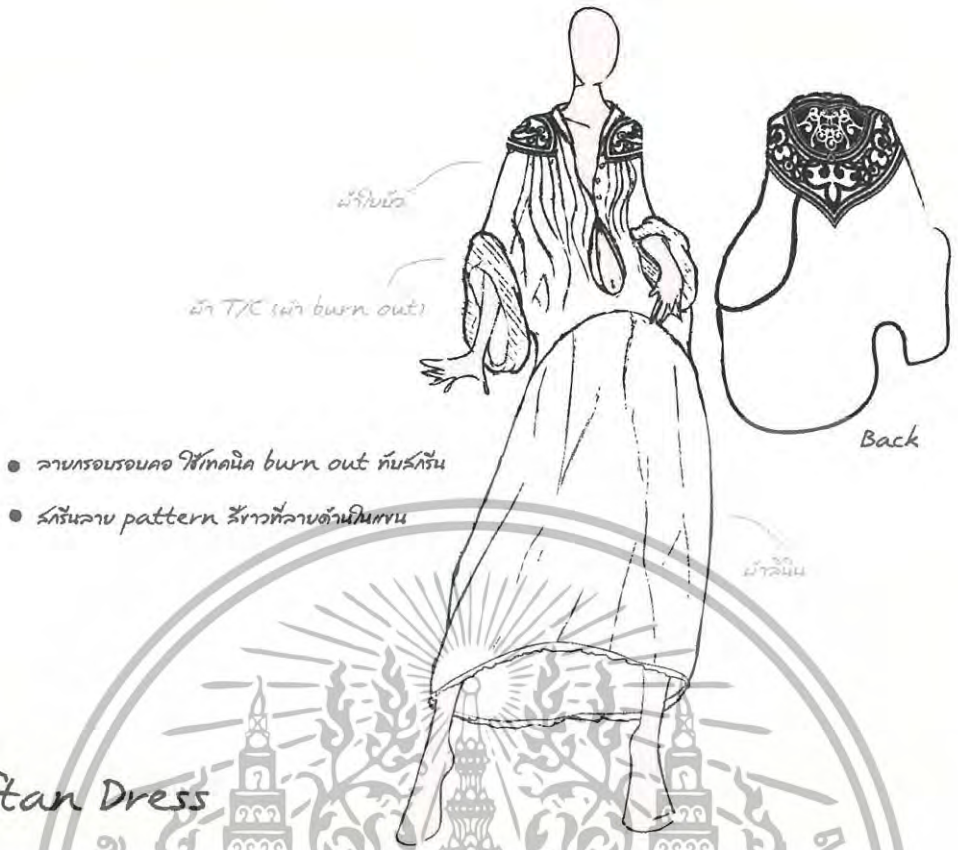
: Final Sketch

ภาพที่ ๑๒๑ ภาพแบบร่างสุดท้ายที่นำมาทำการออกแบบ

แบบร่างสุดท้ายที่นำมาทำการออกแบบนั้นจะมีจำนวนตามขอบเขตของโครงการที่วางไว้
ซึ่งได้แก่

๑. ชุดลำลองกระโปรงสั้น (Beach Kaftan) จำนวน	๑	ชุด
๒. ชุดลำลองกระโปรงยาว (Kaftan dress) จำนวน	๑	ชุด
๓. เสื้อลำลองตัวยาว (Kaftan Top) จำนวน	๑	ตัว
๔. ผ้าพันคอยาว (Oblong Scarf) จำนวน	๑	ผืน
๕. ผ้าพันคอสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Square Scarf) จำนวน	๑	ผืน

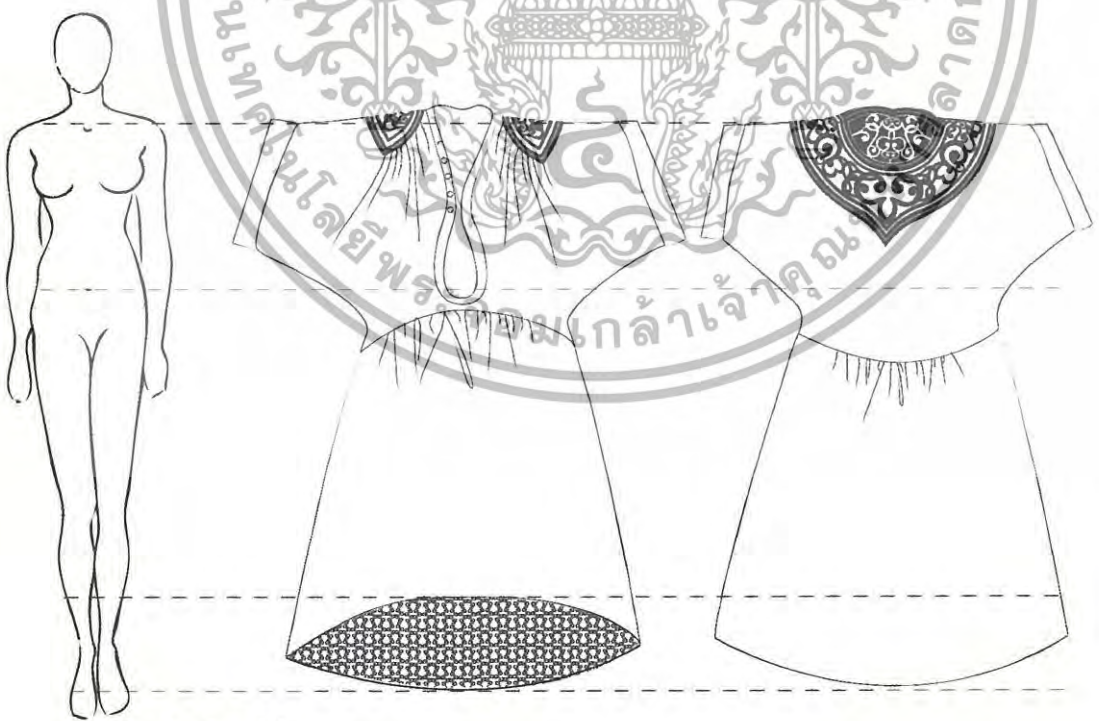
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ลายกรอนรอนคอ ใช้เทคนิค burn out กับผ้าลินิน
- ผ้าลินินลาย pattern ลวดที่ลาวด้านในแขน

: Kaftan Dress

ภาพที่ ๑๒๒ ภาพแบบร่างชุดกระโปรง Kaftan ค้วยาว

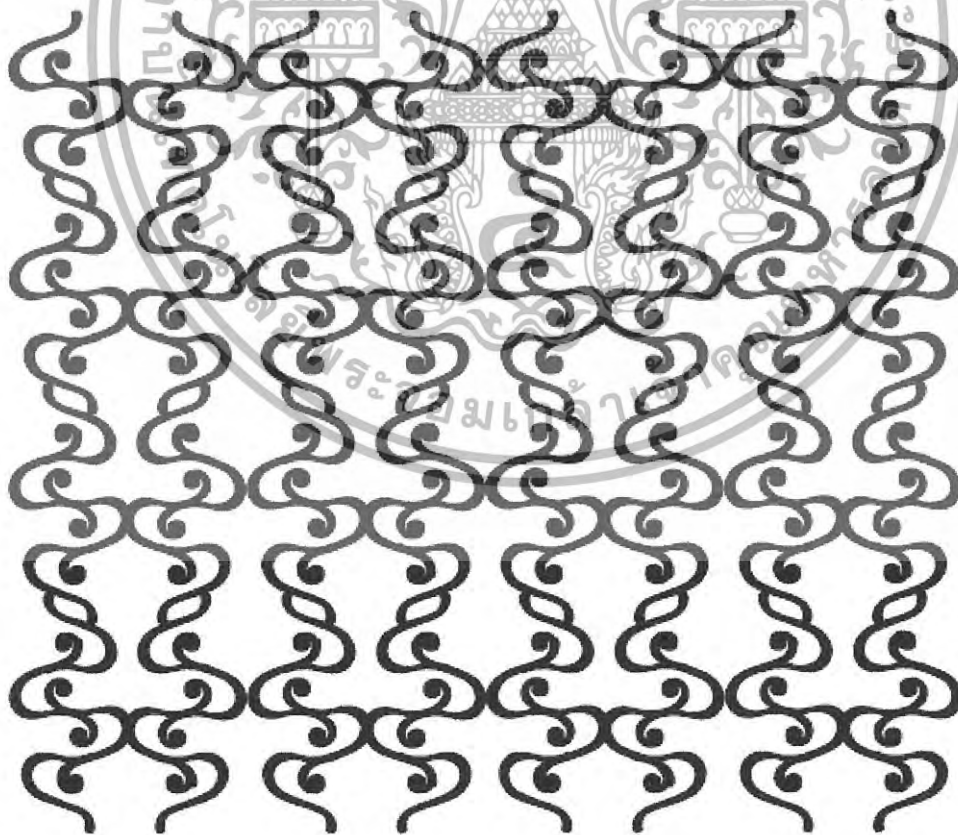
: Flat Pattern

ภาพที่ ๑๒๓ ภาพแสดงสัดส่วนของชุดกระโปรง Kaftan ค้วยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๑๒๔ ภาพแสดงลายรอบคอของชุดกระโปรง Kaftan ตัวยาว

ภาพที่ ๑๒๕ ภาพแสดงลายกระโปรงของชุดกระโปรง Kaftan ตัวยาว

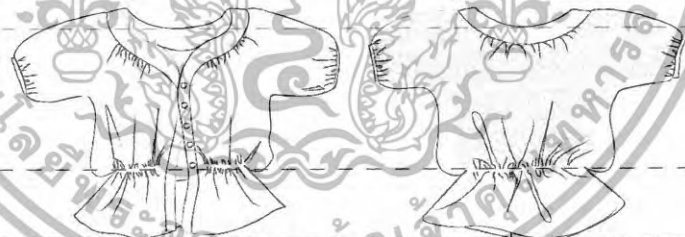
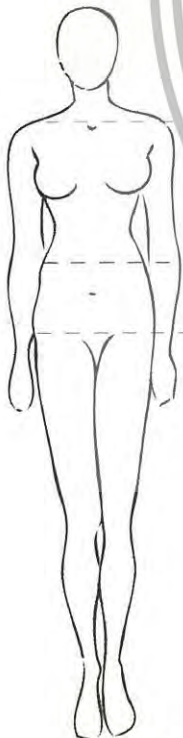
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เสื้อชั้นด้านในใช้ผ้า T/C วัสด burn out
- ร่อนชั้น burn out โดยใช้ลายทอม
- ผ้ารัดเอว ใช้ทอม burn out คีบกรรณและปัก

: Kaftan Top

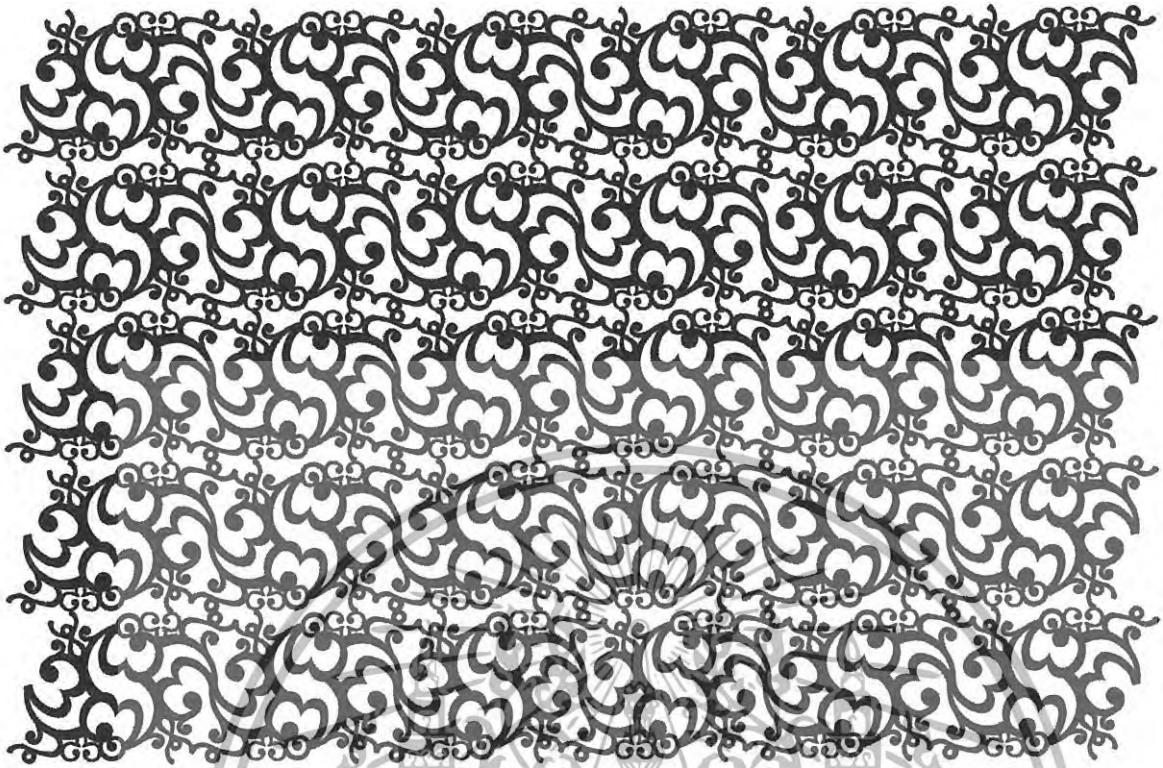
ภาพที่ ๑๒๒ ภาพแบบร่างเสื้อ Kaftan ตัวยาว

: Flat Pattern

ภาพที่ ๑๒๓ ภาพแสดงสัปดาห์ส่วนของเสื้อ Kaftan ตัวยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

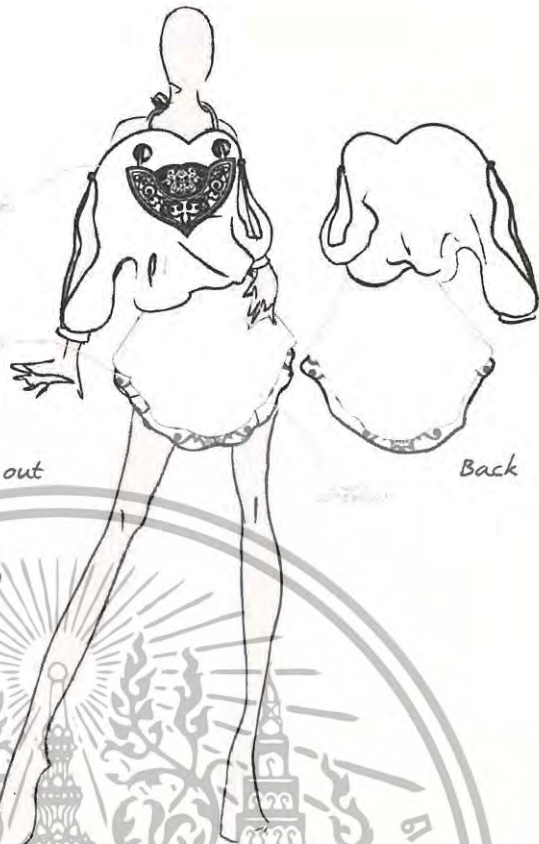

ภาพที่ ๑๒๘ ภาพแสดงลายเส้นด้านในของเสื้อ Kaftan ตัวยาว

ภาพที่ ๑๒๙ ภาพแสดงลายเข็มขัดของเสื้อ Kaftan ตัวยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กระโปรงชั้นด้านในใช้ผ้า T/C หนัก burn out ลาย Diamond ร่อนกับลาย pattern
- ร้อยคอ ใช้ผ้า burn out หนักเช่นกันจะเป็น

: Kaftan Beach

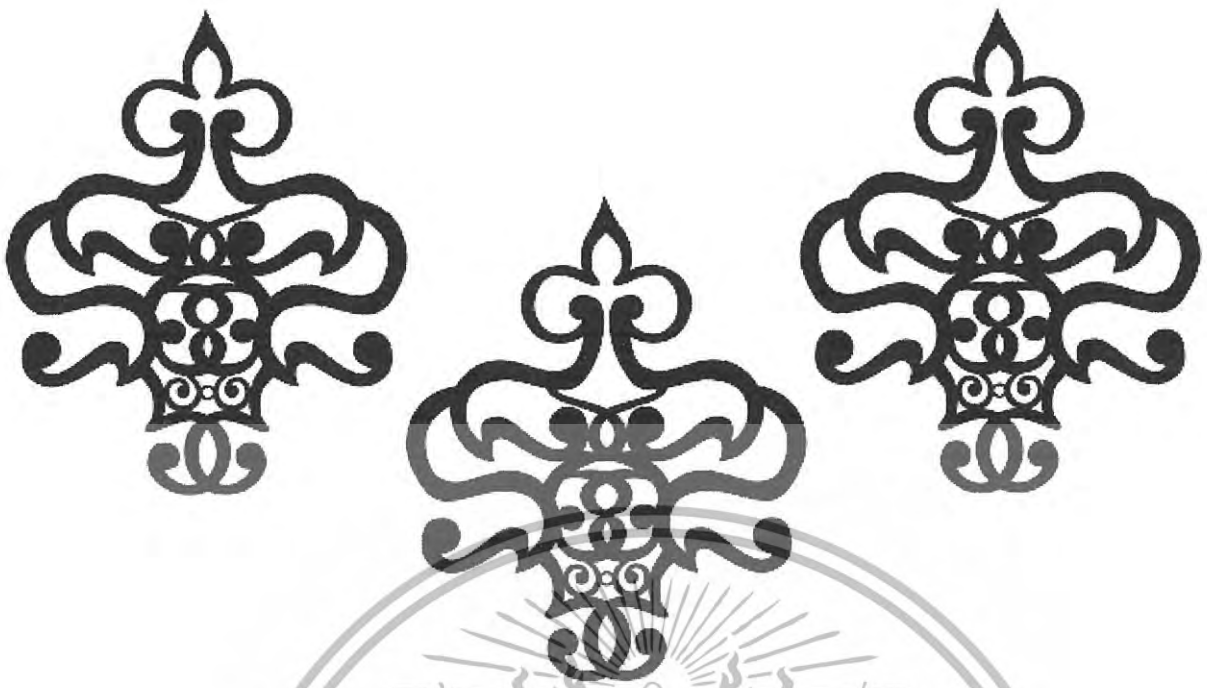
ภาพที่ ๑๓๐ ภาพแบบร่างชุดกระโปรง Kaftan ตัวสั้น

: Flat Pattern

ภาพที่ ๑๓๑ ภาพแสดงตัดส่วนของชุดกระโปรง Kaftan ตัวสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๑๓๒ ภาพแสดงลายกระโปรงของชุดกระโปรง Kaftan ตัวสั้น

ภาพที่ ๑๓๓ ภาพแสดงลายสร้อยของชุดกระโปรง Kaftan ตัวสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วย : เซนติเมตร

- ด้านหน้าผ้า TC เทคนิค Burn out
- ด้านหลังร้อนทับด้วยผ้าใยบัว
- เทคนิคปักด้านพิมพ์ลาย

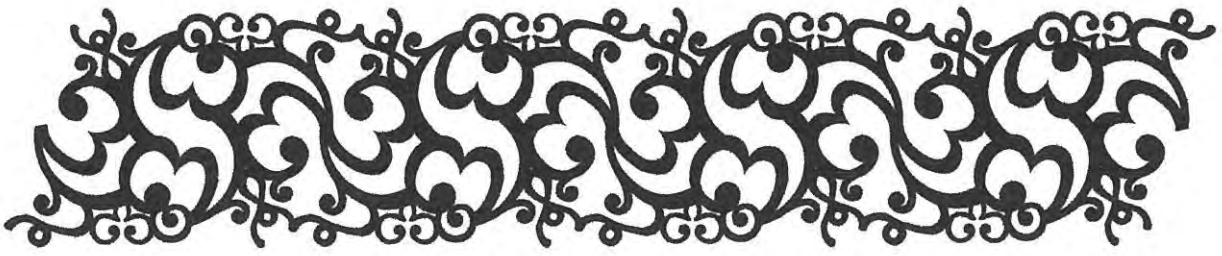
: ผ้าพันคอ

ภาพที่ ๑๓๔ ภาพแสดงสัดส่วนของผ้าพันคอแบบยาว (Oblong Scarf)

ภาพที่ ๑๓๕ ภาพแสดงลายของผ้าพันคอแบบยาว (Oblong Scarf)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๑๓๖ ภาพแสดงลายของผ้าพันคอแบบยาว (Oblong Scarf)

- ผ้า TC เทคนิค Burn out พิมพ์
- เทคนิคปักดิ้นเร้นตามลาย

: ผ้าพันคอ

ภาพที่ ๑๓๗ ภาพแสดงสัดส่วนของผ้าพันคอสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Square Scarf)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๑๓๘ ภาพแสดงลายของผ้าพันคอสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Square Scarf)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓.๒ สรุปผลการออกแบบ และความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

๑. ปรับปรุงรูปแบบชุดกระโปรง kaftan ด้วยยาวให้ด้านหลังดูโค้งเวลาที่สวมใส่
๒. แก้ไขขนาดของสร้อยชุดกระโปรง Kaftan ตัวสั้นให้ใส่แล้วไม่เกิดการไถ้จ่อ และให้ใช้เทคนิคปักทั้งหมด แทนการใช้เทคนิคเบิร์นเอา (Burn out) ลายสร้อย
๓. ปลายแขนชุดกระโปรง Kaftan ตัวสั้นควรจะเป็นกึ่งนึ่งเล็กให้รับกับกึ่งนึ่งเล็กรอบคอ
๔. ปรับปรุงรูปแบบเสื้อ Kaftan ด้วยยาว โดยให้นำยางยืดที่เอวออก และให้คาดเข็มขัดที่สะโพกบน
๕. สีผ้าที่ใช้ควรจะเป็นผ้าใยธรรมชาติและใช้สีออฟไวต์ (Off-White) เพราะจะทำให้งานดูมีราคา และหรูหรามากขึ้น

ภาพที่ ๑๓๕ ภาพแสดงโทนสีออฟไวต์ (Off-White)

ที่มา : <http://www.framingsupplies.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๔

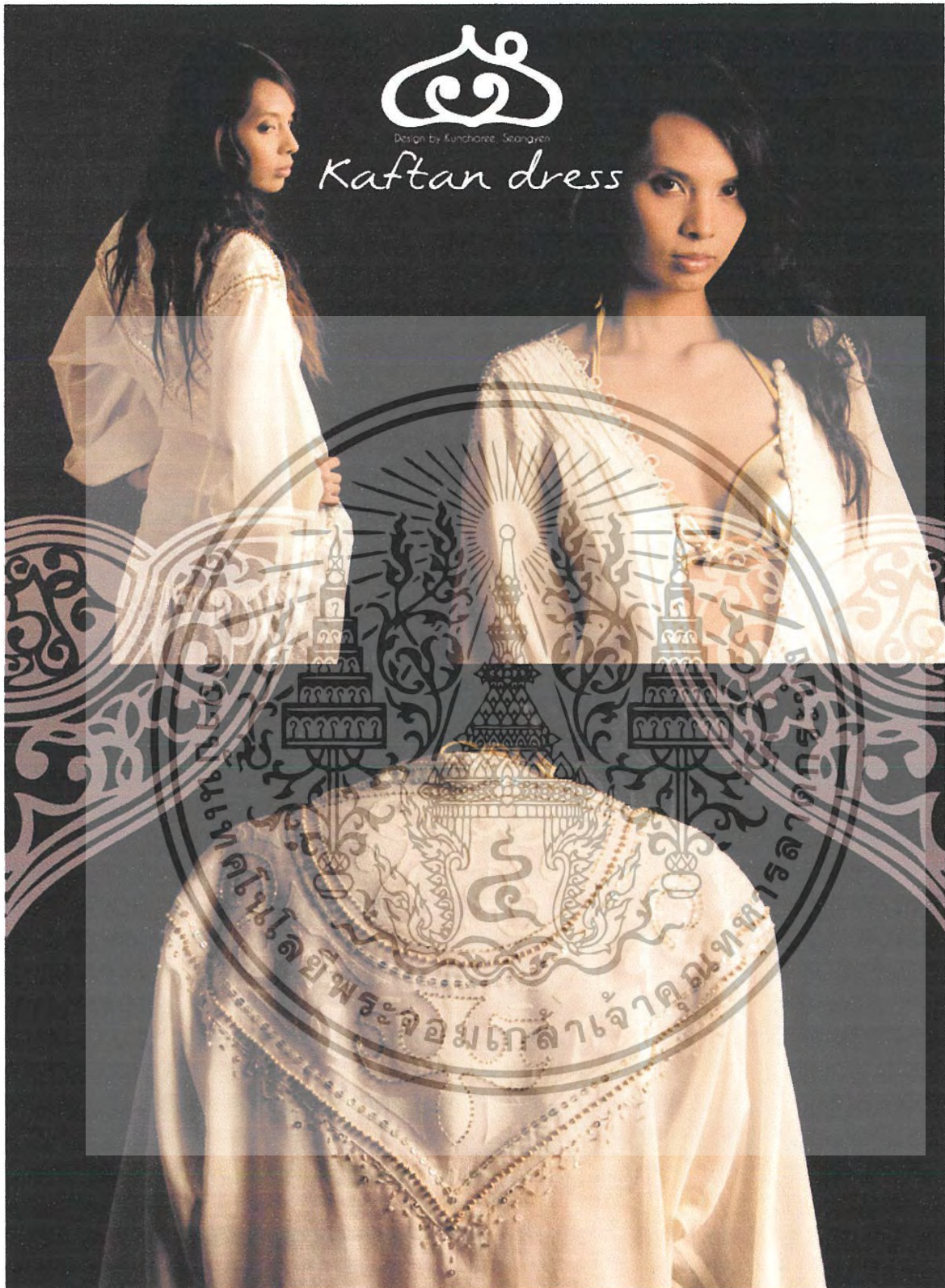
การนำเสนอผลงานในการออกแบบ

การนำเสนอผลงานในขั้นตอนสุดท้ายนั้น เป็นการนำเสนองานที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ และทำการพัฒนาจากตัวต้นแบบเพื่อเป็นชิ้นงานที่สมบูรณ์ที่สุดตามแนวทางของโครงการ

ภาพที่ ๑๔๐ แสดงภาพรวมของชิ้นงานทั้งหมดในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

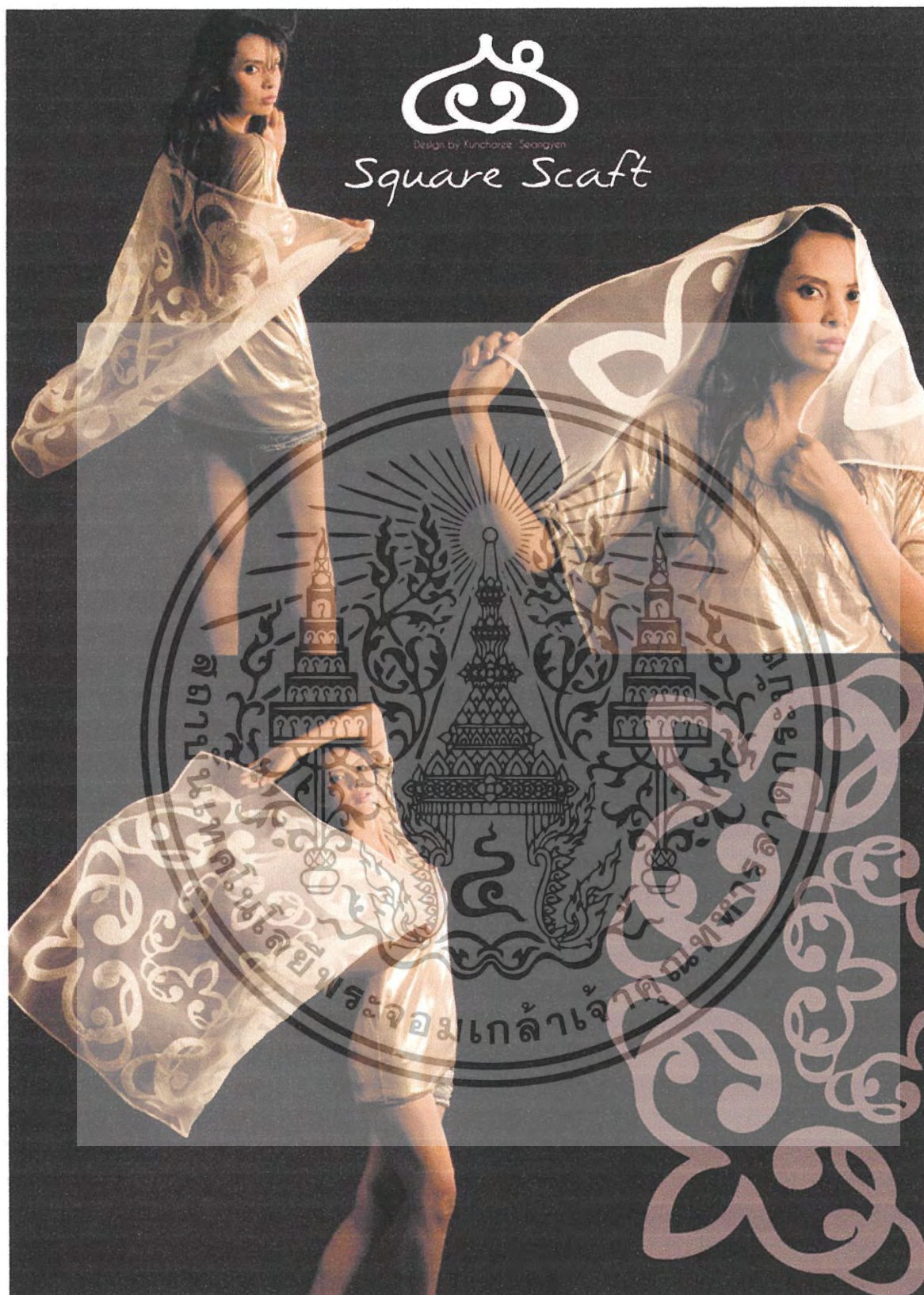
ภาพที่ ๑๔๑ ภาพแสดงการใช้งานของชุดกระโปรง Kaftan ตัวยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

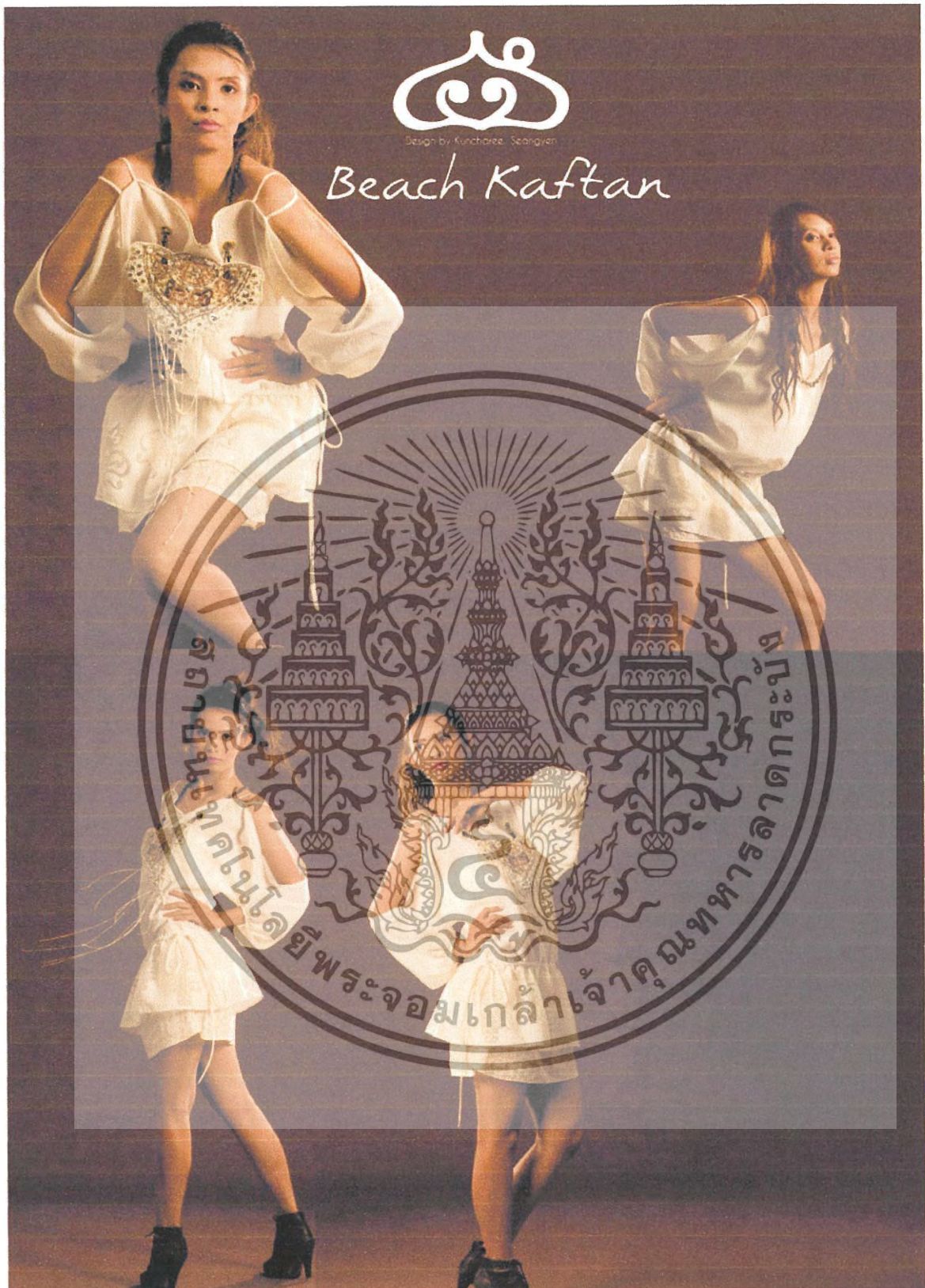
ภาพที่ ๑๔๒ ภาพแสดงการใช้งานของผ้าพันคอแบบยาว (Oblong Scarf)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

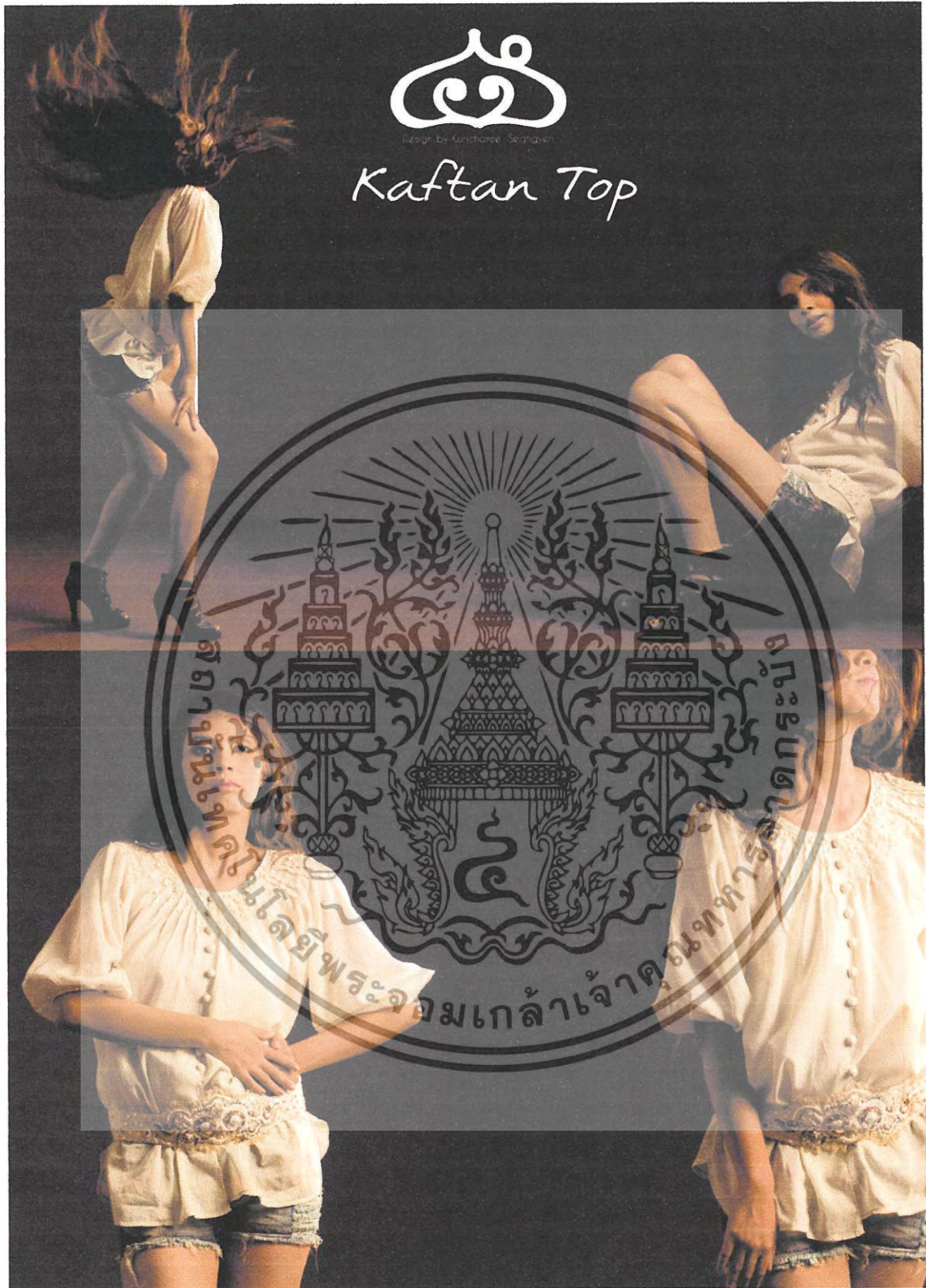
ภาพที่ ๑๔๓ ภาพแสดงการใช้งานของผ้าพันคอจัตุรัส (Square Scarf)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๑๔๔ ภาพแสดงการใช้งานของชุดกระโปรง Kaftan ตัวสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๑๔๕ ภาพแสดงการใช้งานของเสื้อ Kaftan ตัวยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

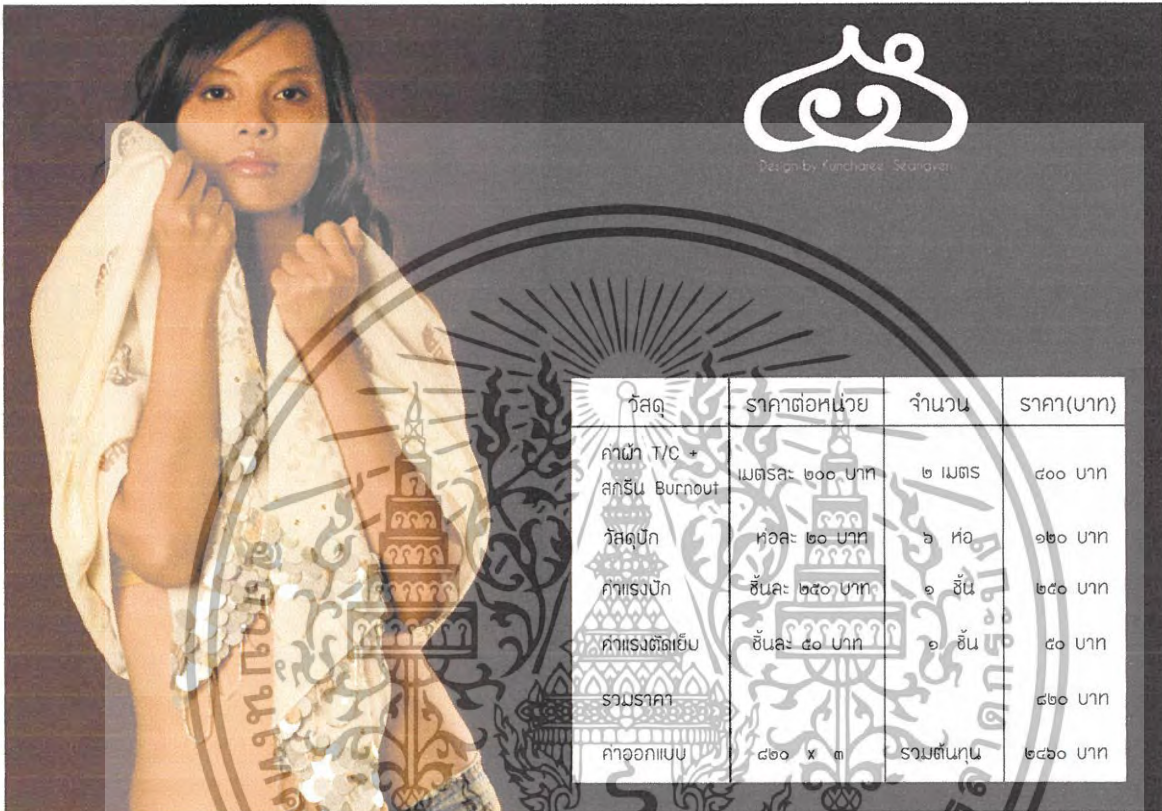

 Design by Kumbharez, Seachivern

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้าVoileบาง สีออฟไวท์	เมตรละ ๗๐ บาท	๒ เมตร	๑๔๐ บาท
วัสดุปัก	ห่อละ ๒๐ บาท	๘ ห่อ	๑๖๐ บาท
ค่าสกรีนสี	ชิ้นละ ๑๐๐ บาท	๑ ชิ้น	๑๐๐ บาท
ค่าผ้า T/O + สกรีน Burnout	เมตรละ ๒๐๐ บาท	๑/๒ เมตร	๑๐๐ บาท
ค่าแรงปัก	ชิ้นละ ๑๕๐ บาท	๒ ชิ้น	๓๐๐ บาท
ค่าแรงตัดเย็บ	ชิ้นละ ๓๕๐ บาท	๑ ชิ้น	๓๕๐ บาท
รวมราคา		๑ ชุด	๑๑๕๐ บาท
ค่าออกแบบ	๑๑๕๐ X ๓	รวมต้นทุน	๓๔๕๐ บาท

ภาพที่ ๑๔๖ ภาพแสดงราคาต้นทุนของชุดกระโปรง Kaftan ตัวยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Design by Kuncharee Standard

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้า T/C + สกรีน Burnout	เมตรละ ๒๐๐ บาท	๒ เมตร	๔๐๐ บาท
วัสดุปัก	ห่อละ ๒๐ บาท	๖ ห่อ	๑๒๐ บาท
ค่าแรงปัก	ชิ้นละ ๒๕๐ บาท	๑ ชิ้น	๒๕๐ บาท
ค่าแรงตัดเย็บ	ชิ้นละ ๕๐ บาท	๑ ชิ้น	๕๐ บาท
รวมราคา			๘๒๐ บาท
ค่าออกแบบ	๘๒๐ x ๓	รวมต้นทุน	๒๔๖๐ บาท

ภาพที่ ๑๔๗ ภาพแสดงราคาต้นทุนของผ้าพันคอแบบยาว (Oblong Scarf)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

 Design by Manichree Seangviri

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้า T/C - สกรีน Burnout	เมตรละ ๒๐๐ บาท	๒ เมตร	๔๐๐ บาท
วัสดุปัก	ห่อละ ๒๐ บาท	๒ ห่อ	๔๐ บาท
ค่าแรงปัก	ชิ้นละ ๑๕๐ บาท	๑ ชิ้น	๑๕๐ บาท
ค่าแรงตัดเย็บ	ชิ้นละ ๔๐ บาท	๑ ชิ้น	๔๐ บาท
รวมราคา			๖๘๐ บาท
ค่าออกแบบ	๖๘๐ x ๓	รวมต้นทุน	๑๓๒๐ บาท

ภาพที่ ๑๔๘ ภาพแสดงราคาต้นทุนของผ้าพันคอจัตุรัส (Square Scarf)

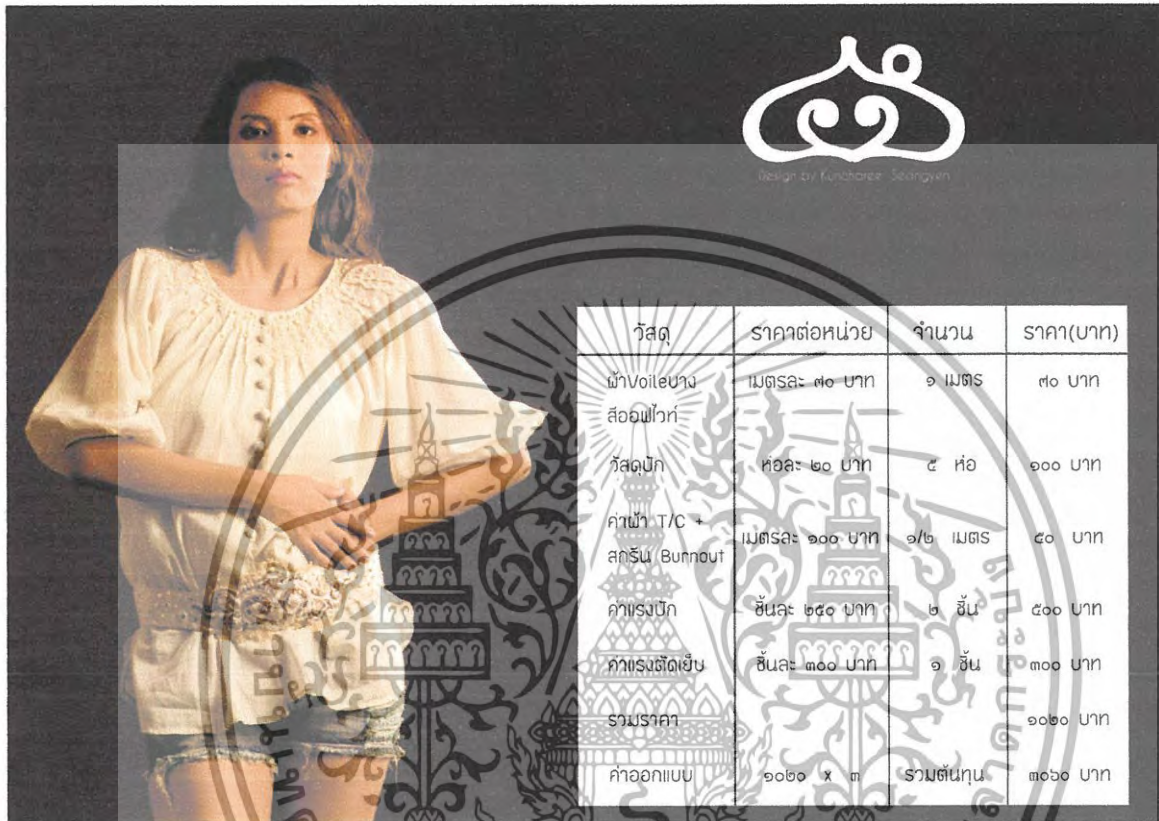
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

 Design by A. Anonwong - 2020

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้า T/C - สกรีน Burnout	เมตรละ ๒๐๐ บาท	๑ เมตร	๒๐๐ บาท
วัสดุปัก	ห่อละ ๒๐ บาท	๗ ห่อ	๑๔๐ บาท
ผ้าสายโซ่	เมตรละ ๖๐ บาท	๑ ชิ้น	๖๐ บาท
ผ้าแรงปัก	ชิ้นละ ๔๐๐ บาท	๑ ชิ้น	๔๐๐ บาท
ผ้าแรงตัดเย็บ	ชิ้นละ ๓๐๐ บาท	๑ ชิ้น	๓๐๐ บาท
ผ้าสกรีนสี	เมตรละ ๑๐๐ บาท	๑/๒ เมตร	๕๐ บาท
รวมราคา			๑๑๕๐ บาท
ค่าออกแบบ	๑๑๕๐ X ๓	รวมต้นทุน	๓๔๕๐ บาท

ภาพที่ ๑๔๕ ภาพแสดงราคาต้นทุนของชุดกระโปรง Kaftan ตัวสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

 Design by Kuncharee Seangyen

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้าVoileบาง สีออฟไวท์	เมตรละ ๗๐ บาท	๑ เมตร	๗๐ บาท
วัสดุปัก	คอลลาร์ ๒๐ บาท	๕ คอลลาร์	๑๐๐ บาท
ค่าผ้า T/C + สกรีน Bunnout	เมตรละ ๑๐๐ บาท	๑/๒ เมตร	๕๐ บาท
ค่าแรงปัก	ชิ้นละ ๒๕๐ บาท	๒ ชิ้น	๕๐๐ บาท
ค่าแรงตัดเย็บ	ชิ้นละ ๓๐๐ บาท	๑ ชิ้น	๓๐๐ บาท
รวมราคา			๑๐๒๐ บาท
ค่าออกแบบ	๑๐๒๐ x ๓	รวมต้นทุน	๓๐๖๐ บาท

ภาพที่ ๑๕๐ ภาพแสดงราคาต้นทุนของเสื้อ Kaftan ค้วยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๕

บทสรุปการออกแบบและข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการออกแบบ

การออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอเครื่องแต่งกายสตรีในโครงการนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เป้าหมายที่กำหนดไว้ในเบื้องต้น โดยมีผลิตภัณฑ์ภายในโครงการ ดังนี้

๑. ชุดลำลองกระโปรงสั้น (Beach Kaftan)	จำนวน	๑	ชุด
๒. ชุดลำลองกระโปรงยาว (Kaftan dress)	จำนวน	๑	ชุด
๓. เสื้อลำลองตัวยาว (Kaftan Top)	จำนวน	๑	ตัว
๔. ผ้าพันคอยาว (Oblong Scarf)	จำนวน	๑	ผืน
๕. ผ้าพันคอสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Square Scarf)	จำนวน	๑	ผืน

ในการออกแบบสามารถสรุปผลงานในการออกแบบได้ดังนี้

๑. เป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอประเภทเครื่องแต่งกายสตรี โดยใช้ลวดลายจากเลขไทยสำหรับร้านจิงเจอร์ (Ginger)
๒. ออกแบบลวดลายจากเลขไทยโดยการที่นำเลขไทยมาผสมผสานกับรูปแบบลวดลายอาหรับ (Arabesque) เพื่อให้เกิดความร่วมสมัย และสวยงาม
๓. ศึกษากลุ่มเป้าหมายและรูปแบบของผลิตภัณฑ์สิ่งทอของร้านจิงเจอร์ (Ginger) และนำมาวิเคราะห์ค้นหาแนวทางเพื่อนำไปสู่กระบวนการออกแบบ
๔. ทำการทดลองวิธีการในการสร้างลวดลายและพื้นผิวลงบนผืนผ้า เพื่อทำให้เกิดความสอดคล้องกับรูปแบบของชุด และเป็นไปในทางเดียวกับนโยบายของทางร้าน ซึ่งสามารถสรุปได้ว่ากรรมวิธีการในการสร้างลวดลายและพื้นผิวจะใช้การพิมพ์สกรีนเบรินเฮ้า (Burn-out Printing) และการปักด้วยมือเป็นหลัก และใช้เทคนิคการพิมพ์สกรีนสีขาวอมเข้มาาร่วมด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕.๒ ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

๕.๒.๑ การเลือกทำวิทยานิพนธ์นั้น หัวข้อเป็นสิ่งสำคัญอย่างแรกที่ต้องคำนึงถึง เพราะเป็นสิ่งที่จะต้องทำให้บรรลุตามหัวข้อที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น จึงควรเลือกหัวข้อที่ตรงกับความสนใจของตนเอง และมีความถนัดในการทำทั้งในด้านของเทคนิคที่นำมาใช้ ในด้านการค้นคว้าหาข้อมูล การหาแหล่งวัตถุดิบ เพื่อให้ได้ผลงานชิ้นสุดท้ายที่มีคุณภาพมากที่สุด

๕.๒.๒ ควรมีความเข้าใจอย่างมากในวิทยานิพนธ์ของตนเอง เพื่อนำไปสู่การวางแผนในการทำงาน การแก้ไขปัญหา การจัดตารางเวลาในการทำงาน เพื่อให้ได้ชิ้นงานครบและสมบูรณ์ตามเป้าหมายที่วางไว้

๕.๒.๓ วัฒนธรรมไทย และความเป็นไทยนั้นเป็นสิ่งที่มีความละเอียดอ่อน มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและมีความสวยงาม หลายสิ่งหลายอย่างที่สามารถแสดงออกถึงความเป็นไทยได้ ขึ้นอยู่กับ การเลือกใช้และความสามารถของนักออกแบบที่จะทำให้ความเป็นไทยนั้นๆเกิดความร่วมมือและออกสู่สายตาคนทั่วโลก ได้อย่างภาคภูมิใจ

๕.๓ ข้อเสนอแนะของกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

๕.๓.๑ ผลงานสุดท้ายมีรูปแบบการปักที่ดีจึงทำให้งานดูมีราคาเหมาะสมกับร้านจิงเจอร์ (Ginger) และกลุ่มเป้าหมายที่เป็นชาวต่างชาติ

๕.๓.๒ การออกแบบแพทเทิร์น (Pattern) ของชุดทั้ง ๓ ชุดมีความยากและซับซ้อน จึงทำให้ชิ้นงานมีความบกพร่องในหลายจุด

๕.๓.๓ เนื้อผ้าที่ทำการพิมพ์เบรินเฮ้า (Burn-out) สามารถทำได้อย่างสวยงาม แต่เมื่อเป็นลายใหญ่เนื้อใยสังเคราะห์ที่มากเกินไป ทำให้รู้สึกถึงสัมผัสที่ไม่สบายตัว

๕.๓.๔ ลายของเลขไทยที่อยู่บนเครื่องแต่งกายนั้นยังเห็นได้ไม่ชัดเจน

บรรณานุกรม

- ชลุด นิ่มเสมอ. ๒๕๓๑. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จารุพรรณ ทรัพย์ปรุง, ผศ. ๒๕๔๓. การออกแบบเครื่องแต่งกาย. กรุงเทพฯ : คณะศิลปกรรมศาสตร์
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- ศักดิ์ชัย เกียรตินาคินทร์, ผศ.ดร. ๒๕๔๘. การพิมพ์ซิลค์สกรีน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ลิปี่ประภา.
- เสาวลักษณ์ คงกาญจนาย, ผศ. ๒๕๔๕. ศิลปการตกแต่งเสื้อผ้า. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ศิริรัตน์ สิวราวุฒิ. ๒๕๕๐. “80พรรษาาร่วมรักษาลายมือและเลขไทย ของนักเรียนคัดลายมือ
ฉบับราชบัณฑิต.” ข่าวสด. หน้า ๒๔
- นายศรีเมือง เจริญศิริ. ๒๕๕๑. “รวม.ศึกษา จะพื้นภาษาไทย เลขไทย.” สำนักข่าวไทย.
- สมาคมการพิมพ์สกรีนไทย. ๒๕๕๑. ความเป็นมาของการพิมพ์ซิลค์สกรีน. [Online].
เข้าถึงได้จาก : <http://www.jstumpai.com/index.php/article/99>
- นางมาลินี สายสิงห์ทอง. ๒๕๕๑. งานปักด้วยมือ. [Online].
เข้าถึงได้จาก : <http://www.lks.ac.th/teacher/malineee/index.html>
- Thompson, Muhammad. 2008. **Islamic Textile Art and how it is Misunderstood in the West.**
[Online]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.kunstpedia.com/articles/68/1/Islamic-Textile-Art-and-how-it-is-Misunderstood-in-the-West/Page1.html>
- Richard Ettinghausen. 2003. **Islamic Art and Architecture, 650–1250**
[Online]. เข้าถึงได้จาก : <http://yalepress.yale.edu/Yupbooks/book.asp?isbn=0300088698>
- ชุตานกรณ์ การ์เมนต์. ๒๕๔๘. ลักษณะของเนื้อผ้า. [Online].
เข้าถึงได้จาก : <http://www.chu-g.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=530498&Ntype=1>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาว กุลชรี เสียงเย็น

- ศึกษาชั้นประถมจาก โรงเรียนวัดประยุรวงศาวาส
- ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจาก โรงเรียนศึกษานารี
- ศึกษาชั้นปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้

๒๕/๑๕๒ ซอย ๕๔ หมู่บ้านวรรมย์ ๘๑ ถนนบางบอน ๔ แขวงบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพฯ
๑๐๑๕๐

โทร : ๐๒-๔๒๕๓๐๓๓

E-mail : pank_amo@hotmail.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้